

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII Nr. 10 (335) • Joi 3 iulie 1969 • 16 pagini - 1 leu

DOCUMENTELE PENTRU CONGRESUL AL X-LEA AL PARTIDULUI ÎN DEZBATEREA ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR

ZESTREA DE OȚEL A AGRICULTURII

Ing. N TEODORESCU

adjunct al ministrului
industrii constructoare de mașini

Fiind ca obiectiv central al politicii sale economice industrializarea socialistă a țării — factor determinant al progresului și civilizației — partidul nostru urmărește neabătut creșterea și perfecționarea sistematică a tuturor forțelor de producție. Ilustrare perfectă a acestei consecvențe preocupări, industria țării noastre reprezintă astăzi, în preajma celei de-a 25-a aniversări a Eliberării patriei, o puternică forță, dovedindu-se pe deplin capabilă să asigure mersul înainte, într-un ritm impetuos, al întregii economii. Ea a constituit în toți acești ani motorul principal al transformărilor esențiale petrecute în agricultură: dezvoltarea acestui important sector pe baze socialiste, înzestrarea lui cu toate atribuțiile unei agriculturi intensive, printr-o continuă modernizare a dotării tehnico-materiale.

Rolul și sarcinile care au revenit industriei constructoare de mașini au fost hotărâtoare și, trebuie spus, nu dintre cele mai ușoare. „Zestrea” energetică a agriculturii era, în urmă cu un sfert de veac, ca și inexistentă. Cifrele statistice sînt o dovadă: 10189 de tractoare, atîr deținea România în 1948. Depășirea acestui stadiu, incompatibil cu cerințele marii producții agricole socialiste, a impus dezvoltarea într-un ritm rapid a industriei constructoare de tractoare și mașini destinate agriculturii. Astăzi, Uzina „Tractorul”-Brașov, uzinele „Semănătoare” — București, „7 Noiembrie”-Craiova și altele, sînt întreprinderi de înaltă tehnicitate, o oglindă vie a efortului și preocupării permanente a statului pentru înzestrarea agriculturii cu cele mai perfecționate utilaje.

Pentru industria constructoare de mașini agricole, perioada actualului cincinal reprezintă o etapă cu semnificații și rezultate deosebite: etapa în care prind viață prevederile înscrise în documentele Congresului al IX-lea în ceea ce privește diversificarea producției de tractoare și

mașini agricole. Acțiunea este în plină desfășurare. S-au asimilat, astfel, 3 din cele 6 tipuri ale gamei de tractoare cu motor de 40-CP, destinate executării unor lucrări variate în legumicultură, viticultură, pomicultură, pe terenuri în pantă etc. Celelalte 3 tipuri se vor asimila pînă la sfîrșitul anului. Paralel, s-a asimilat un mare număr de mașini agricole moderne, de mare productivitate destinate să lucreze în agregat cu noile tipuri de tractoare: freza pentru prașit între rînduri de legume, cultivatorul pentru plante tehnice, freza dezaxată pentru lucrări în livezi, freza laterală cu palpator etc. Se creează deci baza materială necesară pentru introducerea și extinderea mecanizării în importante sectoare ale agriculturii — legumicultura, viticultura, pomicultura.

Constructorii de mașini s-au preocupat — cu mai multă intensitate în ultimii ani — și de înlocuirea mașinilor existente în fabricație prin produse noi, cu parametri tehnico-funcționali ridicați, corespunzătoare cerințelor tot mai exigente ale agriculturii moderne. Se înscriu în rîndul acestora mașina de stropit cu lățime mare de lucru M.S.P.U., combina autopropulsată C-12, motocosiștoarea pentru pante, cu care se va putea executa cositul mecanizat pe pante pînă la 39°, instalația de muls cu transportul laptelui în conducte etc. Alte produse au fost supuse modernizării, rezultatele concretizîndu-se fie în direcția reducerii consumului de metal, fie în cea a îmbunătățirii parametrilor tehnico-funcționali. Au suferit un astfel de proces — în folosul economiei — batoza de porumb, mașina centrifugală de împrăștiat îngrășăminte chimice, remorcile cisternă, tăcătoarea de siloz, cositoarea purtată. Paralel, uzinele constructoare au urmărit îndeaproape — fie direct, fie prin relații strînse cu beneficiarii — modul de

(Continuare în pag. a 4-a)

CULTURI DUBLE — PE SUPRAFEȚE CÎT MAI MARI

În toată țara sînt create, în acest an, condiții optime pentru însămînțarea de culturi duble pe toate suprafețele eliberate prin recoltarea plantelor cu perioade mai scurte de vegetație. Printr-o bună organizare a lucrărilor, se va putea însămînța mai ales porumb pentru boabe, folosindu-se sămînța din hibridi timpurii. Înțelegînd importanța economică a acestei acțiuni, membrii cooperativei agricole din comuna Lanurile, județul Brăi'a, au și trecut la pregătirea și însămînțarea terenurilor destinate culturilor duble.

E.R.E.N. '69 — PAVILIONUL AGRICULTURA

ANTICIPĂRI LA MAREA EXPOZIȚIE

Expoziția Realizărilor Economiei Naționale — E.R.E.N.'69 — este acum un șantier în care arhitecți, decoratori, graficieni, ingineri instalatori, numeroși specialiști colaborează pentru reflectarea cît mai sugestivă a realizărilor obținute în toate sectoarele de activitate. Ca unul dintre primii vizitatori, pășesc printre panouri și dispozitive în finisare, pentru a desprinde cu un ceas mai devreme imaginea ce se va înfățișa marului public în ziua de deschidere.

Obiectivul vizitei noastre — pavilionul agriculturii, delimitat de restul sectoarelor prin bogăția floricolă care îl înconjoară, într-o splendidă compoziție peisajeră. Printre flori, în jurul pavilionului, ca un suport de forță și trăinicie, sînt expuse sute de tractoare și mașini,

Dr. ing. Teodor MARIAN

director general
în Consiliul Superior al Agriculturii

veritabilă carte de vizită a agriculturii noastre în plină modernizare.

Pentru a fi înfățișate vizitatorilor, chiar și într-o sinteză, roadele agriculturii României, bogăția lanurilor, grădinilor, podgoriilor și livezilor, ar fi trebuit, desigur, multe hectare de expoziție, fiindcă aici ar fi trebuit, reeditate măcar o parte a hambarelor și silozurilor țării, a vastului decor al cîmpiilor noastre. Aduse însă toate la scara celor 1800 de metri pătrați ai expoziției, ele sînt condensate îndeosebi în simboluri — grafice, ma-

chete, fotografii, prototipuri miniaturale etc. — ingenioase reprezentări în culori, pe care le urmărim fermecați.

PE FILMUL AGRICULTURII MODERNE

La intrare, în pavilionul rezervat agriculturii, te întîmpină un panou pe care este redat un citat despre importanța acestui sector de bază al economiei țării, reflectat cu concizie în Raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu, la cel de al IX-lea Congres al P.C.R.

Mai departe, o splendidă compoziție

decorativă simbolică, cu elemente în mișcare și diapozitive, prezintă tematica diferitelor sectoare de producție agricolă. În compoziție, este inclus numărul întreprinderilor agricole de stat, al întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii și al cooperativei agricole de producție.

O cascadă imensă poartă continuu boabe de porumb într-un joc ondulat de lumini și de umbre. Grafice și texte informează despre dinamica producției globale agricole, despre investițiile din agricultură și înzestrarea ei tehnică. Dacă investițiile acordate agriculturii au fost între 1961—1965 de 21,8 miliarde de lei, în perioada 1966 — 1970 ele se ridică la 35,7 miliarde, iar în 1971—1975 la circa 60 miliarde de lei.

Fotografii și diapozitive completează graficele prezentînd mașini și agregate în funcțiune, șantiere de irigații, complexe industriale de creșterea animalelor, plantații noi de vii și pomi.

Sistemele de irigații, ca cel de la Casaru din Dobrogea, sînt redată prin ma-

(Continuare în pag. a 8-a)

BLOC - NOTES

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agricolă editat de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

SUMAR

Nr. 10 (335) —
joi, 3 iulie 1969

● IN ADUNARI ENTUZIASTE, OAMENII MUNCII DIN AGRICULTURA DEZBAT DOCUMENTELE PENTRU CEL DE-AL X-LEA CONGRES AL PARTIDULUI (pag. III).

● Tribuna producătorilor de sămânță și material săditor: DIN NOU IN ATENȚIA SPECIALISTILOR — LOTURILE DE HIBRIDARE LA PORUMB (pag. IV).

● CULTURILE SUCCESIVE LEGUMICOLE — IN PLIN SEZON (pag. V).

● Cuvîntul specialistului: RĂCIREA LAPTELUI IN BAZINE (pag. VI).

● PE ACELEASI SUPRAFETE — MAI MULTE FURAJE! (pag. VII).

● Dialog cercetare-productie: RELATĂRI DE LA SESIUNILE FESTIVE DE REFERATE ȘTIINȚIFICE ALE I.C.I.F.P., I.C.C.S. și I.C.V.B. „PASTEUR” (pag. VIII).

● Roadele specializării și profilării producției la I.A.S. Borănești: TONA DE GRÎU ȘI PORUMB, SUB 500 DE LEI (pag. X).

● „AGROZOOOTEHNICA '69” (pag. XI).

● S-A TERMINAT ANUL ȘCOLAR — PROPUNERI PENTRU ACTIVITATEA DE VIITOR (pag. XII).

● CALEIDOSCOP (pag. XIV).

● ȘTIINȚA ȘI TEHNICA-MERIDIANE (pag. XV).

● AGRICULTURA PE GLOB (pag. XVI).

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. Gh. BAIA; ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei; ing. Sonia DIRADURIAN; ing. Trită FANITA; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. ing. Teodor MARIAN; ing. Tiberiu MUREȘAN; ing. Lucian ROȘCA; prof. dr. dc. Irimie STAIU, membru corespondent al Academiei; dr. ing. Gh. STANCIU; Anton STOIANOVICI; ing. Ion TEȘU; ing. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali

Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știința” București, Oficiul poștal nr 45, str 13 Decembrie nr 26, telefon 141516

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

UN NOU I.A.S.

De cîteva luni a început să-și desfășoare activitatea, în comuna Nojorid din apropierea orașului Oradea, o nouă întreprindere agricolă de stat, alcătuită din șase ferme profilate pe producția de lapte și cereale. Noua unitate dispune de 6 900 ha de teren agricol, un efectiv de 3 290 taurine, de construcțiile și instalațiile necesare, ca și de un grup social modern.

TEHNOLOGIA CULTURILOR DIN SERE POATE FI ÎMBUNĂȚITĂ

Aceasta este concluzia la care au ajuns participanții la cele două consfățiri de lucru, organizate recent la serele din Arad și Ploiești de către direcția de specialitate din cadrul Departamentului I.A.S.

Tehnologii și toți fermierii din unitățile de stat deținătoare de sere și-au împărtășit opiniile în legătură cu cîteva probleme de mare importanță: schimbarea ciclului de producție la castraveți și tomate, evacuarea excesului de umiditate pentru îmbunătățirea calităților solului, reglarea temperaturii în funcție de lumină și de concentrația bioxidului de carbon, cultura castraveților și a ardeilor pe baloți de paie, mulcirea solului cu paie etc.

Cele mai importante concluzii desprinse din discuțiile purtate vor fi prezentate cititorilor noștri, într-un articol de sinteză ce va fi publicat în curînd.

MARCA „SINTEZA”

La Fabrica de produse chimice „Sinteza” din Oradea s-au terminat lucrările de construcție a unei secții moderne de insecticide organo-fosforice pentru agricultură. Capacitatea anuală proiectată a acestui obiectiv este de 800 tone de insecticide — substanță activă, ceea ce înseamnă dublarea producției fabricii respective. În cadrul noii secții se obțin patru produse noi, realizate pentru prima oară în țara noastră. Este vorba de Carbetox, Rojar, Etion (concepute și experimentate de către specialiștii de la Icechim București și Cimexan — un alt insecticid — realizat de specialiștii fabricii „Sinteza”).

NOI UTILAJE

Colectivul Uzinei de reparații din Năvodari, care a realizat multe utilaje pentru agricultură, cum sînt: mașina de modelat solul în legumicultură, încărcătorul de baloți de paie și fin, ventilatorul axial pentru aerisirea halelor de păsări, transportorul cu raclă pentru evacuarea gunoierului de grajd, studiază posibilitatea însușirii procesului de fabricație a încă 250 de repere noi, în mare parte piese de schimb pentru tractoare, combine și alte utilaje provenite din import. De curînd, aici s-a trecut la fabricarea

INSTANTANEU

ÎN LAN

Bolta s-a răsfîrînt potopind cu zădărnici lanurile. Nemărginire în care culorile sfîrșitului de iunie își așterne străvechea lui patină — galben ca șofranul, galben ca nisipul argilos, galben ca aurul vechi. Nu adie decît o boare. După ploile de zilele trecute orzul își clatină la margini coamele, parcă întinerit și odihnit. Spice grele, nu cît „vrabia” cum se zice-n colinde, dar cît puișorii de vrăbie, da.

— Păi noi zicem să luăm cel puțin 4 000 de kilograme la hectar, se laudă mecanicul de întreținere Sevastu Rătescu. Uitați-vă la primii saci...

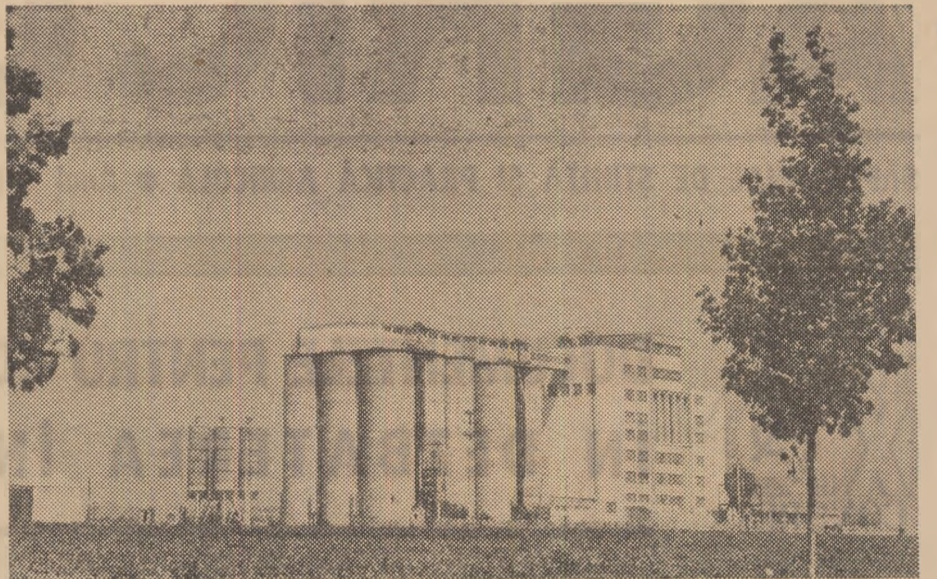
Primii saci sînt vre-o cîteva sute, fiindcă au ieșit la lucru patru combine. Foarte departe, în marea cea galbenă de 80 de hectare, se zăresc, ici-colo, trei dintre ele.

Cea de-a patra, din fața mea, e condusă de Gheorghe Stoica, un tinerel negricios, care tot ride de sus, de la „înlîmne”, cu sentimentul biruitor al căpitănelului de vas aflat la cîrmă. Mașina de argint înaintează uniform, paletele culcă ritmic orzul, o gură lacomă îl înghite, își oprește boabele, lasă în urmă dîrele de paie parcă aburînde. Doi muncitori zdraveni — aflu că se numesc Traian Dragomir și Gheorghe Sirbu — așează sac după sac, iar cînd „nu se mai poate” îi cer lui Stoica să răsufle o clipă. Atunci vine unul Marin Dinu, cu tractorul urmat de o remorcă. Sacii sînt descărcați, stivuiți, într-o parte pornește din nou combina, în alta Dinu, cu recolta cea nouă.

— Am lăsat dincolo — schițează acesta un gest larg către cîmpie — alte două remorci. Le găsesc pline. Doar o schimb pe cea goală și din nou la drum...

— Cine-i în frunte? îl întreb pe mecanicul Rătescu.

— Deocamdată... toți. Abia am început.

La Giurgiu, județul Ilfov, a fost dată recent în folosință o nouă fabrică de nutrețuri combinate.

conductelor și a altor utilaje pentru șantierele complexului de irigații din zona Carasu. Intre noile produse prevăzute pentru acest an, sînt și stațiile pentru încărcarea acumulatorilor și instalațiile de vulcanizare, cu grad ridicat de manevrabilitate pentru atelierile mecanice ale întreprinderilor cu profil agricol, electromotoarele pentru ventilatoare axiale construite în cooperare cu Uzina de reparații din Brașov, conducte pentru irigații etc.

PENTRU COMBATEREA EROZIUNII SOLULUI

O amplă lucrare de combaterea eroziunii solului se desfășoară în județul Vaslui, pe terenuri ce aparțin I.A.S. Birlad și cooperativelor agricole din Perieni, Pogana și Ibănești, efectuîndu-se nivelări, terasări și canale de coastă. În 1971, cînd lucrarea respectivă va fi terminată, se vor reda circuitului agricol 3 000 de hectare, care în prezent sînt neutilizabile.

ÎNCA 3 000 HA IRIGATE

La Comșani, lângă Tirgoviște, sînt în plină desfășurare lucrările pe un nou șantier pentru amenajarea unui lac de acumulare cu o suprafață de 15 hectare. Noul lac va asigura irigarea a circa 500 de hectare, ce vor fi cultivate cu porumb, legume și plante furajere.

Folosindu-se apele Ialomitel și Dimbo-

vîtel, suprafața irigată a județului Dimbovița va fi extinsă cu peste 3 000 de hectare.

VINIFICATORII SE PREGĂTESC

Săptămîna trecută, la sediul Departamentului I.A.S. a avut loc o întîlnire a reprezentanților celor 40 de întreprinderi agricole de stat specializate în producerea de vinuri destinate exportului. Cu acest prilej s-au discutat și pus la punct măsurile tehnologice și organizatorice menite să asigure îndeplinirea sarcinilor de export pe anul în curs și în perspectivă atît în ceea ce privește indicii cantitativi, cît și cei calitativi. Nu prea îndepărtata campanie de vinificație îi va găsi astfel pe specialiști, pe deplin pregătiți.

Dar practic?

Unul din mijloacele cele mai eficiente pentru cunoașterea noutăților ce se ivesc în sectorul agricol este, fără îndoială, schimbul de experiență. Iată de ce ne-am bucurat cînd, de curînd, la Casa agromomului de la Săftica, județul Ilfov, a fost organizată o consfățuire, urmată de un util schimb de experiență în vederea cunoașterii cît mai temeinice a seturilor de mașini adecvate pentru lucrările agricole, utilizîndu-se tractoarele de 40 C.P. Am admirat gama variată de utilaje moderne, cum sînt: grapa plasă pentru cultura cartofului, freza pentru legumicultură, mașinile de modelat solul și altele.

Toate bune din punct de vedere teoretic, adică al... prezentării utilajelor respective. Ne-am întrebât însă de ce organizatorii schimbului de experiență n-au... organizat și vizionarea la lucru a utilajelor respective? Fiindcă dacă inginerii din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii cunosc în parte noile utilaje, nu același lucru se poate spune despre specialiștii care lucrează în cooperativele agricole și președinții acestor unități, aflați în număr destul de mare la consfățuire. Pentru a convinge, trebuie să demonstrăm. Astfel, cum ni se vor solicita nouă, celor din I.M.A., lucrări cu aceste utilaje, de către unitățile cu care încheiem contracte?

Căci, dacă utilajele respective nu vor fi folosite, se va pune întrebarea cum justificăm investițiile făcute în ele?

Ing. Iuliu BRETTFELD
I.M.A. Videle,
județul Teleorman

I. ALEXANDRU

Buletin agrometeorologic

În perioada 24—30 iunie, vremea a fost răcoasă, cu deosebire în zilele de 27 și 28 iunie 1969, cînd temperaturile medii zilnice au fost mai mici decît cele plurianuale cu 3° la 9°.

Ploile abundente căzute sub formă de averse, începînd de la 26 iunie, au avut caracter torențial mai ales în bazinul Argeș.

Cantitățile de apă totalizate în acest interval, au fost cuprinse între 30 și 50 mm, în cea mai mare parte a țării. În zona subcarpatică dintre Jiu și Buzău, cea mai mare parte a Bărăganului și a Dobrogei, precum și în bazinul superior al Mureșului, Olteului și Bistriței, cantitățile au fost de 50 la 100 mm (la Budești-120 mm).

Cele mai slabe precipitații (10—30 mm) s-au semnalat în extremitatea de vest și sud-vest a țării.

Rezervele mari de umiditate accesibile din sol și resursele specifice zonelor sudice și vestice ale țării, creează condiții deosebit de favorabile pentru însămînțarea culturilor duble.

În cursul lunii iulie deasupra țării noastre va predomină transportul maselor de aer de origine oceanică. Sub influența acestora, perioadele de timp frumoase vor fi întrerupte de intervale relativ răcoase, cu precipitații sub formă de averse, mai frecvente în prima jumătate a lunii. În a doua parte a lunii, vremea va avea un caracter mai stabil, iar temperaturile maxime vor depăși frecvent valorile de 30°—32°C.

În adunări entuziaste, oamenii muncii din agricultură dezbat documentele pentru cel de-al X-lea Congres al partidului

LA I. A. S. DRĂGĂȘANI

PREMIZE CERTE ALE MODERNIZĂRII PRODUCȚIEI

A fost o adunare generală desfășurată într-o atmosferă de puternic entuziasm. Dezbătând documentele pentru Congresul al X-lea al partidului, comunistii de la Întreprinderea agricolă de stat Drăgășani, județul Vilcea, au înțeles să analizeze minuțios, cu deosebit spirit de răspundere, posibilitățile existente în unitatea noastră și să facă propuneri judicioase menite să contribuie în cât mai mare măsură la sporirea producției și la obținerea unor importante beneficii, în primul rând, în perioada anilor 1971—1975.

Trecând în revistă rezultatele din ultimii ani, **Haralambie CHIVULESCU**, secretarul comitetului de partid pe întreprindere, a subliniat că, prin traducerea în viață a sarcinilor trasate de cel de al IX-lea Congres al partidului, și la I.A.S. Drăgășani s-au făcut mari pași înainte, plantându-se noi suprafețe cu viță de vie și pomi, îmbunătățindu-se permanent procesul de producție. În primele cinci luni ale anului în curs, planul de venituri al unității a fost depășit cu 3 251 000 de lei. Lucrările curente s-au executat la un înalt nivel agrotehnic, creștându-se premisele necesare pentru realizarea unui bilanț anual conform angajamentelor colectivului de muncă. Secretarul comitetului de partid a apreciat că, în unitatea noastră, există condiții ca planul cincinal să fie încheiat cu un beneficiu pe întreprindere de peste 46 milioane de lei, iar în viitorul plan cincinal, cu peste 70 milioane de lei.

Patrimoniul viticol al unității va spori în viitorii ani cu peste 300 de hectare, iar cel pomicol — cu 36 de hectare. Totodată, volumul de mecanizare a lucrărilor în viticultură și pomicultură va crește în proporție de 260 la sută, față de stadiul actual. De asemenea, s-a subliniat că, în cadrul I.A.S. Drăgășani se va construi și da în exploatare un modern combinat vinicol, cu o capacitate de 1 200 de vagoane.

Numeroși ingineri, tehnicieni și mun-

citori care au luat cuvântul au făcut propuneri prețioase menite să ducă la noi succese, care să contribuie la realizarea sarcinilor prevăzute pentru agricultură de proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al partidului. Astfel, **Andronel CAPLEA**, președintele comitetului sindicatului, a propus să fie neapărat desecate 12 hectare de teren la ferma I Drăgășani și, totodată, să se redea circuitului agricol alte două hectare ocupate în prezent cu drumuri neutilizate. La rindu-i, inginerul **Gheorghe PLUTEANU**, secretarul comitetului U.T.C., a subliniat necesitatea ca în sectorul mecanic — ținându-se seamă de faptul că numărul tractoarelor și mașinilor agricole va fi dublat în viitorul apropiat — să se organizeze reparațiile după metoda în flux continuu. **Gheorghe DICU**, șeful fermei a IX-a — Dejești și **Ilie MACĂU**, șeful fermei a XI-a — Cîmpu Mare, au arătat că se impune extinderea irigațiilor pe încă 100 de hectare, întrucât apa râului Olt este foarte aproape. În scopul modernizării producției, inginerul **Mihai BESLEAGA**, șeful fermei a XVI-a — vinificație a propus să fie construită o stație de îmbuteliere. Alți vorbitori, printre care muncitorii **Marin LAZAR**, **Daniel CHIVULESCU**, **Emil CIUBUC** sau **Petre GOGONEAȚĂ**, au scos în evidență faptul că, în unitatea noastră, există importante resurse pentru construcția unor noi cuptoare necesare deshidratării fructelor, pentru înființarea altor plantații intensive de pomi.

Adunarea a demonstrat hotărârea fermă a întregului colectiv de a realiza atît sarcinile de plan, cît și angajamentele luate în cinstea celui de-al X-lea Congres al partidului și a 25-a aniversare a Eliberării patriei.

Ion ASLAN
directorul I.A.S.
Drăgășani
județul Vilcea

„Vor fi asigurate cantități sporite de îngrășăminte chimice, erbicide, insecto-fungicide și biostimulatori, realizându-se un progres însemnat în procesul de chimizare complexă a agriculturii; cantitatea de îngrășăminte ce se va folosi în agricultură va ajunge în 1975 la circa 2 milioane tone substanță activă, revenind 180—190 kg pe un hectar de teren arabil, vîi și livezi”.

(Din „Proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R.”)

LA UZINA DE REPARAȚII TIMIȘOARA

Căi largi deschise progresului tehnic

Luciditate, maturitate în gândire, profund spirit analitic. Sînt cîteva din însușirile care au concretizat discuțiile din cadrul adunării generale a comunistilor de la Uzina de reparații din orașul de pe Bega, consacrată dezbaterii documentelor pentru Congresul al X-lea al partidului. S-au spus vorbe puține, însă pline de înțeles. Pornind de la ideile și prevederile Tezelor și proiectului de Directive, vorbitorii au analizat, în lumina acestor importante documente, activitatea propriei întreprinderi.

— Promovarea în producție a progresului tehnic — remarcă în cuvîntul său ing. **Emil MOLDOVAN**, directorul uzinei, constituie un capitol deosebit de important al documentelor de partid, pe care le dezbaterem azi. Și este cît se poate de firesc. În condițiile revoluției tehnico-științifice contemporane, dezvoltarea economiei depinde într-o măsură tot mai mare de ridicarea potențialului științific și tehnologic, de capacitatea de introducere în practica economică și socială a cuceririlor științei și tehnicii. Lucru, de altfel, cît se poate de evident și la nivelul întreprinderii noastre.

În sprijinul afirmațiilor sale, directorul uzinei a venit cu o seamă de date și fapte concrete. Printre altele, a fost relevată preocuparea generală a colectivului întreprinderii pentru asimilarea într-un ritm sporit a unor noi produse, pentru reproiectarea utilajelor în scopul îmbunătățirii parametrilor lor funcționali și al economisirii metalelor, pentru introducerea în toate compartimentele a metodelor de organizare științifică a producției și a muncii.

— Avîntul economiei naționale — a apreciat, la rîndul său, **Gheorghe SANDOR**, inginerul șef al uzinei, a avut și are loc paralel cu creșterea vertiginoasă a cadrelor. Constat asta după pulsul uzinei noastre. Dispunem astăzi de muncitori cu înaltă calificare, de maistri și tehnicieni pricepuți, de ingineri cu o bună pregătire și o experiență de producție valoroasă. Ei asigură progresul neîncetat al uzinei. Pentru a-și pune însă mai deplin în valoare pregătirea și capacitatea de concepție, consider că este nevoie să se acorde o competență lărgită tuturor cadrelor care au dreptul de a da o decizie. De asemenea, mă pronunț pentru descentralizare în conducerea întreprinderilor, în sensul ca fiecare unitate să aibă mai multă autonomie în asimilarea unor produse, în contractarea de materii prime și materiale. Renunțîndu-se într-o oarecare măsură la repartizarea centralizată a materialelor, dîndu-se posibilitate întreprinderilor să contracteze direct cu furnizorii, producția nu ar avea decît de câștigat. În plus, ar dispărea o seamă de verigi intermediare din domeniul aprovizionării care, după părerea mea, nu-și mai găsesc în prezent rostul.

Aceeași grijă pentru bunul mers al treburilor uzinei, al economiei naționale în general, a caracterizat și cuvîntul celorlalți vorbitori, printre care ing. **Titus MIHALCA**, șeful serviciului constructor-șef, **Ioan OLARU**, șef de echipă, ing. **Aurelian JURMAN**, șef al serviciului tehnolog-șef și alții. S-au făcut o seamă de propuneri cu privire la mai buna cointerensare a muncitorilor care lucrează în schimburi de noapte, îndeosebi pentru meseriile de strungari și frezor, în general deficitare în cadre, la întărirea sectorului de organizare a muncii, devenit azi sector-cheie al întreprinderii, la finalizarea cu maximum de operativitate a soluțiilor tehnico-economice rezultate din diferitele studii întreprinse.

În unanimitate, participanții la adunare și-au manifestat hotărîrea de a munci cu și mai multă rivnă, stabilind totodată, să fie revizuite angajamentele întreprinderii, realizate aproape integral de pe acum.

P. VOICULESCU
Ing. I. FAUR

LA C. A. P. DUMBRĂVIȚA

Rezervele pot fi puse mai bine în valoare

Ca mai toate așezările din țara noastră, Dumbrăvița, comună situată la poalele munților Perșani, și-a schimbat înfățișarea.

Cooperatorii de aici sînt oameni vrednici și pricepuți. Cu eforturi sporite, sprijiniți de statul nostru socialist, au reușit să smulgă pămînturilor podzolice, sărace, roade bogate, cum nu s-au pomenit încă în istoria satului. Cooperatorii sînt ferm hotărîți ca și de acum înainte să depună toată strădania pentru a obține producții vegetale și animale sporite.

Zilele trecute, comunistii din Dumbrăvița s-au întrunit pentru a dezbate jaloarele istoriei contemporane a României, trasate în Tezele C.C. al P.C.R. și proiectul de Directive ale Congresului al X-lea.

— Ca și întregul nostru popor, ne exprimăm adevine deplină față de aceste importante documente — a spus **Maria MAMINA**, secretara organizației de bază din cooperativa agricolă. Vom face tot ce depinde de noi pentru a întări această adevine prin fapte, prin rezultate cît mai frumoase în muncă, pe care dorim să le închinăm Congresului al X-lea al partidului și aniversării a 25 de ani de la Eliberarea patriei. Documentele pe care le dezbaterem ne umplu inima de bucurie și încredere în perspectivele lu-

minoase, de continuă dezvoltare și progres al patriei.

— Agricultura, ca și celelalte ramuri ale economiei naționale, are mari perspective de dezvoltare, a arătat în cuvîntul său **Toma BELEI**, președintele cooperativei agricole din comună. În viitorul cincinal, vom avea mult mai multe mașini agricole, mai multe îngrășăminte și insectofungicide, prin urmare, o bază tot mai solidă pentru dezvoltarea producției agricole. În ceea ce ne privește, vom face tot ce depinde de noi pentru a utiliza cu eficiență maximă mijloacele puse la dispoziție, pentru a pune mai bine în valoare rezervele și posibilitățile de care dispunem pentru a obține producții agricole cît mai mari. În cinstea Congresului al X-lea al partidului și a celei de a 25-a aniversări a Eliberării patriei vom munci în așa fel încît, pe lângă realizarea la timp și de calitate a tuturor lucrărilor agricole de sezon, să livrăm cu patru luni mai devreme întreaga cantitate de carne contractată cu organizațiile comerciale pe 1969, să sporim neîncetat producția de lapte.

Alți vorbitori, printre care **Ana COMANELEA**, **Victoria BĂCANEL**, **Ștefan GHIMBĂȘAN**, au arătat că, cel mai frumos dar pe care-l pot oferi Congresului și celei de a 25-a aniversări a Eliberării patriei este munca însuflețită pe care

o depun pentru continua întărire a cooperativei lor.

Luînd cuvîntul, **Gheorghe SINU**, președintele consiliului popular local, după ce a trecut în revistă importante realizări edilitare, care au schimbat înfățișarea comunei a spus: „Tezele și proiectul de Directive prevăd înflorirea continuă a așezărilor din patria noastră, grăbirea urbanizării comunelor. La noi, pe lângă zecile de case noi și alte multe edificii social-culturale, cele circa 900 aparate de radio și 140 de televizoare vorbesc de la sine despre bunăstarea oamenilor și progresul comunei. Sîntem ferm convinși că prin eforturile noastre, ale tuturor, comuna Dumbrăvița va deveni și mai frumoasă, și mai bogată.

Cu deosebită tărie a fost relevată în cadrul dezbaterilor legătura organică între politica internă a partidului nostru, pusă în slujba înfloririi patriei, și politica externă, consacrată apărării independenței și suveranității naționale, slujirii cauzei păcii și socialismului. „Făcînd zid de neclintit în jurul partidului și a conducerii sale înțelepte, noi comunistii din Dumbrăvița, ca și întregul popor, se arată în hotărîrea adoptată cu acest prilej, vom munci cu avînt sporit pentru a da viață politicii sale marxist-leniniste”.

Ion BRAGHES

Intreprinderea agricolă de stat Goești, județul Dolj. Popas la ferma pomivitică Vagnea condusă de inginerul Iulian Cotigă. Obiectivul fotografic l-a surprins pe șeful fermei (dreapta) și pe economistul Constantin Găină în timpul unui control pentru depistarea manei ori a altor dăunători. Specialistul are, totodată, în vedere și problema cizelării strugurilor, astfel încât via — aflată în primul an de rod pe 30 de hectare — să dea o producție de calitate.

Foto : D. CONSTANTINESCU

IMPERATIVUL ZILEI:

Orele bune de lucru să fie folosite din plin!

Condițiile climatice continuă în multe locuri din țară să stînjenească lucrările agricole. Tocmai de aceea, pentru buna desfășurare a acțiunilor caracteristice acestor zile este nevoie de un plus de spirit organizatoric și de maximum de competență.

Pe prim plan se situează recoltarea păioaselor. Orz de toamnă s-a recoltat pe suprafețe mai mari în cooperativele agricole din județele Olt și Dolj și în întreprinderile agricole de stat din trusturile I.A.S. Constanța și Craiova. În următoarele zile, în județele din sudul și vestul țării se vor crea condiții și pentru recoltatul grîului. Pregătirea acestei importante lucrări trebuie făcută cu mult simț de răspundere. Specialiștilor le revine sarcina de a supraveghea în permanență lanurile pentru a executa recoltarea treptat, pe măsură ce culturile ajung la maturitate.

Combinelor, bine verificate în ceea ce privește funcționarea și etanșitatea, li se va asigura front larg de lucru prin tăierea de drumuri înainte de intrarea în lanuri. Organizarea lucrului în formații de 8—10 combine, 4—5 prese, 5—6 tractoare pentru arături, așa cum se generalizează în întreprinderile agricole de stat, va permite executarea la timp a tuturor lucrărilor ulterioare recoltării: arăturile de vară și, mai ales, realizarea întregii suprafețe planificate cu culturi duble.

Întreținerea culturilor se cere intensificată la toate culturile prășitoare. Lucrările sînt rămase în urmă mai cu seamă în cooperativele agricole din județele Bacău, Botoșani, Iași (la floarea-soarelui), Suceava, Botoșani, Bistrița-Năsăud, Sibiu, Cluj, Mureș (la cartofi și porumb).

Trebuie continuată cu toată intensitatea, combaterea gîndacului din Colorado, în culturile de cartof, efectuarea la timp a tratamentelor contra manei așii la cartof, cit și în plantațiile viticole și în culturile legumicole.

Un rol important în desfășurarea operativă a acestor numeroase și extrem de importante acțiuni revine mecanizatorilor. Ei sînt chemați să asigure funcționarea neîntreruptă a întregului parc de tractoare și mașini agricole, astfel încît recoltarea păioaselor să se termine în cel mai scurt timp posibil.

(Urmare din pag. 1)

comportare în timpul exploatarei, a produselor din fabricația de serie. A rezultat, întotdeauna, din această preocupare, îmbunătățirea constructivă a acestor produse.

Între cele peste 80 de tipuri de mașini și utilaje cu care va fi dotată agricultura pînă în 1970, se mai numără utilaje pentru zootehnie, în special pentru crescătorii de păsări, instalații complexe, instalații de irigații. Se poate, astfel, aprecia că în actualul cincinal producția uzinelor de mașini agricole este în continuă creștere. Așa cum este prevăzut, ea va fi, în 1970, cu peste 65 la sută mai mare ca în 1965. Față de 1950, producția de tractoare va crește de circa 9 ori, iar cea de mașini agricole, de circa 10 ori. Realizate la nivelul tehnicii mondiale, tractoarele și multe din mașinile agricole fabricate în țara noastră — semănătoarea pneumatică SPC-6, batozele de porumb, selectoarele universale SU-4, batoza de mazăre verde etc. — sînt solicitate și apreciate în străinătate.

Rezultatele dobîndite pînă acum dovedesc că nu s-au epuizat, nicidecum, posibilitățile de creștere continuă a producției, de grabire a asimilării unor produse noi, de atingere a unor indici calitativi superiori. Perspectiva ne este larg

ZESTREA DE OȚEL

deschisă prin prevederile, pe deplin realizabile, ale documentelor pregătitoare ale Congresului al X-lea al P.C.R. Așa cum se precizează în proiectul de Directive, în viitorul cincinal dotarea agriculturii cu mijloace tehnice „va fi orientată în direcția extinderii mecanizării în toate ramurile producției agricole, acordîndu-se atenție sporită lucrărilor la plante tehnice, în pomicultură, legumicultură și viticultură, la culturile de pe terenurile în pantă, la plantele de nutreț, precum și lucrărilor din zootehnie; parcul de tractoare va ajunge în 1975 la 120—123 mii de tractoare. Se va extinde utilizarea energiei electrice în agricultură, mai ales în ramura creșterii animalelor”.

Ne revin, astfel, sarcini de mare răspundere — mai cu seamă în direcția aprofundării diversificării mecanizării agriculturii. Realizarea lor impune de pe acum luarea unor măsuri de asigurare, în primul rînd, a unor noi capacități de producție. Numai în cadrul uzinelor de mașini agricole se vor efectua, astfel, investiții de peste 750 milioane de lei. Printre principalele obiective se numără

Din nou în atenția specialiștilor: loturile de hibridare la porumb

În loturile de producere a seminței hibride de porumb intervin, în perioada care urmează, o serie de lucrări specifice, obligatorii. Ele influențează în cea mai mare măsură valoarea biologică a semințelor obținute și, ulterior, productivitatea plantelor la care acestea dau naștere.

PURIFICAREA. Lucrarea se execută în loturile de producere a seminței simplu-hibride (organizate în cadrul stațiilor experimentale). Ea constă din eliminarea tuturor plantelor care se abat de la tipicitatea caracteristică liniilor consangvinizate (forme parentale ale hibridului simplu).

Se elimină, de asemenea, toate plantele cu dezvoltare luxuriantă, rezultate din semințe care provin de pe plante impurificate în anul anterior. Dat fiind faptul, știut, că liniile consangvinizate se produc în spații bine izolate, s-ar părea că asemenea cazuri nu se pot întîlni. Totuși, chiar și în acele spații izolate, un procent redus de impurificare — datorat unor curenți de aer ascendenți sau mijlocit de păsări, animale, oameni — este inevitabil. Ca o consecință a contaminării cu polen străin, în anul următor, deci în loturile de producere a hibridului simplu, apar forme heterozis (out-cross).

Purificarea se execută pînă la înflorire, repetîndu-se în mod obligatoriu de 2—3 ori. Dacă pe rîndurile mamă plantele impuse mai pot fi identificate și eliminate și după ce are loc fecundarea, pe rîndurile tată (polenizatorii) plantele necorespunzătoare trebuie îndepărtate cu multă exigență înainte de eliberarea polenului.

CASTRAREA PLANTELOR MAMĂ. Gradul de hibridare a seminței de porumb, deci capacitatea ei de producție, depinde, în cea mai mare măsură, de buna organizare și execu-

cutare a acestei lucrări, considerată, pe bună dreptate ca cea mai importantă din loturile de hibridare. Ea este specifică atât producerii de sămînță simplu-hibridă, cit și loturilor de producere de sămînță dublu-hibridă.

Lucrarea de castrare se execută prin smulgerea paniculului în momentul cînd acesta a ieșit ceva mai mult de jumătate din teaca ultimei frunze și cînd, bineînțeles, florile nu sînt deschise. (În anii cînd, în timpul inspicatului intervin perioade secetoase, cu temperaturi ridicate, castrarea se face chiar mai timpuriu, deoarece florile se deschid și polenul poate fi pus în libertate mult mai devreme. Paniculul se

șește 2 la sută, trebuie respins de la recunoaștere, pentru că sămînța produsă de aci are un efect heterozis scăzut. Această scădere a efectului heterozis este generată de faptul că în lotul de producere a seminței dublu hibride de primă generație (F₁) se produc și plante simplu-hibride în F₁ (provenite din semințele de pe plantele mamă necastrate, polenizate cu polen propriu). Or, așa cum se știe, în F₁ are loc fenomenul de segregare, datorită căruia în cultura mare vor ajunge nu numai plante hibride ci și plante asemănătoare liniilor consangvinizate, deci slab productive.

Experiențele de la I.C.C.P.T. — Fundulea au demonstrat că, în cazul aceluiași hibrid și în aceleași condiții de cultură, sămînța provenită dintr-un lot incorect castrat poate da scăderi de recoltă ce depășesc uneori 1000 kg/ha. În medie, s-au înregistrat pierderi de 500 kg/ha. Acest lucru are serioase repercusiuni asupra economiei țării. Căci cu sămînța rezultată de pe un lot de producere de sămînță dublu hibridă de 1 ha, se pot semăna în cultura mare peste 100 ha. Cele 500 kg de semințe care se pot pierde la hectar — numai ca urmare a unei proaste castrări — înseamnă, deci pentru economie o pierdere de peste 50000 kg. Un singur lot de hibridare de 100 ha, prost castrat, poate cauza în cultura mare, pierderi de 500 vagoane! Dacă ne gîndim că în fiecare an se castrază 30000—40000 ha (loturi de producere de sămînță amplasate în diferite întreprinderi agricole de stat) ne dăm seama de cîtă răspundere și exigență trebuie să dea dovadă toți cei ce sînt angajați în importanta acțiune de obținere a seminței hibride de porumb.

Prof. dr. M. MANOLIU
șef de secție
la I.C.C.P.T.-Fundulea

TRIBUNA PRODUCĂTORULUI DE SĂMÎNȚĂ ȘI MATERIAL SĂDITOR

smulge complet, fără a fi rupt și fără a se lăsa ramuri neextrase. Se recomandă, totodată, să se evite ruperea de frunze. În experiențele noastre s-a observat că, ruperea a 2—3 frunze duce la micșorarea producției de boabe.

COPILITUL PLANTELOR MAMĂ. Pentru a evita polenizarea plantelor mamă cu polen propriu, furnizat de copiii care, deobicei, scapă operațiilor de castrare — toți aceștia se elimină din vreme sau odată cu castrarea. Nu se execută însă copilitul la rîndurile polenizatoare.

O REGULA ȘI CONSECINȚELE UNOR EVENIMENTE GREȘELI. Orice lot de hibridare, în care numărul plantelor necastrate depă-

mul rînd cele legate de reducerea ciclurilor de asimilare a produselor noi, îmbunătățirea continuă a calității execuției, respectarea termenelor contractuale de livrare etc.

Se impune, totodată, ca într-un viitor cit mai apropiat să dezvoltăm și să îmbunătățim cercetarea și proiectarea, evitîndu-se unele paralelisme existente acum în activitatea institutelor respective ale Consiliului Superior al Agriculturii și ale ministerului nostru. Considerăm, de asemenea, necesar ca stabilirea tipurilor de mașini să se facă în comun cu beneficiarii, avînd în vedere perspectiva. Prin solicitarea eșalonată, pe ani, a asimilării de noi produse se va putea realiza încărcarea uniformă a compartimentelor de pregătire a fabricației, în uzine, ceea ce va avea efecte pozitive asupra ritmicității realizării planurilor de producție ale uzinelor constructoare de mașini agricole.

Proiectul de Directive ale celui de al X-lea Congres al P.C.R. care prevede pentru viitorul cincinal o creștere globală a producției agricole de 28—31 la sută față de media anilor 1966—1970, îi obligă pe toți lucrătorii din industria constructoare de mașini să-și aducă o substanțială și permanentă contribuție la realizarea acestor indici, care marchează noi jaloane pe drumul progresului agriculturii și al întregii noastre economii.

realizarea unui nou sector de producere a plugurilor la Uzinele „7 Noiembrie” Craiova, dezvoltarea de peste patru ori a capacităților de producție pentru instalații de irigații la I.M. Ceahlău-Piatra Neamț, dezvoltarea și sistematizarea Uzinei „Tehnometal”-Timișoara etc. Corespunzător va fi dezvoltată capacitatea de cercetare — proiectare a I.P.M.A. Otopeni și a compartimentelor de concepție din uzine.

Modernizarea și îmbunătățirea continuă a calității produselor va constitui și de aci înainte principala noastră preocupare. Va fi realizată, astfel, modernizarea tractorului de 65 CP prin mărirea puterii lui la 80 CP, se vor mai produce tractorul de 130—150 CP cu setul de mașini aferente, o nouă combină de recoltat porumb cu depănușător, pompe submersibile verticale, conducte mobile de irigații din aluminiu, de alte diametre, linii tehnologice pentru producerea granulelor de lucernă și altele. Sînt obiective de mare importanță, a căror realizare depinde de îmbunătățirea continuă a întregii noastre munci. Printre măsurile ce le vom lua se numără în pri-

Culturile legumicole succesive — în plin sezon de plantare

Folosirea intensivă a pământului, prin intercalarea și succesiunea culturilor, este o metodă specifică grădinarască, extinsă cu aceleași rezultate pozitive și în cultura altor plante. Pentru legumicultură, ea reprezintă principala cale de obținere a 2—3 recolte de pe aceeași suprafață. Zecile și sutele de hectare irigate din marea majoritate a unităților agricole oferă posibilități optime de aplicare a acestei tehnologii.

Ne aflăm acum în plin sezon de însămînțare și plantare a culturilor de legume succesive. Reușita acțiunii — pe circa 50 000 de hectare în cooperativele agricole și pe 12 000 ha în întreprinderile agricole de stat — impune respectarea anumitor cerințe, tehnice și organizatorice. În cele ce urmează atragem atenția asupra citorva dintre ele, subliniate în cursul unor discuții purtate cu cadre de specialiști din C.S.A. (ing. V. OROS), Departamentul I.A.S. (ing. Dan BALAN), Direcția agricolă județeană Ilfov (ing. Stoian SPIRIDON) și Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură (ing. Sorin SOCIU și ing. M. DUMITRESCU).

Atenție amplasării. Indicații cu valabilitate generală nu pot fi date. Dar, e necesar să se țină seama că la o serie de culturi timpurii, vegetația este, în acest an, în întârziere. Vor fi deci destinate culturilor succesive de legume terenurile — neapărat irigabile — care se eliberează cât mai devreme. Locul se stabilește în fiecare unitate în parte creându-se și prin amplasare condițiile necesare obținerii de recoltă pînă la venirea iernii. Bineînțeles, rezultatele depind și de efectuarea la timp a lucrărilor de însămînțare și plantare. Or, deși pînă în prezent, importante suprafețe au și fost eliberate, realizarea culturilor succesive este rămasă în urmă în majoritatea județelor și îndeosebi în Olț, Timiș, Argeș, Buzău, Dimbovița, Ilfov, Teleorman, Tulcea și Iași.

Repartizarea judicioasă a suprafețelor pe fiecare unitate este și ea un factor de care depinde reușita culturii. La cooperativele din Vedeia, Dobroiești, Putineiu și altele, județul Ilfov, cu tradiție în legumicultură, se realizează an de an, fără dificultăți, câte 60—100 ha de culturi succesive. Dar, la Satu-Nou — Constanța, Roșești — Ialomița unde, în mod greșit s-au repartizat anul trecut câte 70—80 ha numai cu fasole verde, producția a fost în cea mai mare parte pierdută datorită imposibilității de a se recolta la timp. Specialiștii direcțiilor agricole județene

pot interveni de pe acum pentru a se evita astfel de situații.

Culturile specifice sînt tomatele de toamnă, gogoșarii, ceapa de apă, varza, conopida care, avînd nevoie de o perioadă mai lungă de vegetație, se seamănă și se plantează în prima urgență, precum și fasolea, castraveții, spanacul, ridichile de lună.

După păioase, situație frecventă în întreprinderile agricole de stat, I.C.L.F. recomandă: pentru zona de vest a țării și Cîmpia Dunării — castraveți (semănați cel mai tîrziu pînă la 15—20 iulie) din soiurile Cornichon și, în mai mică măsură, din soiul Bistrița; fasole (semănată pînă la sfîrșitul lui iulie) din soiurile Tender green, Procesor; pe alocuri mazăre din soiurile Roi de Fins verts, Minunea Kelvedonului, Minunea Americii. Pentru zonele mai reci se recomandă varză și conopidă de toamnă.

În acest an este posibilă generalizarea unui sistem mult practicat în jurul Bucureștiului și dovedit foarte eficient: plantarea intercalată a verzei și conopidei în culturile de tomate timpurii care urmează să fie desfîințate la începutul lunii august.

Pregătirea terenului se numără printre lucrările de primă urgență în aceste zile. Recomandările ce urmează au fost furnizate de specialiștii de la I.C.L.F.

În unitățile cultivate de legume, după păioase sînt indicate: o lucrare cu grapa cu discuri (GD-4), o îngrășare a terenului cu 200—300 kg/ha de îngrășăminte („Complex 3”) și o lucrare cu freza, executată cu tractorul U-650 sau cu cel legumicol. În vederea irigației pe brazde lungi, concomitent cu pregătirea solului e necesară modelarea pe brazde ridicate și deschiderea canalelor de aducere a apei, folosindu-se utilajele existente acum în unități.

Peste tot, precipitațiile favorizează dezvoltarea buruienilor. În culturile de varză, conopidă, fasole, devine, deci, obligatorie aplicarea erbicidelor (Treflan) o dată cu lucrările de pregătire a solului.

O dată cu pregătirea solului, dacă terenul este infestat cu nematozi sau viermi sîrmă, mai ales acolo unde anul trecut s-au cultivat cartofi, rădăcinoase sau chiar porumb, se vor efectua, în mod obligatoriu, tratamentele necesare.

Prin adoptarea unor scheme de însămînțare și plantare pe brazde cu distanțe de cel puțin 35—40 cm între rînduri, lucrările de întreținere se vor putea efectua cu utilajele mecanice existente în unitățile I.M.A. prevenindu-se și în acest mod, îmburuienirea.

În solarii, acolo unde s-a hotărît menținerea culturii de tomate pentru producția de toamnă, regenerarea se face lăsîndu-se un copil de la baza plantei. Acesta va fi condus paralel cu tulpina principală care, după recoltarea ultimelor fructe, se recepează cu 3—4 cm deasupra punctului de inserție. Copilul lăsat va vegeta ca o plantă nouă.

Nota redacției. Problemele culturii succesive a legumelor nu au putut fi nici pe departe epuizate în cuprinsul acestui articol. Numeroasele întrebări primite de la cei interesați în legătură cu combaterea bolilor și dăunătorilor, folosirea intensivă a solarilor, cultura cepei prin răsad, valorificarea integrală a producției etc. își vor găsi răspuns într-o serie de articole pe care le vom publica în numerele viitoare ale revistei.

Ing. Somia MARCARIAN

Agendă fitosanitară

DEZINFECTAREA SOLULUI CU ABURI

- Utilaje ce pot fi confecționate în atelierele proprii
- Cum se folosesc grapele de aburire
- Atenție respectării normelor de protecție a muncii

În ultimii ani, suprafețele de sere, răsadnițe și solarii cultivate cu legume au sporit mult. Aceasta implică intensificarea măsurilor de combatere a unor boli și dăunători, mai ales în sol. Una din metodele cele mai eficiente în această direcție este dezinfecția solului prin tratare cu aburi. Aplicată la timp și corect, ea asigură distrugerea în totalitate a germinilor provocatori de boli, a dăunătorilor animalii și a buruienilor. În plus, se realizează și o creștere evidentă a producției.

Se practică două feluri de tratamente. Unul dintre acestea este tratamentul fundamental, care folosește aburi de 90—100° C., împrăștiati cît mai uniform și mai adînc în sol (la peste 35 cm.) Tratamentul se aplică obligatoriu la intervale de 2—3 ani, sau oricînd se depistează focare active de boli și dăunători. El necesită utilaje diferite: grape-furci și pluguri de aburire, în funcție de suprafața de tratare și de timpul disponibil. Cel de-al doilea tratament este cel de întreținere a stării de sănătate a solului, în care caz aburul de 90—100° C., se introduce în sol la 20—25 cm. adîncime. În acest scop, solul, bine afinat, se acoperă anterior aburirii cu prelate confecționate din folie de polietilenă de 0,2 mm grosime, fixată pe margini cu săculeți de nisip; sub ea se introduce aburul pînă ce temperatura, la adîncimea de 25 cm, în sol, atinge 90—100° C. Tratamentul se execută cel puțin o dată pe an.

În privința utilajelor necesare operațiunii respective, oricare dintre gospodării poate dispune de grapele de aburire pe care le poate confecționa, fie în atelierele proprii, fie cu sprijinul I.M.A. sau al uzinelor de reparații după schițele prezentate mai jos.

Cu aceste grape, legate mai multe la un loc (în baterie) și apoi la sursa de aburi, este posibilă dezinfecția solului pe suprafețe mai mici: sere de 1—2 ha ori focare de dăunători din serele mari.

Grapele dezinfecțază cu succes și pămînturile speciale (amestecuri pentru cuburile nutritive, pămînturile pentru castraveți, mranita, composturile etc) care se introduc apoi în serele dezinfecțate. Pentru aceasta, grapele se înfig în stratul de pămînt, așezat anterior în grosime uniformă de 40 cm.

Pentru manevrarea cu ușurință este bine ca pe fiecare grapă să se sudeze două minere.

Randamentul și eficacitatea maximă la folosirea grapelor, în afară de măsurile de ordin general, sînt condiționate și de evitarea scăpării în atmosferă a aburului. Pentru aceasta, după înfigerea în solul bine afinat a colților, grapa se acoperă cu o carcasă de tablă

groasă de 1—2 mm, etanșă — sau cu o prelată din folie de polietilenă groasă de 0,2 mm. Marginile foliei de material plastic se fixează anterior introducerii aburului, prin îngropare în sol, sau cu săculeți plini cu nisip. În scopul păstrării temperaturii cît mai mult timp și evitării călcării directe, solul tratat se acoperă cu prelate din folie de polietilenă, care rămîn pe loc pînă ce grapele se mută a treia oară.

Evitarea înfundării găurilor de distribuție a aburului este obligatorie și în timpul folosirii grapelor. Pentru aceasta, cel puțin o dată pe zi, prin grape trebuie suflat aer sub presiune. Consumul mare de aburi pretinde alimentarea la timp cu apa necesară a generatorului care trebuie să lucreze fără înrupere.

Scurtarea duratei de tratare a suprafeței și folosirea corectă a muncitorilor pretind o organizare cît mai chibzuită, lucrîndu-se cu cel puțin 2 baterii de grape (una în funcțiune și cealaltă în curs de instalare) și cu schimburi de muncitori care să asigure desfășurarea operației, ziua și noaptea.

Intrucît la tratare se folosesc baterii de mai multe grape, sau poate chiar mai multe baterii care lucrează simultan, este necesară înzestrarea sursei de abur cu distribuitorii respective. Racordarea între grapele din baterie, baterii și sursă se face prin furtune de presiune sau, în cazul presiunilor sub 0,5 atm, prin furtune armate, în spirală.

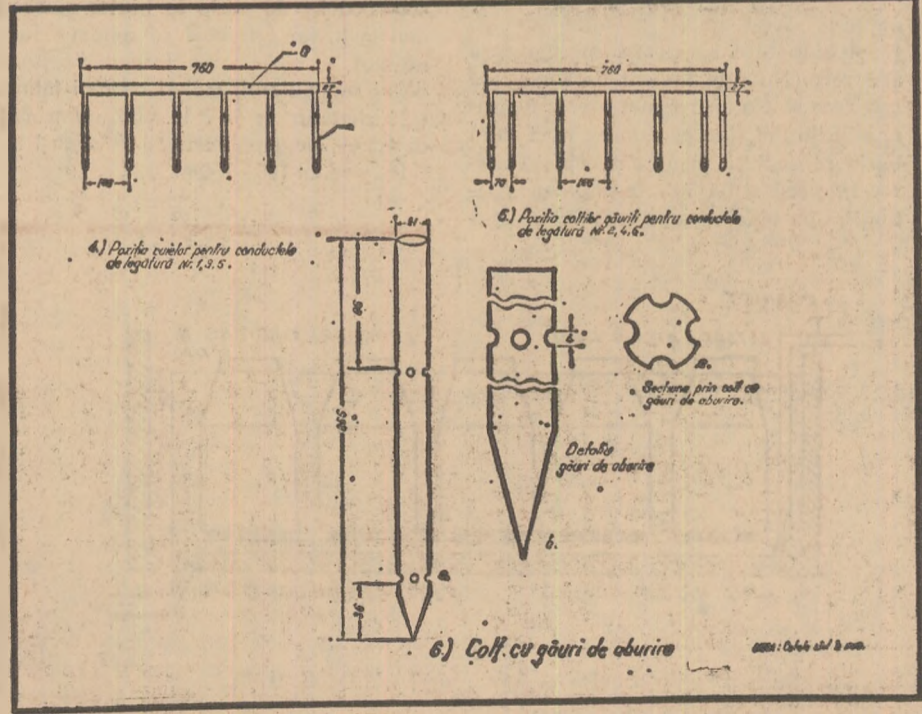
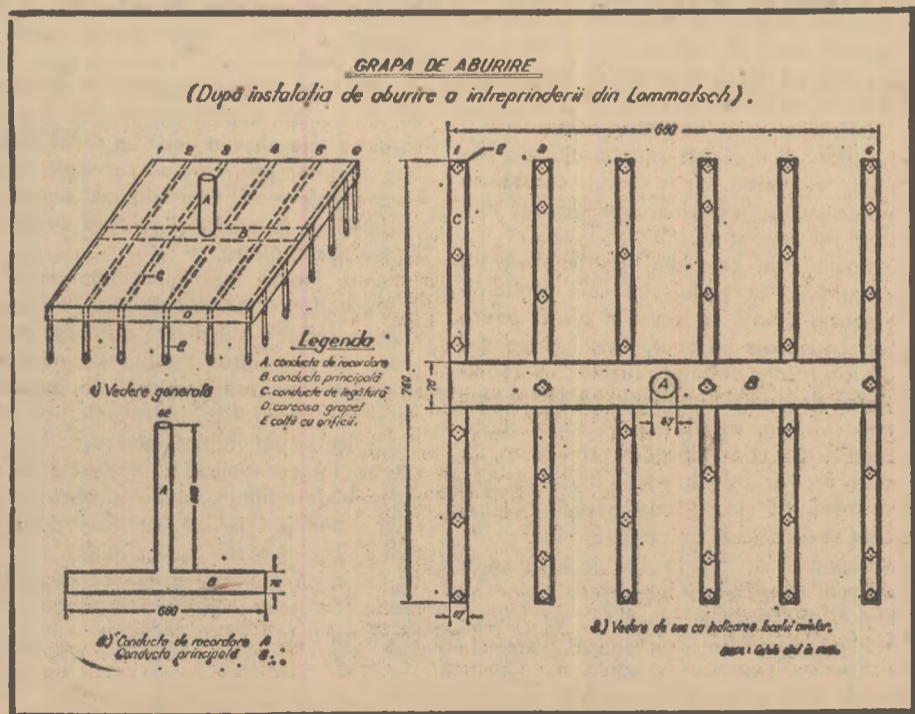
Cîteva cuvinte despre tehnica de lucru. Aburul trebuie introdus în sol după fertilizarea acestuia cu îngrășăminte organice, afinarea lui la 28—30 cm și frezarea pe adîncimea de 15—20 cm.

Durata introducerii aburului este limitată de atingerea temperaturii de 90—100° C., măsurată la 30—35 cm. adîncime în sol, cu termometre distribuite uniform în cîteva puncte. La 10 minute după atingerea acestei temperaturi, utilajele pot fi mutate pe alte parcele. Cu prilejul acestei operații se va evita cu desăvîrșire călcarea directă sau circulația pe solul tratat. Tratamentul, o dată început, nu se întrerupe pînă la terminarea suprafeței de seră, răsadnițe sau pămînturi speciale.

Ca sursă de aburi se poate folosi orice generator de joasă presiune, cu capacitate cît mai mare, cît și centrale termice din complexele industriale.

Avîndu-se în vedere că se lucrează cu aburi sub presiune trebuie acordată atenție deosebită în tot cursul desfășurării operației respectării normelor de protecție și securitatea muncii.

Ing. Dimitrie POPA
șef de laborator
la I.C.L.F.

Cuvîntul specialistului

RĂCIREA LAPTELUI ÎN BAZINE

În cursul verii trecute, unele cooperative agricole au înregistrat pierderi datorită faptului că laptele nu a fost răcit în bune condiții și s-a acidulat. Este știut că, acidularea se produce datorită fermentației lactozei, care se transformă în acid lactic, proces favorizat de microbii prezenți datorită mulsului neigienic și temperaturii ridicate la care este păstrat laptele pînă la livrare.

Temperatura laptelui muls este de circa 32—35° C. Dacă este păstrat la rece, microbii se dezvoltă într-o măsură mai mică. În sprijinul acestei afirmații stă următoarea experiență. Dintr-un bidon de lapte, care imediat după mulgere avea 9 000 microbi pe ml, s-au luat trei probe. Probele de lapte au fost ținute la temperaturi diferite — de 15—25 și 35 de grade. După șase ore, s-a verificat numărul de microbi pe ml. În laptele păstrat la 15° s-au găsit 25 000 de microbi, în cel păstrat la 25° s-au găsit 172 000 microbi, iar în cel păstrat la 35° s-au găsit 12 000 000 de microbi. Prin urmare, temperatura la care este păstrat laptele are o influență foarte mare asupra dezvoltării microbilor și acidulării laptelui.

Metodele folosite pentru răcirea laptelui sînt foarte variate, începînd cu așezarea bidoanelor în bazine cu apă și pînă la camere frigorifice. După mai multe observații s-a ajuns la concluzia că, pentru un lapte care a fost muls în condiții igienice și care va fi predat în cel mult 4—5 ore, se poate considera ca suficientă o răcire la 10—12° în bazine cu apă. Răcirea în acest fel reprezintă sistemul cel mai simplu. El dă rezultate foarte bune atunci cînd este folosit în bune condiții, chiar și în împrejurări improvizate. Au fost situații în care unele ferme au răcit laptele ținînd bidoanele în padocuri sau în fîgheaburile de adăpare, prin care apa curgea încet.

Multe cooperative și-au construit bazine speciale de răcire a laptelui, așezate la capătul grajdului. La aceste bazine unele defecțiuni, deși mărunte, frînează totuși rezultatele bune ce s-ar putea obține. Așa, de pildă, țeava de aducerea apei reci nu este prelungită pînă în partea de jos a bazinului așa încît evacuarea apei din bazin se face de la nivelul pardoselii; la turnarea bazinului nu s-a făcut izolarea cu bitum, astfel că peretele camerei este în permanență umed; în majoritatea bazinelor nu se folosește grătarul.

Din deficiențele existente pe teren reiese că nu se dă atenție suficientă principiului de funcționare a acestui bazin. Apa rece trebuie adusă cu o țeavă pînă în partea de jos a bazinului, la circa 10—15 cm de pardoseală, ea împinge în sus apa ce s-a încălzit între timp de la lapte și care este evacuată în partea de sus, printr-o țeavă ce pornește de la 5 cm sub nivelul gurii bidonului. Acest circuit permite ca în furul bidonului, să fie în permanență apă rece. Nu este indicat ca sursa de apă rece să fie un robinet așezat deasupra bazinului, iar evacuarea apei din bazin să se facă printr-un orificiu așezat în pardoseala lui. În asemenea situații, apa rece se amestecă cu cea în-

călzită, scăzînd considerabil posibilitățile de răcire a laptelui.

Cu o apă de 10—12° se poate obține o răcire a laptelui pînă la 12°, foarte bună pentru predarea în bune condiții a laptelui, ținînd seama că și Stas-ul prevede livrarea laptelui la o temperatură de 14°.

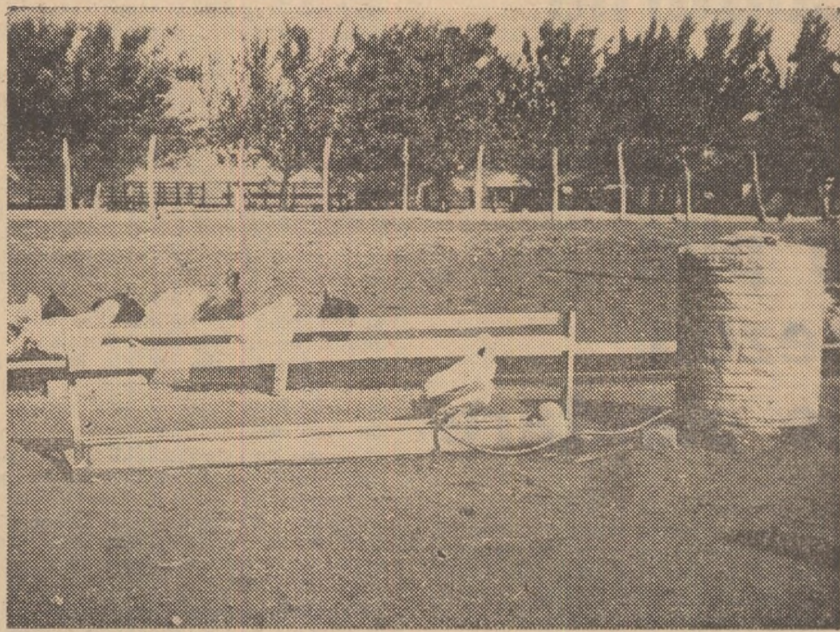
În unele cooperative mai bine gospodărite s-au făcut depozite de gheață, care adăugată la apă reușește să coboare temperatura laptelui chiar sub 10°. În bidoane, laptele trebuie agitat din cînd în cînd, pentru a se răci uniform. La amenajarea bazinului este absolut necesară o bună izolare cu bitum fierbinte a pardoselii și a peretelui lîngă care se va turna bazinul. Pereții acestuia se fac din beton cu o grosime de 10 cm, bine șlefuiți cu ciment în interior.

Pentru evitarea degradării marginii de sus a peretelui bazinului, din cauza loviturii bidoanelor, se recomandă confecționarea unei margini de lemn tare sau fier cornier, fixată în beton.

Grătarul care se fixează pe pardoseala bazinului și pe care se așează bidoanele are un dublu scop: în primul rînd, de a feri fundul bazinului de degradare în urma punerii bidoanelor și, în al doilea rînd, de a permite o circulație a apei reci pe sub bidoane, în tot bazinul.

Sub aspect economic, rezultatele obținute prin răcirea laptelui justifică pe deplin cheltuielile destul de mici, de altfel, efectuate pentru amenajarea bazinelor care nu trebuie să lipsească din nici o unitate.

Dr. Anastase RIGANI

INVENȚII

Adăpătoare automată universală pentru păsări și pui

Realizată de electronistul Tudose Gogoșă, adăpătoare automată universală a fost brevetată, ca invenție, de către Oficiul de Stat pentru Invenții. Funcționînd pe principiul vaselor comunicante, adăpătoare concepută pentru păsări și pui prezintă marele avantaj de a reduce munca fizică.

Este compusă dintr-un vas liniar la care este conectat un flotor. Prin intermediul unui furtun, flotorul este racordat la un rezervor de apă (bazin, butoi) sau la conducta de apă curentă. Pentru a păstra curățenia apei, vasul liniar este protejat deasupra de o bară mobilă și, în părți, de grătare reglabile, în raport cu talia păsărilor sau a puilor. Datorită particularităților sale funcționale, adăpătoare poate alimenta cu apă un număr mare de păsări. Atunci cînd este executată cu pereți dubli, rezervorul poate menține temperatura dorită a apei pentru o perioadă mai îndelungată.

Prototipul adăpătoarei prezentate a fost experimentat cu bune rezultate la cooperativa agricolă din comuna Cornetu, județul Ilfov, care, la cerere, este dispusă să o confecționeze în ramurile sale anexe și pentru alți solicitanți.

ȘTIȚI CUM SE AMENAJEAZĂ UN IAZ?

În cadrul planului general privind dezvoltarea agriculturii județului Galați, amenajarea, reamenajarea și popularea cu puiet a unor iazuri pentru creșterea peștelui și ca surse pentru irigații ocupă un loc important. Extinderea acestei acțiuni ne preocupă în mod deosebit, deoarece terenuri întinse, aparținînd cooperativei agricole, pot fi valorificate superior, oferînd, în același timp, posibilitatea organizării unor crescătorii de păsări de apă sau animale de blană aducătoare de venituri importante.

Cum se poate realiza, cu cheltuieli mici, un bazin de apă sau un iaz pentru creșterea peștelui?

Prin construirea unui baraj simplu din pămînt, care închide transversal firul unei văi, se pot folosi adînciturile naturale ale terenului, vechile văi ale rîurilor, infundăturile cu maluri înalte etc.

Pentru a putea asigura producții de 400—500 kg de pește la hectar și chiar mai mult, iazul trebuie să aibă un fund sănătos, în nici un caz format din prundișuri sau nisipuri, maluri cit mai întinse cu înclinarea de 6—7 la sută, adîncimea de 1,5—2 m, lungimea văii de circa 1 km și lățimea de 100—150 m.

Suprafața optimă a bazinului este de circa 15 hectare. Barajul trebuie amplasat în locul unde valea formează gîturi puternice. Dacă pe valea respectivă intră și alte piraie, care aduc apă din văile învecinate, atunci, pentru baraj, se aleg gîturile aflate imediat mai sus de locul unde se varsă aceste piraie.

Pentru umplerea iazului se folosește orice fel de apă, adunată din ploii sau din topirea zăpezilor, derivată din râuri cu debit suficient sau din izvoare. O apă corespunzătoare este aceea care conține 0,07—0,08 mg/l azot și amoniac, 12—15 mg/l oxigen și un pH de 8—9. Aceste calități le au apele de suprafață, care se scurg în râuri sau piraie, cele din lacuri naturale sau din bălți alimentare în principal din precipitații și din izvoare, apele lipsite de săruri minerale etc.

O condiție esențială în exploatarea unui iaz piscicol o constituie primenirea apei în mod permanent, cu un debit de 0,5 litri pe secundă și pe hectar primăvara, și 1—1,2 litri — vara.

Lucrările strict necesare amenajării și funcționării unui iaz sînt barajul de pămînt, călugărul cu ajutorul căruia se poate păstra în bazine adîncimea de apă dorită și deversorul.

Pămînturile cele mai potrivite pentru construirea barajului sînt cele argilo-nisipoase, situate în locuri în afara iazurilor. La nevoie se poate folosi și pămînt din suprafața destinată iazului, cu condiția ca groapa de împrumut să se facă pe mijlocul văii, astfel ca din săpătură să rămîna un canal larg de 10—20 m, în care se vor aduna peștii la iarnă sau va servi ca groapă de pescuit în anii cînd se face scurgerea apei din iaz.

Pămîntul așezat în baraj, în straturi de 0,30 m grosime, se presează bine cu maial, cu tăvălugul cu dinți, cu tractorul pe șenile sau cu alte mijloace la îndemînă. Lățimea crestei barajului va fi de cel puțin 3 m cînd nu se prevede

o circulație intensă; cînd servește și ca drum, lățimea va fi de 4—6 m.

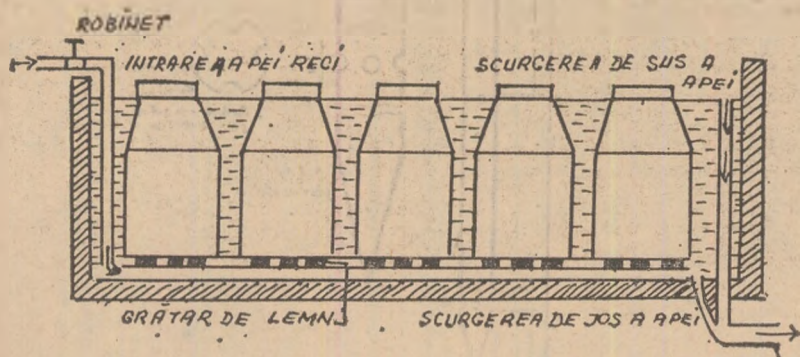
Lățimea barajului nu trebuie să fie mai mare de 3—4 m, în așa fel ca la mijlocul iazului adîncimea apei să ajungă între 1,5—2 m. Se recomandă ca înclinarea taluzului spre apă să fie de 1/3 în amonte, iar în aval de 1/2. Talpa barajului se determină în funcție de înălțime. Pentru 3 m înălțime pe firul văii, de exemplu, ea poate să aibă 3 x 3 = 9 m înspre partea de sus a văii și 3 x 2 = 6 m către partea de jos. În celelalte puncte, lățimea tălpii va fi mai redusă, deoarece și înălțimea barajului este mai mică decît cea de pe firul văii.

Deversorul ajută la descărcarea prisosului de ape mari în timpul ploilor abundente. În lipsa lui, apele ar depăși creasta barajului, ar putea să ducă la prăbușirea acestuia și la pierderea peștelui, deci la pagube însemnate.

Sînt, în schimb, multe iazuri în țara noastră la care apa de viitor poate fi descărcată numai prin călugăr, nefiînd nevoie de construcția unui deversor. În cazul în care este necesar, acesta se așează la unul din capetele barajului. Deversorul nu este altceva decît un canal lung, larg și adînc prin care să se poată descărca apele mari. Consolidarea fundului și pereților deversorului se face cu dale de beton sau piatră.

Pentru lucrări mai importante de barare a văilor și crearea de lacuri de acumulare, folosite atît pentru creșterea peștilor, cît și pentru irigații, este necesar să se întocmească documentații, bazate pe studii topografice, hidrogeologice, hidrologice și pedologice, pentru ca lucrările să fie economice și produsele obținute — de calitate. Îmbinînd realizarea unor amenajări ieftine, cu gospodărirea mai chibzuită a terenurilor neproductive, cu cheltuieli minime, putem contribui la realizarea unor venituri însemnate, la creșterea avuției obștești.

Ing. Florea JELEA
D.I.F.O.T.-Galați

Bazin pentru răcirea bidoanelor cu lapte, ușor de realizat în fiecare unitate agricolă crescătoare de vaci.

DE PE ACELEAȘI SUPRAFEȚE — MAI MULTE FURAJE!

MĂSURI IMPUSE DE CONDIȚIILE CLIMATICE

Una din căile sigure pentru sporirea producției de furaje a constituie extinderea culturilor succesive, în special pe terenurile amenajate pentru irigații. **Potrivit prevederilor înscrise în planul de stat, în cadrul unităților agricole socialiste, culturile succesive vor trebui să cuprindă, în acest an, o suprafață de cel puțin un milion de hectare.** Cooperativele agricole vor însăși, în perioada care urmează 815 000 de hectare pentru obținerea de masă verde, fin și nutreț pentru siloz și 35 000 de hectare pentru porumb-boabe.

Ca urmare a precipitațiilor abundente din ultimul timp, acumularea în sol a unor cantități mari de apă a creat, mai mult ca oricând, condiții deosebit de favorabile pentru extinderea unor astfel de culturi pe suprafețe cât mai mari.

Experiența acumulată în ultimii ani de un mare număr de întreprinderi agricole de stat și cooperative agricole, ca și rezultatele cercetării științifice au demonstrat că obținerea unor cantități maxime de furaje de pe aceste suprafețe este legată nemijlocit de operativitatea executării unor lucrări, de cea mai mare actualitate în perioada în care ne aflăm. Este vorba, în primul rând, de recoltarea păioaselor și îndeosebi a orzului, urmata imediat de eliberarea terenului. Așa cum recomandă tovarășul Nicolae Ceaușescu cu ocazia recente vizite făcute în județul Ialomița, precipitațiile abundente și neprevăzute impun ca în acțiunea de recoltare să fie folosită eficient orice perioadă de timp favorabil, oricât ar fi de scurtă.

Scurtarea timpului de la recoltarea păioaselor și pînă la însăși recoltarea culturilor succesive are o importanță deosebită. De aceea, se recomandă ca acolo unde, în urma combinelor, paieile nu pot fi balotate, acestea să fie strinse cât mai

repede la capătul tarlalelor pentru a se permite efectuarea lucrărilor de pregătire a terenului și a însăși sămînțării. La rîndul lor și aceste lucrări urmează să se desfășoare într-o perioadă cât mai scurtă de timp. Viteza zilnică de lucru s-a dovedit a fi hotărîtoare în asigurarea reușitei culturilor succesive. Pentru însăși sămînțare, terenul se pregătește de la caz la caz, în funcție de umiditatea din sol, cu grapa cu discuri în agregat cu grapa stelată sau în agregat cu grapa cu colți. La culturile destinate pentru masă verde, fin sau nutreț de siloz, se asigură o densitate cât mai mare.

Planta care dă cele mai bune rezultate în cazul culturilor succesive este, fără îndoială, porumbul. De aceea, Consiliul Superior al Agriculturii a și asigurat — prin Agrosem — cantitățile de sămînțe necesare, în special pentru terenurile destinate porumbului-boabe. Alături de porumb, în amestecurile destinate culturilor succesive se folosesc, cu bune rezultate, mazărea, floarea-soarelui, iarba de Sudan etc. În ultimii ani, a fost extinsă și cultura sorgului.

Precipitațiile abundente din ultima perioadă impune luarea unor măsuri urgente și în acțiunea de recoltare a finețelor naturale și a trifolienelor cultivate — acțiune mult rămasă în urmă. Pînă la sfîrșitul lunii trecute, în întreaga țară se recoltase abia 10 la sută din suprafața existentă. Mult rămase în urmă sînt județele Alba, Argeș, Bacău, Bistrița — Năsăud, Brașov, Buzău, Caraș-Severin, Covasna, Harghita, Hunedoara, Maramureș, Prahova, Sibiu, Suceava și Vrancea care au recoltat sub 5 la sută din finețele naturale de care dispun. Cu totul altfel stau lucrurile în județele Bihor, Arad, Satu-Mare, Timis și Dolj unde s-au obținut rezultate mult mai bune. În județul Bihor, de pildă, s-a re-

coltat 90 la sută din cele peste 20 000 de hectare de finețe naturale. Fără îndoială că aceasta va permite asigurarea, în plus, a 1—2 coase de otavă.

Și în privința trifolienelor, deși suprafața prevăzută pentru prima coasă a fost recoltată în proporție de 94 la sută pe întreaga țară, în județele Caraș-Severin, Brașov, Covasna, Harghita, Hunedoara, Sibiu și în special Suceava (33 la sută) se înregistrează rămîneri în urmă.

Pentru asigurarea unui fin de calitate, mai ales în unitățile care nu dispun de instalații de uscarea a finului cu ajutorul curentilor de aer, se impune folosirea caprelor, prepelecilor, colibelor și a gardurilor suedeze, care sînt permise uscarea cât mai rapidă a finurilor. Esențial în această perioadă, este ca forțele de care dispun unitățile agricole socialiste să fie concentrate în direcția preparării și depozitării finurilor în condiții optime. Umiditatea excesivă din acest an face ca metoda clasică de uscarea în brazde să nu mai dea rezultatele obișnuite, o mare parte din fin fiind astfel degradat. O metodă deosebit de eficientă pentru conservarea nutrețurilor, mai ales în actualele condiții, o constituie însiloizarea. Cu toate acestea, cantitatea de furaje prevăzută pentru însilozare în cooperativele agricole nu s-a realizat decît în proporție de 67 la sută. În județul Neamț, de pildă, din cele 2 000 de tone planificate nu s-au însilozat decît 20. Acțiunea de însilozare s-a desfășurat slab și în județele Botoșani, Brăila, Cluj, Covasna, Dolj, Ialomița, Mehedinți, Olt, Suceava și Vaslui.

Nu trebuie scăpat din vedere că principalul suport în realizarea efectivelor de animale și a producțiilor planificate îl constituie baza furajeră, ale cărei condiții de asigurare sînt acum deosebit de favorabile. De aceea, în complexul măsurilor tehnico-organizatorice care stă în atenția specialiștilor din unități, din cadrul direcțiilor agricole județene și a celorlalte organe de coordonare, fotosirea cu eficiență maximă a acestor condiții trebuie să fie înscrisă pe primul plan.

Ing. Lucian ROȘCA

Colțul apicultorului

Valoarea meliferă a soiurilor noi de floarea — soarelui

Floarea-soarelui, principala plantă uleioasă din țara noastră, se cultivă în prezent pe o suprafață de peste 500 000 de hectare.

Paralel cu exinderea acestei culturi, s-au studiat, pe scară tot mai mare, metodele pentru sporirea producției de sămînțe și ulei. Între aceste metode, un loc deosebit de important îl ocupă polenizarea suplimentară, cu albinele.

Sînt grătore în acest sens rezultatele obținute de Stațiunea centrală de apicultură și sericicultură, din care reiese că sporul mediu de recoltă realizat în urma polenizării suplimentare a fost de circa 300 kg de sămînță la hectar. Referindu-ne la întreaga suprafață cultivată în țara noastră cu floarea-soarelui, ca urmare a acțiunii de polenizare cu ajutorul albinelor, ar rezulta un surplus de producție de aproximativ 15.000 vagoane de sămînță.

Cercetările noastre mai recente (1966—1968) au demonstrat că intensitatea polenizării, respectiv, contribuția albinelor la sporirea producției de sămînțe este legată direct de capacitatea meliferă a soiului de floarea-soarelui. În acest sens, în 1966 luîndu-se în studiu, alături de soiul de floarea-soarelui raionat Vniimk 8931 și patru soiuri create la I.C.C.P.T. — Fundulea, s-a stabilit că cele mai intense cercetate de albine (2,3—2,8 albine-minut/calathidiu) au fost soiurile Select, Orizont și Hellos, care prezintă și indicii cei mai ridicați de zahăr (0,255—0,329 mg zahăr/floare).

Începînd din 1967, de cînd în cultura mare, alături de Vniimk 8931 a fost introdus și soiul Record, s-a urmărit, în continuare în condiții de producție, valoarea meliferă a acestora. Astfel în 1967, cînd condițiile de secreție a nectarului au fost favorabile, recoltele de miere la culesul de floarea-soarelui (soiul Record și V. 8.931) au oscilat între 10—30 kg./stup în raport cu puterea familiei de albine și amplasamentul stupinei. În 1968, însă, datorită secetei prelungite și arșițelor, condițiile de secreție a nectarului la floarea-soarelui au fost vitrege. Cu toate acestea, stupinele cu familii bine dezvoltate și care au fost deplasate din vreme la lanurile de floarea-soarelui, au realizat, pe lângă o bună polenizare, și recolte însemnate de miere, între 10—18 kg/familie de albine. Astfel, I.A.S. Dumbrăveni județul Sibiu, deplasînd o parte din stupi la floarea-soarelui, soiul Vniimk 8.931, în raza comunei Balaciu, județul Ilfov, a realizat, în medie, cite 12 kg de miere pe familia de albine. În hotarele aceleiași comune, I.A.S. Sighișoara a obținut, la culesul de floarea-soarelui, cite 17 kg de miere de la fiecare familie de albine. De asemenea, cooperativa agricolă de producție „Independența” din comuna Curcani, județul Ilfov și cea din Plosca, județul Teleorman, deplasînd stupinele la începutul înfloririi lanurilor proprii de floarea-soarelui (soiul Vniimk 8.931) în vederea unei bune polenizări, au obținut și însemnate producții de miere (în medie, cite 10 kg pe familie).

Importante cantități de miere s-au înregistrat și la culesul de floarea-soarelui — soiul Record. Astfel, ferma apicolă „Insula Mare a Brăilei” deplasînd la timp stupinele la lanurile de floarea-soarelui (Record) a recoltat, în medie, cite 18 kg de miere pe familia de albine. Paralel cu beneficiile realizate din apicultură, la culesul de floarea-soarelui, și ferma agricolă din Insula Mare a Brăilei a obținut sporuri de 300—400 kg de sămînță la hectar la tarlalele polenizate cu ajutorul albinelor, față de cele nepolenizate, deși măsurile agrotehnice au fost asemănătoare.

Noul soi de floarea-soarelui Record, creat la I.C.C.P.T. — Fundulea, raionat în prezent în toată țara, pe lângă o serie de însușiri fiziologice superioare (conținut ridicat de ulei, rezistență la boli, rezistență mare la secetă etc.) prezintă și o valoare meliferă ridicată.

Dr. ing. Ion CÎRNU
șef de laborator
la Stațiunea centrală
de apicultură
și sericicultură

UN AMESTEC EFICIENT DE PLANTE DE NUTREȚ

Este binecunoscut aportul culturilor succesive în asigurarea și mărirea disponibilităților de furaje.

În unitatea noastră, anul trecut am obținut rezultate deosebit de bune cu o cultură succesivă semănată după mazăre, folosind în amestecul de sămînță mazărea scuturată cu ocazia recoltării.

După cum se știe, oricît de atent ai fi la strînsul mazării, este imposibil să nu se înregistreze oarecari pierderi de boabe prin scuturare, pierderi al căror volum este determinat de numărul manipulărilor la care este supusă mazărea pînă la treierare. De pildă, cu ocazia recoltării mazării, în 1968, procedînd la o numărătoare a boabelor scuturate, am constatat că media la m.p. era de circa 30 de boabe, ceea ce corespunde la o normă de 60—70 kg la hectar.

Pentru a folosi sămînța scuturată, nerecuperabilă cu alte mijloace, am procedat după cum urmează. Mai întîi, am pregătit patul germinativ pentru cultura succesivă prin două discuri perpendiculare asigurînd mobilizarea solului pe adîncimea de 10—12 cm. și îngroparea mazării la 5—7 cm. Am semănat apoi, cu mașina SU-29, prevăzută cu toate tuburile, floarea-soarelui, folosind 45 kg. de sămînță la hectar.

Menționăm că organi-

zarea ansamblului de lucrări — treierat, discuit, semănat — a creat posibilitatea executării simultane a operațiilor pentru asigurarea unei uniformități a solului la încorporarea sămînțelor. Intervalul de timp în

**Din scrisorile
primite pentru
concursul nostru
„CEA MAI
IMPORTANTĂ
REALIZARE DIN
AGRICULTURĂ”**

care s-a făcut recoltarea mazării și semănatul culturii succesive a fost 28 iunie—3 iulie. În jurul datei de 13 iulie, răsarirea era uniformă.

La data de 13 august cultura avea înălțimea de 90—110 cm., iar la 5 septembrie, cînd s-a început însiloizarea, de 1,80 m. Producția medie de masă verde, pe suprafața de 40 ha., a fost de 23 tone la hectar. Nutrețul însilozat obținut din acest amestec a fost folosit în hrana vacilor pentru lapte, în rații zilnice individuale de 16—

20 kg. În perioada cît a fost consumat acest furaj, procentul de grăsime din lapte s-a ridicat la 4—4,2 la sută.

Unitățile care au în cultură mazăre pentru boabe pot recurge cu succes la metoda folosită de cooperativa agricolă Focuri pentru culturi succesive, întrebunțînd fie floarea-soarelui ca a doua componentă a amestecului, fie porumb, cu o normă de 50—60 kg. la hectar.

În condițiile pedoclimatice ale unității noastre, însăși pînă la începutul anului 1966, în conveierul de pășune desjelenită, amestecuri de floarea-soarelui cu mazăre și porumb, am constatat superioritatea cantitativă a amestecului floarea-soarelui — mazăre, față de porumb — mazăre, ambele amestecuri fiind amplasate pe același tip de sol, semănat cu SU-29, la 12,5 cm. între rînduri cu normele de sămînță de 80 kg. de mazăre și 40 kg. de floarea-soarelui, sau 60 kg. de mazăre și 60 kg. de porumb. Fapt care ne determină să folosim amestecul de mazăre cu floarea-soarelui atît în ogor propriu, cît și în cultură succesivă.

Ing. M. POPOVICI
cooperativa agricolă
Focuri, județul Iași

Orice luciu de apă poate asigura condiții optime pentru creșterea palmipedelor

DIALOG CERCETARE — PRODUCȚIE

Publicăm, în continuare, relatări de la sesiunile festive de referate științifice, închinete celei de a 25-a aniversări a Eliberării patriei, care au avut loc săptămîna trecută la unele institute de cercetări. Cu acest prilej, au fost relevate atît rezultatele obținute în cercetare cît și largile posibilități de a pune și mai mult în slujba producției agricole această activitate deosebit de importantă.

Este de remarcat faptul că activitatea de cercetare în domeniul îmbunătățirilor funciare și pedologiei îmbracă un aspect din ce în ce mai complex și acoperă o arie largă de investigație, contribuind în măsură tot mai mare la rezolvarea problemelor ridicate de producția agricolă. O dovadă a celor afirmate o constituie înființarea Institutului nostru în cadrul căruia sînt imbinat multiple specialități care concurează la dezvoltarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare. Trebuie arătat, de asemenea, că și baza materială afectată cercetării este în continuă creștere. Prin înființarea laboratoarelor de îmbunătățiri funciare și pedologie la cele mai multe stațiuni ale I.C.C.A. (Argeș, Geoagiu, Bechet, Dobrogea, Podu Iloaie, Țigănești și altele) — în afara celor ce aparțin Institutului nostru — s-a creat posibilitatea lărgirii sferei de cercetare și acoperirii în condiții mai bune a teritoriului țării.

Avem astăzi relații de schimb cu 190 de instituții de specialitate din toată lumea, fapt care contribuie la o mai bună documentare în domeniile respective.

Dezvoltarea cercetărilor privind îmbunătățirile funciare și pedologia au permis și permit obținerea unor rezultate din ce în ce mai numeroase, cu caracter aplicativ, utile producției. Dintre lucrările cu implicații importante în practica proiectării, metodolo-

IN SPRIJINUL GOSPODĂRII RAȚIONALE A FONDULUI FUNCİAR

Dr. ing. Marcu BOTZAN

directorul Institutului de cercetări pentru îmbunătățiri funciare și pedologie

gia de calcul a necesarului de apă pentru irigații — elaborată de cercetători — are o deosebită importanță, ea fiind folosită în prezent la întocmirea documentațiilor tuturor amenajărilor. Rezultate demne de relevat au fost obținute și în ceea ce privește perfecționarea tehnicii de irigare. Este vorba, printre altele, de îmbunătățirea randamentului udării pe brazde și prin aspersiune, folosirea conductelor flexibile din p.v.c. plastifiat și polietilenă pentru înlocuirea rigolelor, introducerea materialelor sintetice etc.

Cercetările din ultimii ani au fost dirijate și spre îmbunătățirea calității utilajului de irigat, automatizarea funcționării agregatelor de pompare, metoda avertizării udărilor, îmbunătățirea tehnicii de irigare.

În domeniul desecărilor s-a stabilit efectul lucrărilor asupra regimului a-

pelor freactice, umidității solurilor și sărăturării acestora, producției agricole etc. Pentru combaterea excesului de umiditate, îndeosebi pe terenurile situate în zonele umede și subumede, au fost experimentate cu bune rezultate mai multe metode, puțin costisitoare și ușor de aplicat, care au fost recomandate producției. Printre acestea face parte și modelarea suprafeței solului, prin arături în spinări, pentru îmbunătățirea drenajului superficial, asociată cu șanțuri sau canale pentru colectarea apei scurse pe rigole. De asemenea, a dat bune rezultate, la desecări, folosirea drenurilor închise, cu tuburi, și a altor metode de înlăturare a excesului de umiditate. Merită, de asemenea, amintite cercetările în complex, efectuate pentru ameliorarea solurilor sărăturate, nisipoase și supuse eroziunii.

Aminteam la început de caracterul complex al activității noastre. De aceea, nu pot fi trecute cu vederea nici rezultatele obținute în ceea ce privește bonitatea solurilor din țara noastră, lucrare deosebit de importantă pentru agricultură. În același timp, în domeniul hidraulicii, cercetările se desfășoară, cu precădere, pe modele fizice, ameliorative.

Este, desigur, dificil să cuprinzi în câteva rânduri rezultatele științifice obținute pînă acum. Un fapt e cert: pe viitor va trebui să ne înzecim eforturile pentru a putea ține pasul cu cerințele unei agriculturi moderne, cu ritmul nemaiîntîlnit pe care îl cunosc lucrările de îmbunătățiri funciare. Prevederile proiectului de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R. constituie pentru noi, în această privință, o călăuză prețioasă. Printre preocupările noastre de perspectivă un loc important îl va ocupa descoperirea unor noi surse de apă pentru nevoile agriculturii, reducerea consumului specific al diferitelor folosințe, valorificarea de noi terenuri sărăturate, nisipoase, erodate. Totodată, vom acorda atenție sporită cercetărilor privind prevenirea lunecării terenurilor, folosirea potențialului agricol din Delta Dunării, perfecționarea continuă a exploatării lucrărilor de îmbunătățiri funciare, mai ales a terenurilor amenajate pentru irigat.

TEHNOLOGII MODERNE, PRODUCȚII DE CALITATE SUPERIOARĂ

Dr. ing. Ioan POPOVICI

directorul Institutului de cercetări pentru cultura cartofului și sfecelei de zahăr-Brașov

re a modalităților de combatere a mamei, precum și asigurarea unor condiții superioare de păstrare a materialului semincer.

În ceea ce privește tehnologia culturii, cercetările au subliniat importanța microzonării ei, precizînd neajunsurile ce se manifestă prin amplasarea cartofului pe soluri grele, necesitatea folosirii raționale a erbicidelor, nevoia folosirii în viitor a unor doze mai mari de îngrășăminte, aplicate în raporturi optime.

Printr-o colaborare rodnică cu I.C.M.A. s-au obținut o serie de rezultate și în direcția mecanizării culturilor.

În cultura sfecelei de zahăr, lucrările de ameliorare au luat o foarte mare amploare în ultimii ani. Institutul deține un valoros material care ne situează la nivelul țării cu tradiție în acest sector. Din cele circa 10 000 de familii examinate, multe au dat sporuri — la producția de rădăcini și de zahăr — de 10—20 la sută față de soiurile poliploide R. Poli 1 și R. Poli 7. Lucrările sînt avansate și în ceea ce privește crearea liniilor consangvinizate în vederea utilizării lor pentru obținerea hibridilor pe bază de linii autofecundate. Problemele ameliorării sînt

atacate multilateral, ceea ce garantează succesul în obținerea unor soiuri monogerme, genetic superioare.

Referatele au subliniat, de asemenea, aspectele care s-au ivit ca urmare a introducerii în practică a noilor tehnologii din cultura sfecelei de zahăr. S-a precizat, astfel, necesitatea folosirii combinatorului în mod diferențiat, în funcție de starea solului la ieșirea din iarnă; se pune, totodată, problema îmbunătățirii semănătorii SPC-6 pentru a crește precizia semănăturii. Drajarea seminței de sfeclă se anunță ca o metodă de perspectivă, ce va permite trecerea la semănatul mai rar și chiar la o distanță care să excludă necesitatea răritului.

Au apărut unele orientări noi în direcția folosirii îngrășămintelor. S-a precizat, astfel, că trecerea la aplicarea unor doze mai mari de îngrășăminte de azot și fosfor în cultura sfecelei de zahăr, impune și folosirea potasiului. Experiențe recente au precizat, de asemenea, relația existentă între mărimea sfecelei și conținutul ei în zahăr.

În cadrul sesiunii, referatele care au reflectat cercetările de agrochimie, bază furajeră și selecție la taurine, au întregit tabloul activității desfășurate.

CREȘTEREA EFICIENȚEI MĂSURILOR SANITAR-VETERINARE

Dr. Traian NEGRUȚIU

directorul Institutului de cercetări veterinare și biopreparate „Pasteur” — București

precum și atacarea unor aspecte ale patologiei animale din domenii care necesită o înaltă specializare și competență, confirmă contribuția adusă de cercetătorii Institutului la apărarea sănătății șeptelului și reducerea pierderilor.

Din lucrările prezentate și din cuvîntul unor participanți a rezultat pentru noi sarcina rezolvării în timpul cel mai scurt posibil a unor probleme care preocupă sectorul de producție, din care este suficient să amintim mijloacele de prevenire a unor tulburări de nutriție și, în general, depistarea și înlăturarea cauzelor care provoacă îmbolnăviri și pierderi la animalele aflate în aglomerații mari, specifice unităților de tip industrial.

Asemenea obiective impun intensificarea cercetărilor în direcția cunoașterii temeinice a viruselor specifice creșterii intensive și industriale a animalelor și păsărilor, ca B.R.C., bron-

șita și laringotraheita infecțioasă, encefalomielita, complexul leucozelor aviare, pneumonia virotică și gastroenterita transmisibilă a porcului, complexul viruselor enteropulmonare și leucouzei bovinelor etc.

Cercetarea științifică trebuie, de asemenea, să abordeze neîntîrziat probleme din domeniul epizootologiei generale, să aplice epidemio-epizootologia comparativă, statistica epizootologică, care vor furniza date extrem de valoroase pentru medicina veterinară preventivă și curativă. Tot atît de necesare sînt cercetările cu caracter fundamental în domeniul fondului genetic al rezistenței organismului și stării de boală, trecerii de la fiziologia normală la cea patologică, corelațiilor dintre focarele de boli ale animalelor domestice și ale celor sălbatice, aspecte ale expertizei sanitare veterinare.

Pentru rezolvarea cu succes a aces-

tor probleme, din 1969 întreaga tematică a Institutului a fost concentrată în patru programe, care cuprind teme de cercetări privind principalele boli epizootice grave, care produc pierderi economice mai importante.

Ca mod de lucru ne preocupăm în mod deosebit de apropierea cercetătorilor de unitățile de producție, în așa fel ca la baza oricărei investigații să stea deplasări efective în ferme, pe o durată suficientă pentru cunoașterea observațiilor la fața locului, cunoașterea în amănunt a mediului de existență a animalelor, a tehnologiilor de exploatare, strict necesare înțelegerii și explicării cauzelor unor boli și găsirii celor mai bune soluții de prevenire și combatere. Alături de instrucțiunile sanitare-veterinare cu caracter general, de altfel foarte utile, este timpul să trecem la întocmirea unor protocoale axate sau suprapuse exact pe fazele fluxului tehnologic din marile combinate zootehnice. Asemenea studii vor fi întreprinse în anumite ferme și combinate, denumite „etalon”.

În viitorii ani, Institutul Pasteur trebuie să aducă noi contribuții pentru asigurarea condițiilor de dezvoltare a șeptelului care, potrivit proiectului de Directive ale celui de-al X-lea Congres al P.C.R., va ajunge la nivele mult superioare celor existente în prezent. Într-o asemenea acțiune de mari proporții, un rol important, revine rețelei sanitare-veterinare, începînd de la cercetător și pînă la practician.

Culturi tehnice de mare importanță actuală și de perspectivă, cartoful și sfecla de zahăr constituie obiectul amplerelor cercetări ce se desfășoară în Institutul nostru — specializat în această direcție. Recenta sesiune de referate, închinată aniversării Eliberării patriei ne-a prilejuit un bilanț al realizărilor dar și o precizare a sarcinilor apropiate și de perspectivă.

În ceea ce privește cultura cartofului, în tematica de cercetare un loc important îl ocupă lucrările de ameliorare. Ele urmăresc crearea de soiuri potrivite diferitelor condiții pedoclimatice și cerințelor agro-alimentare, specializate pe diferite utilizări.

Răspunzînd noilor sarcini care ne revin în direcția producerii materialului de sămînță, Institutul nostru a luat un întreg complex de măsuri, care vor permite ca, începînd din 1973, întreaga cantitate de cartofi de sămînță să se producă în țară. A fost, de asemenea, modificată structura soiurilor, asigurîndu-se o participare mai mare în producție a cartofilor semitimpurii și semitîrzi, a căror proporție va ajunge în viitorul cincinal la 65 la sută. Această presupune o revizuire a sistemului de producere a seminței, o îmbunătăți-

În cadrul lucrărilor recente sesiuni a I.C.V.B.—„Pasteur” au fost prezentate 20 de referate științifice, din care o parte au reprezentat expuneri de sinteză și au schițat, în general, activitatea desfășurată de-a lungul anilor din perioada de după august 1944, precum și rezultatele obținute în producția de seruri și vaccinuri, substanțe revelatoare, diagnosticul, profilaxia și combaterea febrei aftoase și a pestei porcine etc. O serie de referate au analizat mai în amănunt anumite studii și experiențe efectuate în domeniul prevenirii și combaterii tuberculozei, brucelozei, bolilor parazitare etc. În sfîrșit o altă categorie de referate — realizarea pentru prima oară în țara noastră a unui nucleu de păsări libere de germeni, strict necesar preparării unor vaccinuri de uz uman și veterinar în condiții recomandate pe plan mondial; cercetări în domeniul complexului leucosarcom la păsări; în domeniul leucozelor și complexului viruselor enteropulmonare la taurine, metodologia în epizootologia contemporană, etiopatogenia și combaterea enteropatiilor la viței etc. — au deschis probleme noi, de mare însemnătate atît pentru unitățile de creștere animalelor și rețeaua sanitară-veterinară, cît și pentru activitatea Institutului.

Eradicarea unor boli care în trecut produceau pagube enorme, limitarea extinderii altora nu mai puțin păgubitoare, posibilitățile certe de control asupra majorității bolilor transmise,

ANTICIPĂRI LA MAREA EXPOZIȚIE

Din viitoarele mostre

(Urmare din pag. 1)

chete impunătoare, prin diapozitive, fotografii executate cu finețe. Montaje de imagini prezintă stații de pompare care astimpără setea pământului sau înlătură excesul de umiditate.

Modernizarea agriculturii noastre este sugerată și de numeroase imagini în care sînt înfățișate sere, centre de vinificație, aparate pentru protecția plantelor, agregate de producere a nutrețurilor combinate, animale și păsări de rasă, aspecte din industria de medicamente de uz veterinar, spații de depozitare, secvențe de tirguri, expoziții și concursuri reprezentative.

POEZIA CIFRELOR

În pavilion, vizitatorul urmărește sute de cifre care vorbesc într-adevăr, atotgrăitor, emoționant. Dacă în perioada 1961—1965, producția de cereale-boabe era de 10 900 mii de tone, între anii 1966—1968, ea s-a ridicat la 13 300 mii de tone, cea de floarea-soarelui a crescut de la 504 mii de tone la 707 mii de tone, cea de sfeclă de zahăr, de la 2 866 mii tone la 4 044 mii de tone, legumele de la 1 740 mii de tone, la 2 157 mii de tone, fructele și strugurii, de la 1 812 mii de tone la 2 227 mii de tone.

În ultimii 10 ani, soiurile extensive, mai puțin productive, au fost înlocuite cu soiuri noi, intensive, cu mare capacitate de producție. În 1969, soiurile intensive de grâu, de exemplu, reprezintă 95 la sută, hibridii de porumb—100 la sută, soiurile de floarea-soarelui bogate în ulei—100 la sută, soiurile de sfeclă de zahăr cu procent mare de zahăr 65 la sută.

Chimizarea agriculturii devine o prăghe tot mai puternică în sporirea producției agricole: de la folosirea a 2,2 kg substanță activă la hectar, în 1955, s-a ajuns în 1969 la 69 kg de substanță activă la hectar, urmînd ca în 1975 să se înregistreze 180—190 kg/ha.

Lată un grafic impozant ce ilustrează faptul că în perioada 1965—1969, suprafața irigată a crescut de trei ori. Un text în relief subliniază că prin înființarea de noi plantații viticole și pomicele au fost valorificate circa 500 000 hectare de terenuri în pantă, impropii culturii cerealelor. Fotografii panoramice prezintă plantații de vii și pomi, create în ultimul sfert de veac. Un

grafic interesant evidențiază că producția de material săditor a crescut considerabil: de la 0,6 milioane pomi altoiți, în 1950, la 6 milioane în 1968; de la 17 milioane portaltoi, la 435 milioane, de la 4,5 milioane vițe altoite la 80 milioane, în 1968.

Situația livezilor și a podgoriilor în perioada 1955—1968 este ilustrată printr-o altă serie de grafice. În această perioadă, s-au plantat peste 250 000 ha cu pomi și aproape 180 000 ha cu viță de vie.

Concentrarea legumiculturii în bazine și unități specializate, extinderea suprafețelor de sere care asigură eșalonarea producției în tot timpul anului și îmbunătățirea aprovizionării populației cu legume proaspete, este redată, de asemenea, printr-o suită de alte grafice. Amănuntele subliniază că, în timp ce în 1950 existau în țara noastră doar cinci hectare de sere, suprafața respectivă a crescut în 1969, la 480 ha. Au fost introduse în cultură, 40 de soiuri noi de legume. În sprijinul dezvoltării legumiculturii, anul acesta, industria noastră livrează aproape 5 100 tractoare și utilaje speciale.

Înaintînd în expoziție, luăm cunoștință și de realizările obținute în prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor la culturile agricole, ca urmare a dezvoltării rețelei de centre pentru protecția plantelor, dotată cu o puternică bază tehnico-materială; 16 centre interjudețene de prognoză și avertizare, 123 stații de avertizare, 33 unități de carantină fitosanitară. Pe un grafic se vede dezvoltarea bazei tehnico-materiale în 1969, în acest sector, în comparație cu anul 1955. De exemplu, de la 10 avioane utilitare în 1955, am ajuns la 55 în 1969; de la 2 mașini de combatere, la 4 933; de la 22 200 aparate portabile sau carosabile, la 52 300; de la 13 800 tone de produse fito-farmaceutice, la 115 000. De altfel, în 1969 industria noastră produce 50 sortimente de produse fito-farmaceutice și 20 tipuri de mașini și utilaje speciale.

Pentru a se exemplifica procesul de dezvoltare a zootehniei, expoziția prezintă un grafic în care sînt redată efectivele de animale, luîndu-se ca cifre de comparație anii 1965 și 1969. De la 4 935 mii de taurine s-a ajuns la 5 130 mii, de la 1 813 mii de vaci la 2 101 mii, de la 5 365 mii de porcine la 5 831 mii, de la 13 125 mii de ovine la 14 282 mii, de la 40 084 mii de păsări la 54 000 mii.

Mari panouri subliniază că, în același timp, leguminoasele furajere s-au extins

de la 769 000 ha în 1955, la 1 200 000 ha în 1969. Paralel, se dezvoltă industria nutrețurilor combinate, de la 450 000 tone în 1965 ajungîndu-se la 1 200 000 tone în 1969. Capacitatea crescătoriilor și îngrășătorilor este azi de peste cinci milioane de animale și păsări, anual. Pentru apărarea sănătății acestora funcționează 2145 circumscripții sanitare-veterinare, 37 laboratoare veterinare, industria de medicamente de uz veterinar asigurînd peste 164 produse.

Ca urmare, se arată pe un alt grafic, producția animală a crescut față de 1965 cu: 18 la sută la carne, 19,8 la sută la lapte, 18,1 la sută la lînă, 14,8 la sută la ouă.

COLABORAREA TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ

Lată și aspecte ale colaborării tehnico-științifice și cooperării în domeniul agriculturii. În ultimii ani, România a lărgit tot mai mult relațiile cu țările socialiste și alte state. Un grafic evidențiază, în această privință, că în ultimii cinci ani au luat parte la schimburi reciproce 180 de specialiști din țările socialiste.

În continuare, un grupaj de fotografii și grafice prezintă aspecte din activitatea țării noastre în cadrul F.A.O.

Creșterea producției agricole și îmbunătățirea calității ei au creat — așa cum subliniază expoziția — posibilitatea lărgirii exportului produselor noastre agricole. În sugestive panouri sînt redată țările în care România exportă produse agricole, iar în fotografii impozante — aspecte din exportul produselor vegetale și animale pe piețele străine.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL, PROPAGANDA ȘI CERCETAREA AGRICOLĂ

Un sector special este rezervat problemelor de învățămînt și propagandă tehnică agricolă. O hartă presărată cu lumini prezintă rețeaua învățămîntului agricol — superior, tehnic și profesional — repartizarea lui teritorială. Numeroase grafice și fotografii subliniază creșterea numărului de specialiști în agricultură, sporirea mijloacelor materiale și bănești puse la dispoziția școlilor și facultăților. Lată, de altfel, harta României cu rețeaua învățămîntului agricol superior, tehnic și profesional, iar mai departe — grafice ce redau numărul de specialiști ce își desfășoară activitatea în agricultură (50 000, din care 24 000 cu pregătire superioară).

Introducerea și generalizarea în practică a cuceririlor științei și tehnicii moderne prin forme eficiente de propagandă agricolă sînt ilustrate, de asemenea, în mod sugestiv. Lată aspecte și cifre ce se referă la cursurile agrozootehnice de masă; în perioada 1962—1968: 5 milioane cursanți, 282 titluri de broșuri de popularizare, 325 titluri de plante și planșe, 104 filme agricole, 210 teme de diafilme, ziare, reviste etc. Pentru stimularea producției și ridicarea nivelului profesional al lucrătorilor de pe ogoare, au fost organizate 10 mari concursuri cu peste 600 000 de participanți din 6 700 unități agricole.

Fișec, sectorul următor al pavilionului este destinat cercetării științifice în agricultura României, activitate care canalizează spre producție prin propaganda tehnică, rodul muncii specialiștilor din unitățile Institutului central de cercetări agricole. Rețeaua de cercetare și experimentare, repartizarea ei teritorială, mijloacele materiale și fondurile alocate, precum și rezultatele cercetării românești, începînd cu soiuri noi de plante create și ameliorarea raselor de animale, sînt prezentate prin hărți, grafice, texte, diapozitive și fotografii. Vizitatorul află că cercetarea științifică agricolă se desfășoară în cadrul celor 11 instituții specializate, 2 stațiuni centrale și 35 stațiuni experimentale amplasate în diferite zone ale țării, care aduc o contribuție decisivă la rezolvarea cerințelor practice ale unităților agricole.

Ne aflăm acum la... Centrul de documentare agricolă, care contribuie prin cele 90 publicații ale sale la informarea și documentarea operativă a cercetătorilor și specialiștilor din producție, proiectare și învățămînt, asupra celor mai noi realizări ale științei și tehnicii din țară și din străinătate. Din panoul respectiv aflăm că România întreține relații de colaborare cu 250 institute din 56 de țări, că numeroși specialiști studiază în diferite țări ale lumii, că se întreprind

vizite de documentare și se acordă o susținută asistență tehnică în țările în curs de dezvoltare.

ÎNȚEPRINDERILE AGRICOLE DE STAT

Poposim în sectorul întreprinderilor agricole de stat. Acestea sînt prezente în expoziție printr-o varietate și ingenioasă expunere de fotografii, hărți, grafice, panouri, diapozitive, machete, vitrine, casețe și lucrări speciale, realizate cu dispozitive electronice. Tematica lor se referă la repartizarea unităților, la dezvoltarea și modernizarea bazei tehnico-materiale, sporirea gradului de mecanizare a lucrărilor, chimizarea și irigarea culturilor.

Sîntem la capitolul extinderea și diversificarea mecanizării, ca factor important în creșterea producției agricole și a eficienței economice, în I.A.S. Un grafic ilustrează dinamica gradului de mecanizare, altul programul de extindere a irigațiilor, dinamica producțiilor medii și totale de grâu și porumb. Un alt obiectiv al I.A.S.: extinderea serelor legumicole de tip industrial.

Urmează dezvoltarea producției zootehnice în unități de tip industrial, creșterea ponderii producției zootehnice realizate în aceste unități.

ÎNȚEPRINDERILE PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII

În procesul de modernizare și intensificare a agriculturii noastre socialiste, întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii le revine sarcina extinderii și diversificării lucrărilor agricole, asigurînd astfel dezvoltarea într-un ritm mai intens a producției agricole.

De la acest imperativ pornesc imaginile următoare: o hartă înfățișînd repartizarea I.M.A. și a uzinelor de reparatii în întreaga țară, un grafic indicînd dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale, pe perioada 1950—1969, cînd am ajuns la 296 de I.M.A. cu 69 000 de tractoare, 42 619 de semănători, 36 771 combine și 6 400 mașini fito-sanitare.

Graficele și fotografiile relevă că în fiecare an a crescut numărul de ingineri, tehnicieni și mecanizatori, volumul lucrărilor executate de I.M.A. în cooperativele agricole. Paralel cu diversificarea parcului de tractoare, s-a trecut și la diversificarea lucrărilor agricole, la dezvoltarea gradului de mecanizare în cooperativele agricole, în expoziție fiind redată numeroase aspecte din lucrările mecanizate la culturi de cîmp și în creșterea animalelor.

COOPERATIVELE AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Agricultura cooperatistă ocupă în cadrul pavilionului, un sector important, preponderent ca spațiu și problematică. Sînt înfățișate momente din procesul de cooperativizare a agriculturii, consolidarea economică a unităților, creșterea producției vegetale și animale, dezvoltarea secțiilor anexe.

Vizitatorilor li se arată că, în perioada care a trecut de la încheierea transformării socialiste a satului, agricultura noastră cooperatistă a parcurs un proces continuu de dezvoltare și consolidare, afirmîndu-și evident superioritatea.

Pe mari panouri este înfățișat sprijinul acordat cooperativilor agricole, de servirea lor cu tractoare și mașini, livrarea în condiții avantajoase a semînelor de mare productivitate, materialul săditor pomi-viticol, animale de rasă, îngrășăminte chimice etc.

Alte grafice se referă la sporirea producției globale a sectorului cooperatist, creșterea suprafeței și a producției totale de grâu și porumb, plante tehnice, leguminoase-boabe, legume, extinderea plantațiilor de pomi și viță de vie etc.

În ultimele sectoare ale pavilionului, vizitatorii urmăresc aspecte cu privire la creșterea nivelului de trai și acțiunile social-culturale ale țărănimii noastre muncitoare, fapt ce demonstrează că situația economică a țărănimii s-a îmbunătățit an de an, ca urmare a creșterii producției agricole, a eforturilor pe care le face statul pentru sprijinirea agriculturii.

Părăsind pavilionul expoziției agricole — vizitatorul trece prin frumoase compoziții floricele și pe lingă o stupină în aer liber ce completează specificul vieții agreste. Vizitînd pavilionul Agriculturii din cadrul expoziției, rămiți cu o puternică impresie a tot ceea ce s-a făcut în acest domeniu în cei 25 de ani de muncă harnică, sub steagul partidului.

Recent, la I.A.S. Borănești, județul Ilfov, a avut loc un schimb de experiență cu tema: „Metode folosite pentru obținerea de producții sporite de grâu și porumb și factorii care influențează prețul de cost pe tona de produs”.

Inițiată de Biroul executiv al Comitetului Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole, în colaborare cu conducerea Departamentului I.A.S., acțiunea a constituit un bun prilej de informare reciprocă a specialiștilor din șase județe — Ilfov, Ialomița, Brăila, Buzău, Constanța și Teleorman — despre cele mai noi metode folosite în tehnica agricolă, menite să sporească producția la hectar și să conducă la realizarea unei înalte eficiențe economice, pe tona de produs.

În cele ce urmează redăm, pe scurt, o parte din experiența acumulată, pe parcursul a 10 ani, de I.A.S. Borănești.

Întreprinderea s-a specializat în cultura cerealelor — grâul, porumbul ocupă 75 la sută din suprafața cultivată — asigurând 64 la sută din valoarea producției-marfă și 90 la sută din beneficii. Acest lucru a permis folosirea din plin a condițiilor de climă și sol și îmbunătățirea continuă a tehnologiilor aplicate. La cultura grâului, în șapte din zece ani s-a obținut o producție medie de peste 3 500 kg la ha, iar la porumb s-au realizat 4 500 kg la ha timp de șase ani la rând; merită subliniat și faptul că, în ultimii trei ani, porumbul a produs peste 6 000 kg la ha în cultură neirigată.

Pentru rezultatele bune obținute, I.A.S. Borănești a primit de trei ori titlul de unitate fruntașă sau evidențiată pe țară.

Producțiile mari au avut importante efecte economice. Cheltuielile la hectar au fost reduse an de an, iar sporurile de recoltă la unitatea de suprafață au condus la realizarea unui preț de cost din ce în ce mai mic. Așa se face că, la sfârșitul anului trecut, tona de grâu a costat doar 475 lei, realizându-se în același timp un venit net la ha de 1 900 lei și o rată a rentabilității de 120 la sută. Tona de porumb a fost obținută cu 491 lei, înregistrându-se un venit net pe ha de 2 859 lei și o rată a rentabilității de 111 la sută. Dar, și acești indicatori mai pot fi îmbunătățiți.

În referatul prezentat la schimbul de experiență, ing. Alexandru Cocoșilă, directorul întreprinderii, a arătat că generalizarea producțiilor de 4 000 kg de grâu la hectar și de peste 5 000 kg de porumb-boabe la hectar obținute cu un preț de cost de 400 de lei și, respectiv, de 350 lei pe tonă, în condițiile de sol și climă existente este pe deplin realizabilă.

Unul din principalele scopuri urmărite de schimbul de experiență a fost ca, paralel cu exemplificarea tehnologiilor folosite pentru obținerea de producții mari pe unitatea de suprafață, să se punteze elementele care au permis realizarea de costuri sub 500 lei pe tona de produs.

Este binecunoscut că aplicarea unui înalt grad de mecanizare și chimizare a producției duce la eliminarea forței de

muncă manuală, la executarea la timp a tuturor lucrărilor în condiții agrotehnice superioare și ca urmare, la obținerea de recolte mari. Elementele de cheltuieli legate de mecanizare și chimizare, au ajuns să reprezinte peste 80 la sută din costurile de producție. Rentabilizarea

ultimii ani, cheltuielile cu mecanizarea au costat, în medie, 812 lei pe ha, revenind astfel 230—250 lei pe tona de grâu și 190—220 lei pe tona de porumb. Reducerea cheltuielilor cu mecanizarea a fost facilitată și de organizarea în flux a lucrărilor de recoltare, de economisirea

ducție. Astfel, pentru un kilogram de substanță activă aplicată la grâul din soiul Bezostai s-a obținut un spor de 12—14 kg, iar la porumbul HD 400, un spor de 18—21 kg.

Folosirea erbicidelor după criterii științifice, a permis creșterea eficienței economice a lucrării respective. Ca urmare, s-a înregistrat o reducere a cheltuielilor la ha cu 900 lei, iar a prețului de cost, cu aproape 200 lei. Combaterea sistematică a buruienilor a dus la diminuarea intensității și frecvenței apariției acestora. Un exemplu ni-l oferă ferma Sion unde, pe o suprafață de 600 ha cultivată cu porumb, n-a fost necesară nici o lucrare de întreținere.

Elementul cu greutate specifică mare în structura prețului de cost, sămînța a fost obținută în unitate cu o cheltuială medie la ha de 120 pînă la 150 lei, în loc de 1 300—1 400 lei în condițiile în care aceasta ar fi fost achiziționată din afară.

Mobilizînd întreaga masă de salariați din întreprindere, urmînd în același timp întrecerile între brigăzi și alte formații de lucru, comitetul sindicatului a sprijinit toate acțiunile pe linie de producție ale consiliului de administrație al I.A.S. Borănești. Astfel, organizarea locurilor de muncă, mecanizarea și chimizarea aplicate pe scară largă au condus la un consum de forță de muncă redus pe tona de produs. Dacă în 1964, la o producție de 6 400 kg de porumb-boabe la ha s-au consumat 44 zile om — revenind 414 minute la suta de kg — anul trecut, la o producție de 4 562 kg la ha, consumul de muncă vie a fost de 5,7 zile om la ha, revenind 60 de minute la suta de kg — adică de 7 ori mai puțin. Realizările din acest domeniu rivalizează cu cele obținute de țările cu agricultură avansată.

Schimbul de experiență organizat la I.A.S. Borănești se înscrie ca o acțiune de popularizare a unor rezultate practice, care au permis obținerea de producții mari la hectar, cu un preț de cost redus. Se cuvine însă ca această experiență să fie generalizată în cît mai multe întreprinderi agricole de stat cu profil asemănător. Așa cum se subliniază în proiectul de Directive ale celui de-al X-lea Congres al P.C.R., „cerealele vor continua să dețină locul principal în producția vegetală, ajungînd în anul 1975 la 17,5—18,5 milioane tone”.

Referindu-se la realizările acestui an, directorul întreprinderii a făcut o trecere în revistă a modului în care vor fi reduse, în continuare, costurile de producție.

Prin folosirea în actuala campanie a buncărelor, unitatea va realiza o economie de circa 312 480 lei, substituindu-se munca a 117 muncitori, uzura sacilor etc. Verificarea atentă a combinelor care vor participa la recoltare este o altă măsură menită să conducă la reducerea pierderilor de boabe, și implicit la realizarea de sporuri de producție la hectar.

C. STĂNESCU

În lanul de grâu

ROADELE SPECIALIZĂRII ȘI PROFILĂRII PRODUȚIEI LA I.A.S. BORĂNEȘTI

TONA DE GRÂU ȘI DE PORUMB, SUB 500 DE LEI

- ▶ Producții de 4 000 kg de grâu la ha și 6 000 kg de porumb la ha, pe terenuri neirigate
- ▶ Mecanizarea lucrărilor la cultura cerealelor a ajuns la 92-97 la sută
- ▶ Chimizarea culturilor, un deziderat al producției.

producției impune însă aplicarea acestor metode moderne cu maximum de eficiență.

Cum s-a procedat la I.A.S. Borănești? Folosirea judicioasă a mijloacelor mecanice a permis realizarea a 1 800—2 000 de ore productive pe fiecare tractor fizic, efectuîndu-se astfel aratul în 15 zile, grăpatul în 5 zile, cultivatul în 8 zile, semănatul și recoltatul în 8—10 zile. În

de combustibil etc. Acest fapt a fost posibil intrucît toate lucrările s-au executat în perioadele cînd solul a solicitat cel mai mic consum de energie mecanică.

Chimizarea agriculturii găsește la I.A.S. Borănești un cîmp larg de acțiune. Folosirea rațională a îngrășămintelor a permis obținerea pentru fiecare kilogram de substanță activă administrată, a unor importante sporuri de pro-

SILVICULTORII ARGEȘENI ADAUGĂ

Noi carate „aurului verde”

Multe și variate sînt bogățiile naturale ale județului Argeș. Zăcăminte de petrol, plantații de pomi fructiferi și viță de vie, masive păduroase pe mii și mii de hectare, conferind peisajului un pitoresc rar întîlnit.

— La noi, ne spune tov. ing. Teodor ȘERB — directorul Inspectoratului silvic județean — pădurile acoperă aproape jumătate din teritoriul. Mai concret, 290 000 de hectare.

Activitatea inspectoratului și a ocoalelor silvice se desfășoară, în două direcții principale. În primul rînd este vorba de complexul de măsuri cerute de dezvoltarea, conservarea și apărarea patrimoniului forestier. Anual, aici se împăduresc circa 2 500 de hectare. Un loc important în munca silviculturilor îl ocupă întreținerea plantațiilor — îndeosebi protecția și paza acestora precum și valorificarea superioară, pe picior, a masei lemnoase. Exploatarea pădurilor se face în concordanță cu creșterea anuală a acestora. Ar mai fi de amintit lucrările de conducere a arboretului, începînd de la înființarea plantațiilor și pînă la darea lor în exploatare. Trebuie amintit, de asemenea, că la creșterea productivității muncii în exploatarea fondului forestier o contribuție însemnată au avut-o amenajarea suprafeței păduroase, deschiderea în întregime a masivelor înfundate și darea lor în circuitul economic prin construirea a 320 km de drumuri.

A doua direcție a activității Inspectoratului silvic Argeș o constituie dez-

voltarea producției de lemn. Anual, din pădurile județului iau drumul industriei prelucrătoare circa 1 200 000 m.c. de masă lemnoasă. Un cititor neavizat ar putea crede că activitatea de producție se oprește aici. În realitate însă, ea este mult mai complexă. Unitățile inspectoratului silvic au sarcina să realizeze în fiecare an o însemnată cantitate de fructe de pădure (zmeură, mure, afine, coarne, măceșe, ciuperci comestibile etc.) din care o mare parte este destinată exportului. În condițiile unui an normal se pot recolta, din pădurile județului, 1 600—1 800 tone de fructe, din care în jur de 1 000 de tone de zmeură. La ocoale se mai produc, de asemenea, araci, fascine, răchită și altele care, valorificate, aduc însemnate venituri bănești.

Un loc important în cadrul activității de producție îl ocupă economia vînatului și a pescuitului în apele de munte. Județul Argeș dispune, la ora actuală, de un bogat fond cinegetic — cerbi carpatini, capre negre, căpriori, fazani — în plină dezvoltare. De asemenea, silvicultorii cresc 1 800 de familii de albine, de la care au izbutit să realizeze în primele cinci luni o producție de miere-marfă care a depășit-o cu două tone pe cea prevăzută pe întregul an. Cu ce rezultate întîmpină silvicultorii argeșeni Congresul al X-lea al partidului și sărbătorirea a 25 de ani de la Eliberarea patriei? În campania de primăvară au fost împădurite 2 470 de hectare, planul anual fiind depășit cu 100 ha; ponderea au avut-o

speciile de rășinoase: molid, pin, du-glas, larice, specii repede crescătoare. De asemenea, planul producției silvice a fost depășit pînă acum cu peste 3,5 milioane de lei. Cu toate că recoltarea și valorificarea produselor accesorii se află la început, s-a realizat, peste plan, un beneficiu de un milion de lei.

Aceste cifre și fapte, concludente pentru hărnicia silviculturilor argeșeni, dovedesc că angajamentele luate în întrecerea socialistă de aceștia la începutul anului în curs vor putea fi depășite.

În încheiere, cîteva cuvinte despre perspectivele pe care le are dezvoltarea patrimoniului forestier în acest județ. Potrivit prevederilor proiectului de Directive ale Congresului al X-lea al partidului încă din acest an vor fi intensificate acțiunile cerute de mai buna gospodărire a fondului silvic, creîndu-se o perfectă concordanță între produsele principale și cele secundare. O deosebită atenție va fi acordată asigurării unui procent ridicat de rășinoase, cu prilejul împăduririlor, mergîndu-se pe linia extinderii acestor valoroase specii atît în areal, cît și în afara lui. De asemenea, în momentul de față, la toate ocoalele silvice din județ, se lucrează la întocmirea unui studiu pentru extinderea unor specii repede crescătoare, îndeosebi a plopului și salciei, cu scopul de a se asigura materia primă industriei de celuloză.

Ing. N. FLORIAN

Aspect de la pepiniera silvică Malu, județul Ilfov. Specialiștii urmăresc modul cum se dezvoltă puietii de plop repede crescător, necesari plantațiilor ce vor fi extinse în Lunca Dunării.

Foto: Gh. AMUZA

„AGROZOOTEHNICA '69”

Convorbire cu Grigore MIHĂESCU, președintele Consiliului județean al sindicatelor — Ilfov

— Producții bune agricole — toată lumea este de acord — nu mai sînt posibile azi fără generalizarea în practică a rezultatelor experimentale ale cercetărilor științifice și fără respectarea noțiunii de calitate, raportată la lucrările ce se execută. Calitatea presupune aplicarea și extinderea metodelor agrozootehnice moderne, triumful noului, utilizarea lui de către masa lucrătorilor din unități. Cum aceste idei au stat, neîndoiește, la baza acțiunii de mare amploare, AGROZOOTEHNICA '69, inițiată de către Consiliul județean al sindicatelor — Ilfov, v-am ruga pentru început să ne explicați geneza și temeiurile ei.

— Este vorba, desigur, de învățăminte ce s-au impus din experiența anilor trecuți — a început relatarea interlocutorului nostru. E o realitate incontestabilă faptul că în toate țările cu agricultură avansată se practică metode științifice, lucrîndu-se cu mașini moderne. Toate acestea trebuie să devină și bunuri ale specialiștilor, ale tuturor lucrătorilor noștri din I.M.A. și I.A.S. Iată pe ce bază, avînd în vedere traducerea în fapte a hotărîrilor și sarcinilor elaborate de Plenara Consiliului Central al U.G.S.R., din ianuarie a.c. și urmînd indicațiile Comitetului județean de partid, Biroul executiv al consiliului nostru județean a organizat, în colaborare cu Trustul zonal I.A.S. București, Direcția agricolă județeană și cu sprijinul institutelor de cercetări, manifestări de propagare a cunoștințelor tehnico-profesionale, sub denumirea de „AGROZOOTEHNICA '69”. Primele acțiuni importante au fost inițiate între 4—15 martie și au vizat extinderea noutăților științifice printre muncitorii, tehnicienii și inginerii. În același timp, AGROZOOTEHNICA '69 urmărește orientarea permanentă a organelor sindicale în munca pe care trebuie să o desfășoare pentru realizarea angajamentelor în întrecerea organizată în întîmpinarea celui de-al X-lea Congres al partidului și a celei de-a XXV-a aniversări a Eliberării patriei noastre.

— În expunerile lor, profesori și cercetători, cum sînt acad. Amilcar Vasiliu, ing. Florin Stoiculescu, ing. Ion Pîcu, ing. Nic. Bică, dr. Nicolae Șarpe, de la I.C.C.P.T.-Fundulea, conf. univ. Dumitru Oprea, de la Facultatea de horticultură din București, Ion Bianu de la I.C.M.A. și alții au insistat asupra a numeroase tendințe noi în agricultură, destinate obținerii de producții sporite. Cum au fost însă aplicate îndrumările

respective în unități, pînă în prezent? Care a fost contribuția sindicatelor?

— Doresc să reamintesc, deși intrăm în perioada de recoltare a cerealelor că în acest an am avut de învins o primăvară grea, ca urmare a temperaturilor scăzute, cînd pregătirea terenului și executarea însămînțărilor au trebuit să fie realizate într-un ritm accelerat. În loc de două luni cît era în mod obișnuit perioada în care se efectuau aceste munci în unele cazuri lucrările s-au efectuat în cîteva zile. Lucrătorii din I.A.S. și I.M.A. au folosit din plin învățămintele trase din expunerile făcute în cadrul acțiunii AGROZOOTEHNICA '69. Ei au utilizat prompt metode noi de pregătire a patului germinativ — așa cum au indicat, de pildă, ing. Constantin Pintilie, șef de laborator la I.C.C.P.T.-Fundulea, prof. ing. Mihail Dumitrescu, șef de secție la I.C.L.F., ing. Octavian Cojocaru din Consiliul Superior al Agriculturii. Îndeosebi, au insistat asupra problemelor de mecanizare complexă a lucrărilor de semănat și întreținere a culturilor.

Organele noastre sindicale au impulsionat întrecerea socialistă, specialiștii și tehnicienii s-au aflat permanent pe teren, dînd îndrumările necesare, inițind intensificarea combaterii buruienilor pe cale chimică, zorînd amenajările pentru irigații, acordînd atenția cuvenită utilizării îngrășămintelor. Nu gresesc afirmînd că unul din primele rezultate ale acțiunii despre care vorbim constă în convingerea fiecărui specialist — de către comitetul sindicatului, consiliul de administrație din I.A.S. sau comitetul de direcție din I.M.A. — că el reprezintă nu numai un conducător și un organizator al producției, ci și un înflăcărat propagator al noului în masa muncitorilor, prin eforturile cărora se materializează sarcinile economice.

Pentru ca manifestările organizate în cadrul „AGROZOOTEHNICA '69” să ducă la o activitate cu caracter permanent, Biroul executiv al Consiliului județean al sindicatelor — Ilfov a studiat, cu ajutorul activului comisiilor economice și cultural-educative, conținutul planurilor de propagandă din unitățile agricole de stat și a stabilit măsurile și acțiunile menite să sprijine comitetele sindicatelor în orientarea activității lor pentru generalizarea noului.

— Pe cititori i-ar interesa să aflu ce noutăți au fost introduse în concordanță cu planurile de care vorbiți — și în sectorul zootehnic al unităților?

— La simpoziioane, specialiștii cum sînt ing. Vasile Taftă de la Institutul

agronomic N. Bălcescu — București, dr. ing. Emil Raicu, ing. Ion Granciu, ing. Alexandru Mărândici, dr. Aurel Radu, dr. Gheorghe Marinescu de la I.C.Z. — Săftica și alții au expus probleme diverse: îngrijirea și furajarea rațională a ovinelor, posibilitățile de folosire a sistemelor intensive de îngrășare a tineretului taurin, determinarea valorii genetice a reproducătorilor, selecția în ameliorarea animalelor și păsărilor etc. Cu sprijinul inginerilor zootehniști și a medicilor veterinarilor, comitetele sindicale au dezbătut lunar, la ședințele de producție, modalitatea aplicării noilor metode de lucru indicate, rezultatele obținute în cadrul fermelor, măsurile ce mai trebuie luate în scopul obținerii unor producții superioare. În numeroase unități s-a ținut seama, de exemplu, de recomandarea făcută de specialiștii de la I.C.Z.-Săftica, și anume ca, pentru pui broiler să se crească păsări din rasele Rhode-Island, Plymouth Rock Barât și New-Hampshire, și nu din rasa Leghorn care e destinată producției de ouă. De asemenea, pe baza faptului că solicitările cumpărătorilor nu se îndreaptă și spre producerea de grăsimi de porc ci spre carne, în unități s-a acordat atenție indicațiilor date la simpoziioanele „Agrozootehnica '69” ca alimentația susținută a animalelor să se facă în cea de-a doua perioadă de îngrășare, cînd ele ajung la 60—65 kg. De asemenea, s-a urmărit valorificarea mieilor pentru carne numai după 6—7 luni, cînd animalele dau o producție de carne de 3—3,5 ori mai mare decît atunci cînd sînt sacrificate imediat după fătare.

— Firește, în cursul desfășurării acțiunilor inițiate, se ivesc alte noutăți, cu forță de generalizare ce pot fi extinse. Cum procedează Consiliul județean al sindicatelor — Ilfov în acest scop?

— În primul rînd, organizează schimburi de experiență cît mai eficiente la care sînt invitați numeroși specialiști și lucrători din cele 20 I.M.A. și 22 de I.A.S. din județ, din institutele de cercetări și stațiunile experimentale existente pe teritoriu. O asemenea manifestare a avut loc de curînd la I.A.S. Afumați cu participarea a circa 300 de oameni, în problemele actuale ale creșterii și îmbunătățirii calitative a efectivelor de taurine, porcine și ovine.

În al doilea rînd, organizăm simpoziioane pe unități și chiar pe sectoare de producție, ca cel ținut la I.A.S. Mînăstirea, unde se face și un larg schimb de opinii între fruntașii în producție. În sfîrșit, trebuie amintită și editarea de fol volante în care sînt relatate acțiunile întreprinse în sprijinul „AGROZOOTEHNICII '69”. Intenționăm să organizăm și o serie de expuneri urmate de demonstrații practice, la I.C.C.P.T.-Fundulea și la Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură, iar în toamnă — un mare schimb de experiență la care vor fi prezenți 600 de tractoriști fruntași.

Al. RAICU

Breviar juridic

CALCULAREA INDEMNIZAȚIEI PENTRU CONCEDIU

Indemnizația pentru concediu de odihnă se calculează în funcție de salariul mediu realizat în perioada pentru care acesta se acordă. Pentru cei ce primesc integral concediul, se ia ca bază de calcul salariul mediu pe 12 luni. Pentru celelalte categorii, calculul are în vedere salariul mediu realizat în perioada lucrată pînă la plecarea în concediu, în raport de care se stabilește și durata acestuia.

Potrivit dispozițiilor legale, indemnizația pentru concediu de odihnă se calculează pe baza cifrelor realizate pe luni întregi, în perioada care se ia în calcul, iar totalul sumelor se împarte la numărul lunilor respective, obținîndu-se salariul mediu pe o lună. Acesta se împarte la 25,5 (media lunară a zilelor lucrătoare), rezultînd salariul mediu pe o zi; suma rezultată se înmulțește cu numărul zilelor lucrătoare din perioada concediului de odihnă, stabilindu-se în felul acesta indemnizația totală cuvenită.

În cazul cînd, în perioada pentru care se stabilește durata concediului de odihnă, angajatul a fost în concediu medical, în concediu fără plată mai mic de 30 de zile, în concediu de studii, concentrat sau și-a încetat activitatea fără vina sa, înervalele respective se exclud din calculul indemnizației de concediu atît ca timp, cît și ca sumă.

În această situație, calculul indemnizației se face într-un mod oarecum diferit și anume, se totalizează sumele încasate în perioada luată în calcul, totalul împărțindu-se apoi nu la numărul lunilor, ci al zilelor lucrătoare din perioada respectivă. Se determină în acest fel salariul mediu zilnic, care la rîndul său va fi înmulțit cu numărul zilelor lucrătoare din perioada concediului.

Elementele care se iau în calculul indemnizației pentru concediu de odihnă sînt următoarele: salariul tarifar realizat, inclusiv indemnizațiile și majorările, care, potrivit legii, se includ în salariul tarifar pînă la echivalentul unei norme integrale; sporul lunar de vechime sporul pentru condiții deosebite de muncă; indemnizația pentru concediu de odihnă efectuat în anul precedent, (dacă intră în perioada celor 12 luni luate în calcul); salariile personale și premiile plătite conform regulamentelor de premie pentru activitatea de bază. De asemenea, în calcul se iau și orele suplimentare efectuate conform aprobărilor legale, precum și sporul pentru muncă de noapte.

În cazul șoferilor, în câștigul mediu pe baza căruia se calculează indemnizația de concediu sînt cuprinse și premiile plătite conform regulamentului republican de premie a conducătorilor auto.

De remarcat că la stabilirea câștigului mediu pe baza căruia se determină indemnizația de concediu se ține seama de drepturile bănești efectiv încasate în perioada ce se ia în calcul, indiferent de perioada pentru care se cuvin aceste drepturi. Bunăoară, dacă un salariat a încasat o sumă de bani ca premiu în luna ianuarie, datorată însă muncii desfășurate în producție în cursul trimestrului precedent, iar concediul și indemnizația cuvenită i se stabilesc pentru o perioadă care începe cu prima lună a anului, în calculul indemnizației se va include și premiul respectiv, deși el a fost atribuit pentru activitatea desfășurată într-o perioadă anterioară celei folosite la determinarea concediului.

Trebuie precizat, totodată, că în cazul în care plecarea angajatului în concediu a fost aminată în condițiile legii, se iau în considerare câștigurile realizate în perioada de 12 luni premergătoare plecării efective în concediu, iar nu acelea obținute pînă la data programării inițiale.

Și încă un amănunt. În calculul indemnizației nu se includ sumele realizate la funcția cumulată sau din plata cu ora, în general plățile făcute din alte fonduri decît cel de salarii.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

N.A.: În numărul viitor vom aborda problema compensării în bani a concediului de odihnă nefecuat.

NOUTĂȚI EDITORIALE

PE AGENDĂ, PROBLEMELE ODIHNEI

Am intrat în plin sezon de vară. E timpul cînd sute de mii de oameni ai muncii pornesc către munte și către mare, ori pe trasee menite să le dezvăluie noi frumuseți ale țării. Sînt zilele de bine-meritată reconfortare, după lunile de muncă din cursul anului. În acest context, socotim binevenită cunoașterea unor recente apariții editoriale strîns legate de problemele odihnei.

Ne vom referi, în primul rînd, la una din noutățile Editurii Științifice, intitulată „Concediul de odihnă”. Este vorba, de fapt, de o analiză aprofundată a multiplelor aspecte legate de concediul de odihnă, în lumina noilor reglementări legale. Autorul, Vasile Buia, prezintă în primele capitole un interesant istoric al problemei, după care discută prestarea muncii în calitate de angajat în aceeași unitate și în temeiul aceluiași contract de muncă, diferite situații excepționale prevăzute de unele articole din codul muncii. În continuare, cititorii pot obține lămuriri amănunțite cu privire

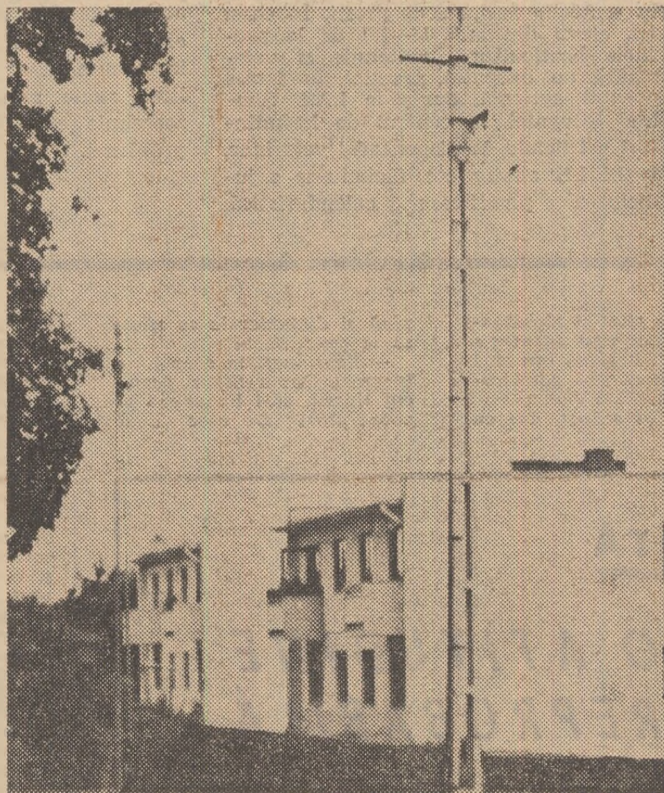
la durata concediului de odihnă, programarea și reprogramarea acestuia, concediul suplimentar pentru condiții de muncă deosebite, cuantumul indemnizației etc.

Deosebit de important este indicele alfabetic de noțiuni, un adevărat dicționar de termeni folosiți în problema discutată în paginile lucrării.

O altă lucrare, de data aceasta realizată de către Direcția Circulației din Inspectoratul general al miliției este intitulată „Drum bun”.

În pagini pline de interes, li se oferă cititorilor îndrumări utile despre pregătirile călătoriei cu autoturismul, verificarea tehnică a autovehiculului înainte de drum, circulația în orașe cu multe benzi, respectarea vitezei legale și a manevrelor, folosirea corectă a farurilor etc. Sfaturi speciale sînt rezervate în lucrare tractoriștilor, pietonilor, conducătorilor de vehicule cu tracțiune animală, bicicliștilor.

Cartea este completată cu numeroase fotografii și grafice pline de învățăminte.

Asigurarea unor condiții de viață cît mai bune pentru salariați constituie o preocupare de seamă a consiliului de administrație și a comitetului sindicatului de la I.A.S. Găești, județul Cîmbovița. În fotografie: un nou bloc de locuințe pus de întreprindere la dispoziția angajaților săi.

Foto: C. DUMITRU

S-A TERMINAT ANUL ȘCOLAR

PROPUNERI PENTRU ACTIVITATEA DE VIITOR

Vacanța de vară a elevilor a început. Acum, când impresiile anului de învățământ sînt încă proaspete, am socotit că ar fi util să ne adresăm unor directori de licee agricole, solicitîndu-le părerea cu privire la unele probleme importante pentru activitatea de viitor a acestor unități școlare.

„Ținînd seama de obiectivele pregătirii viitorilor tehnicieni din agricultură, ce părere aveți despre numărul actual al orelor de matematică și română, în liceele agricole? Cum vedeți organizarea practicii elevilor? Este neapărat necesară organizarea unei ferme didactice?”

Acestea sînt întrebările la care ne-au răspuns:

Ioan BALOG

directorul
Liceului agricol
din Salonta,
județul Bihor

Numărul orelor de cultură generală, după părerea mea, este în prezent prea mare la unele obiecte și în unii ani de studiu. La limba română ar fi corespunzător programul secției reale de la liceul teoretic. Pentru matematică și fizică sînt suficiente orele din planul de învățământ al secției umanistice de la același liceu.

În altă ordine de idei, socot necesar ca elevii din anii I, II și III specialitatea Agronomie, să efectueze în lunile octombrie, noiembrie, martie, aprilie și mai, cite o zi pe săptămîină de practică. Cel din anul al II-lea ar trebui să facă și la sfîrșitul anului școlar, două săptămîni de practică, iar cel din anul al III-lea, patru săptămîni. Elevii anului al IV-lea ar putea începe practica la 1 martie și nu la 7 aprilie, cum se procedează în prezent. Numai în acest fel ei ar putea participa la toate lucrările agricole.

La liceul nostru există o fermă didactică pe 12 hectare, avînd și un nucleu de animale. Dar adevăratei ferme didactice, cea necesară fiecărui liceu, ar trebui să i se afecteze o suprafață mult mai mare. Trustul zonal I.A.S. Bihor ne sprijină nemijlocit în această problemă, întocmind de altfel și o documentație specială.

Ion URZICEANU

directorul
Liceului agricol
din Calafat,
județul Dolj

Cred că ar fi bine să se mențină același număr de ore la limba română. Să mă explic. Majoritatea elevilor noștri vin din școala generală cu o pregătire care impune încă serioase cunoștințe de literatură și gramatică. Nu cred că greșesc cu nimic pretinzînd tehnicianului sau specialistului din agricultura de mîine să fie familiarizat temeinic cu problemele scrisului și ale beletristicii. El trebuie să muncească în mediul sătesc, să participe și la activitatea căminului cultural, să țină conferințe, să predea lecții agrozotehnice. Acestea nu se pot realiza doar pe baza unor cunoștințe sumare de limbă română, iar gustul pentru lectură particulară aici, în liceu se capătă. În schimb, socot că numărul de ore la matematică este mare în prezent. Pe viitor, la liceele agricole ar fi suficient

același număr de ore de la secția umanistică a liceelor teoretice.

În ce privește a doua problemă, pentru elevii din anii al II-lea și al III-lea propun o zi anumită de practică didactică pe săptămîină, în perioadele de toamnă și de primăvară dar cu prelungirea cursurilor în cel de-al III-lea trimestru. La specialitatea contabilitate, ar fi bine ca numărul de elevi din cadrul grupelor la practică să fie de maximum 4-5, spre a se asigura o pregătire corespunzătoare și a-și însuși toate lucrările ce se efectuează într-o întreprindere.

Și acum, ferma didactică. La liceul nostru am reușit să organizăm cîteva sectoare: un cîmp pentru fitotehnie pe două hectare, altul viticol, cu o colecție ampelografică, pe trei hectare, o grădină de legume pe trei hectare, o livadă pe două hectare și o seră de 200 m.p.

În prezent, încercăm să dezvoltăm și o microfermă, populată cu porcine, cabaline, iepuri de casă, păsări și stupi de albine. Toate acestea, ar putea permite desfășurarea orelor de practică didactică în școală, repet, o zi pe săptămîină. Bine ar fi să se găsească modalitatea înființării unor ferme didactice la toate liceele agricole, asigurîndu-se și un set corespunzător de mașini agricole.

Mihai ATODIROAIEI

directorul
Liceului agricol
din Șimleu Silvaniei,
județul Sălaj

Poate voi fi în „contratimp” cu colegii mei, dar necesitățile de instruire ale unui viitor tehnician sau specialist din agricultură impun nu să fie micșorat ci mărit numărul de ore, atît la limba română, cît și la matematică. Cu alte cuvinte, ar fi bine ca programa respectivă a liceelor agricole să fie aceeași cu a liceelor teoretice — la limba română, pentru secția umanistică, la matematică, pentru secția reală.

Cît privește practica elevilor, este necesar ca ea să se desfășoare atît în ferma didactică proprie, cît și în unități agricole din apropiere, sub conducerea profesorilor de specialitate și ajutați de cite un tehnician. Elevii din anul al V-lea trebuie repartizați numai în unitățile agricole de profil. În acest an, elevii din anii II—III de la profilele horticultură, zotehnie și veterinară au executat practica în ferma noastră agricolă, dar și la I.A.S. Șimleu Silvaniei, la centrul de însămînțări artificiale, la dispensarul veterinar, la I.C.I.L. abator etc, făcîndu-se o judicioasă planificare calendaristică,

fixîndu-se din vreme temele de practică. Elevii din anul al IV-lea au fost repartizați în cooperativele agricole și I.A.S. cu profil zotehnic.

În liceul nostru există o mică „fermă didactică”, necorespunzătoare, bineînțeles. Nu optez pentru o suprafață prea mare, dar cred că ferma respectivă ar trebui să aibă minimum 50 de hectare și cinci hectare de livadă și de vie, stabilîndu-se din capul locului planul de producție. În județul nostru problema respectivă s-ar putea rezolva cu ușurință.

Vasile GHENGHEA

directorul
Liceului agricol
din Rîmnicu Sărat,
județul Buzău

Pentru anul I se poate menține, fiind strict necesar, numărul actual de ore la limba română. Pentru anii al II-lea și al III-lea în loc de trei ore pe săptămîină socot că sînt suficiente două. Pentru anii al IV-lea și al V-lea — avînd în vedere cerințele examenului de bacalaureat, e bine să se mențină aceleași ore. La matematică optez pentru numărul de ore de la secția umanistică de la liceele teoretice.

Practica elevilor? Pentru anul I este nevoie, neîndoindu-mă, de o zi pe săptămîină, numai astfel elevii putînd să capete deprinderea lucrărilor agricole. În următorii trei ani, se impune cîte o lună de practică eșalonată, încît să acopere întregul calendar lucrărilor agricole (anul al II-lea primăvara; anul al III-lea vara; anul al IV-lea toamna; anul al V-lea trimestrul I), viitorii absolvenți trebuînd să lucreze însă numai pe lingă ingineri și tehnicieni.

Pentru lucrări eficiente de practică este strict necesar să fie asigurată cite o fermă agricolă, pe cel puțin 80—100 de hectare, dotată cu clădiri, mașini, animale, cu buget propriu și plan de producție. Suprafețele de care dispune în prezent liceul nostru sînt minime, numărul de animale — cu totul neînsemnat. Concluzia nu e greu de tras.

I. O. LUCA

directorul
Liceului agricol
Fundulea,
județul Ilfov

Da, se poate reduce o oră la limba română, pentru anii al II-lea și al III-lea. La matematică ar fi suficient numărul de ore afectat secției umanistice de la liceele teoretice.

Practica elevilor? O zi pe săptămîină în anii I—IV, plus alte patru săptămîni (din care două la începutul anului școlar și două în trimestrul al III-lea) repartizate pe ani de studiu, eșalonat. Repartiția ca perioade ar trebui lăsată la latitudinea liceelor, în funcție de factorii ecologici din zona respectivă. Vreau să precizez că, în afara trimestrului I, eu văd necesară o zi de practică pe săptămîină și pentru elevii anului al V-lea.

Ferma didactică a școlii ar trebui să aibă 20—50 hectare, mașinile respective și un număr de animale corespunzător profilului liceului. Dacă sînt aceleași profile la licee apropiate se pot organiza centre puternice de practică în comun. S-ar mai putea organiza licee axate numai pe agronomie, pe zotehnie etc. Dar, aceasta e o altă problemă.

Anchetă realizată
de Ion DRINCU

Poșta redacției

Sviatoslav HOROVIUC — Laboratorul veterinar Focșani:

În baza prevederilor cuprinse în Ordinul nr. 59/1969 al Ministerului Muncii și Ministerului Sănătății, sectorul în care vă desfășurați activitatea se încadrează în grupa a II-a de muncă. În consecință, puteți beneficia de prevederile art. 8 alin. 1 pct. b din Legea nr. 27/1966, republicată în B. O. nr. 17—18 din 1 februarie 1969, conform cărora se reduce vîrsta de pensionare cu 3 luni pentru fiecare an lucrat în locurile de muncă prevăzute la grupa a II-a, cu condiția, bineînțeles, să aveți 25 de ani vechime în muncă.

Concret, dv. veți putea beneficia de prevederile articolului menționat numai de la data de 1 septembrie 1970, cînd veți totaliza 3 ani ce pot fi scăzuți din vîrsta minimă de pensionare, de 60 de ani, prevăzută de lege (în cazul pensionării la cerere, la vîrsta de 57 de ani).

Ing. Vasile BELU — cooperativa agricolă Dieci, județul Arad:

În cazul în care cooperativa în care lucrați are peste 2000 de hectare convenționale, calculate pe baza coeficienților comunicați prin circulara Consiliului Superior al Agriculturii nr. 124451/1962, și răspundeți de activitatea pe întreaga unitate, puteți fi încadrați în funcția de inginer principal, cu limite de salarizare de 1875—2100 lei. Încadrarea se face de către Direcția agricolă județeană, ținînd seama de sarcinile ce vă revin, de modul cum le duceți la îndeplinire și de existența fondului de salarii necesar.

Sporul de 10—20 la sută pentru localități unde se asigură mai greu permanentizarea cadrelor poate fi modificat sau retras de Direcția agricolă, în funcție de condițiile existente și fondul alocat pentru plata sporului.

Dumitru C. SANDU și Costel MARTINOVICI — tehnicieni, satul Dudesu, comuna Zăvoia, județul Brăila, Aristide DEFTA, Fabrica de conserve Caracal, Vasile SINOV — contabil șef la cooperativa agricolă Filioara, comuna Agapia, județul Neamț, și Dorica SICOL, cooperativa agricolă Zărând, jud. Hunedoara:

Absolvenții școlilor tehnice de 4 ani, înființate prin H.C.M., nr. 428/1962, care au funcționat în perioada 1962—1969, nu se pot prezenta la concursul de admitere în învățămîntul superior. Pentru aceasta ei trebuie să susțină examenul de diferență al liceului de cultură generală sau al liceului agricol, inclusiv cel de bacalaureat. Examenele de diferență la liceele agricole se susțin în conformitate cu ordinul nr. 629/1967 al Ministerului Învățămîntului.

Teodor RADU — Reghin, județul Mureș:

Avînd în vedere că fiul dumneavoastră nu este membru cooperativ, nu i se poate atribui teren pentru construcție de locuință, neîncadrîndu-se în prevederile articolului 4 din Statutul cooperativei agricole de producție.

Gh. STANCIULESCU, satul Salcia, comuna Argetoia, județul Dolj:

Intrucît fiica dumneavoastră a fost încadrată în funcția de contabil șef, consiliul de conducere a hotărît să nu mai lucreți împreună, în cadrul aceleiași serviciu.

În ce privește munca de brigadier, dacă acesta lucrează efectiv ca membru cooperativ, este normat în raport cu norma realizată, nemăfiînd retribuit cu un număr fix de zile muncă.

Aurel MANDUC — Sebeșul de Sus, județul Sibiu:

Uniunea județeană a cooperativei agricole precizează că suprafața de teren la care vă referiți a fost folosită ilegal, intrucît conducerea unității din care faceți parte a repartizat loturi în folosință și suprafețe de vie numai membrilor care au realizat, în anul 1968, minimum de zile-muncă prevăzute.

Alexandru M. NECULA — comuna Vărăști, satul Obedeni, județul Ilfov:

Potrivit prevederilor Codului Muncii vechime în muncă se consideră neîntrerupt pe timpul cît angajatul satisface obligațiile militare, precum și pe timpul cît se află în incapacitate de muncă.

M. CALIANU

Să dăm cuvîntul jupetelor. Pentru a economisi spațiul, le vom prezenta telegrafic. S-au petrecut pe data de 10 iunie 1969 la cooperativa agricolă Esecchioiu din comuna Ostrov, județul Constanța. Brigada condusă de Ștefan Filip tocmai terminase prașila a doua pe cele 125 de hectare de floarea-soarelui, ce-i fuseseră repartizate. Lucrase în preajma livezii de cireși. Cînd să plece spre casă, Petre Jecu, unul din membrii brigăzii, a întins mîna și a cules două—trei cireșe. Nu apucase să le bage în gură și a apărut, ca din pămînt, înarmat cu o biță, Aurelian Mihoc, inginerul coordonator al unității, pe care cooperativii nu apucaseră să-l vadă pînă atunci pe cîmp, în tot acest an. Și fusesse invitat în repetate rînduri de brigadierii ca să le acorde asistență tehnică la aplicarea tratamentelor împotriva dăunătorilor.

Să revenim însă. Așa dar a apărut inginerul. L-a prins pe Jecu și a început să-l ia de guler și să-l insulte.

N-au rămas sfînt și sărbătorile în calendar care să nu fie pomenite. O brigadă întreagă a intervenit ca să-l potolească. Jecu a fost scdat, dar cu

pînă și dicționarele se sfîșie și le consemneze.

— Nu-l luați în seamă, a încercat David State, paznicul livezii, să-l îmbuneze pe cooperativor. De vreo două

lani Mihoc să ia locul lui David State. „Inginer fiind, el va face pază tehnică modernă”.

Lăsînd gluma la o parte, fiindcă înseși faptele o resping, trebuie să spunem că întreaga comportare a lui Mihoc este îngrijorătoare. Poate că nu-și dă seama ce face. Poate că — și se pare că aceasta este alternativa corectă — este perfect lucid și manifestă numai un dispreț, străin orînduirii noastre, față de cei care muncesc cu brațele. Și într-un caz și în celălalt, direcția agricolă județeană avea datoria să intervină. Dacă nu a cunoscut cumva și această față a inginerului de la Esecchioiu, să aștepte acum să are și un asemenea exemplar în grădina sa. Să-l pitească. Oamenii au cucerit cu mari sacrificii dreptul de a trăi demn și nîmănui nu-i este îngăduit să-l încalce sau măcar să-l stirbească.

NOTĂ

O ATITUDINE REPROBABILĂ

ce preț. Asupra membrilor brigăzii s-a abătut o avalanșă de injurii. Li s-a strigat că sînt cu toții porci, bandiți, măgari. Dar cite nu li s-a strigat! Hirtia nu poate însă să suporte cuvîntele pe care

săptămîni, de cînd au prins cireșele să se pîrgulescă, stă pîtit în livadă și parcă-i turbat.

Ștefan Filip propune cu maliciozitate, în scrisoarea pe care ne-a trimis-o, ca Aure-

Din programul de televiziune

pe săptămîna 6 - 12 Iulie

DUMINICĂ: Programul I: 7.30 — De strajă patriei; 9.00 — Matineu duminical pentru copii; 10.30 — ORA SATULUI. 7.00 — Realitatea ilustrată TV; 8.10 — Roman foileton: „Povestea unei femei (II)”; 19.00 — Cu Ansamblul artistic U.T.C. în țară i peste hotare; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 19.45 — Reportaj-anchetă: Chemarea șanierelor. Studenții la muncă patriotică. 20.15 — Seară de teatru TV: „Idioata” de Marcel Achard; 22.25 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Buletin meteorologic; 22.45 — Muzică ușoară românească; 23.15 — Teleport. Programul II: 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.45 — Reportaj-anchetă; 20.15 — Tele-cinemateca umorului cu Charley Chase; 20.30 — Temă cu variațiuni. Mitul lui Orfeu; 21.10 — Film artistic premiat: „Țar și general”.

LUNI: 17.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 — Biblioteca lui Așchiuță; 17.50 — EX-FERRA '69; 18.20 — Ateneul în eretului; 18.50 — Criterii. Song; 19.15 — „Pe sub poale de Feleac” — muzică populară; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20.00 — IN ÎNTÎMPINAREA CELUI DE AL X-LEA CONGRES AL P.C.R. Secvențe din marea dezbateri; 20.15 — Steaua fără nume. Emisiune-concurs de muzică ușoară; 21.15 — Roman foileton: „Lunga vară fierbinte (X)”; 22.05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.25 — Cadran-emisiune de actualități internaționale; 22.55 — Varietăți pe peliculă.

MARTI: 17.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 — Lumea copiilor. Hup și Hop (I); 17.50 — Tinere, cunoaște-ți țara!; 18.20 — Dialog muzical; 18.40 — Din lumea științei; 19.15 — Cîntă fanfara Căminului cultural din comuna Bătar, județul Bihor; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 19.45 — IN ÎNTÎMPINAREA CELUI DE-AL X-LEA CONGRES AL P.C.R. Cu carul de reportaj în țară. Aveți legătura cu... Bacău; 20.15 — Film artistic: „Marele restaurant”. Comedie a studiourilor franceze; 21.40 — Prim plan. Artistul poporului Kovacs Gyorgy; 22.00 — Invitata noastră: cîntăreața de muzică ușoară Laila Kinnunen (Finlanda); 22.20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE

MIERCURI: 10.00 — Limba franceză (reluare); 10.25 — Ce-ați dori să revedeți? „A 12-a noapte” de W. Shakespeare. 17.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 — Lumea copiilor; 17.50 — Imagini estivale; 18.15 — Pentru școlari: „Un terbar... nemaivăzut!”; 18.45 — Tribuna economică; 19.15 — Muzică și jocuri populare; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20.00 — Tele-cinemateca: „Jesse James-Brițandui”; 21.50 — Reflector; 22.05 — Convorbiri literare; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE

JOI: Programul I: 10.00 — Limba engleză (reluare); 10.25 — Limba germană (reluare); 10.50 — Ce-ați dori să revedeți? Film artistic: „Karin, fiica lui Mansș”. 17.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 — Lumea copiilor; 17.50 — Un interpret îndrăgit al cîntecului muntenesc; Benone Sinulescu; 18.15 — Studioul pionierilor (Interviziune); 18.40 — Consultatie tehnică TV; 19.00 — Cronica ideilor; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20.00 — Tranșfocator; 20.30 — Avanspremieră; 20.40 — Film artistic: „Telegame”; 22.00 — Permanențe lirice; 22.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE și buletinul meteorologic; 22.35 — Muzică ușoară; 23.00 — Itinerar european; 23.15 — Inchiderea emisiunii. Programul II: 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Concert simfonic; 20.55 — Film serial: „Comisarul Maigret”; 21.45 — „Trei stihii”; 22.10 — Vocă celebre.

VINERI: 10.00 — Limba rusă (reluare); 10.25 — Limba spaniolă (reluare); 10.50 — „La șase pași de o excursie”. Emisiune-concurs (reluare). 17.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 — Lumea copiilor; 17.50 — Sport în vacanță; 18.15 — Pe scenele lirice ale țării — Iași; 18.45 — Tele-universitatea; 19.15 — Cîntece și jocuri populare; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 20.00 — IN ÎNTÎMPINAREA CELUI DE AL X-LEA CONGRES AL P.C.R. Secvențe din marea dezbateri; 20.15 — Film artis-

tic: „Sfîrșitul agentului W4C”; 21.40 — Monografii contemporane; 21.55 — Prolog Mamaia 1969; 22.15 — Reflector; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE

SIMBĂTA: Programul I: 17.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.35 — Belle și Sebastien (reluare); 18.30 — Marea tineretii (Interviziune); 19.00 — Lumea copiilor; 19.20 — La volan — emisiune pentru automobiliști; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 19.45 — IN ÎNTÎMPINAREA CELUI DE AL X-LEA CONGRES AL P.C.R. Cu carul de reportaj în țară. Aveți legătura cu... Oradea; 20.15 — Tele-enciclopedia; 21.15 — Monografia contemporană; 21.30 — Recital Cliff Richard; 22.05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.25 — Film serial: „Comisarul Maigret”; 23.15 — Romante. Programul II: 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Buletin meteorologic; 19.45 IN ÎNTÎMPINAREA CELUI DE AL X-LEA CONGRES AL P.C.R. Cu carul de reportaj în țară: Aveți legătura cu... Oradea; 20.15 — Trei melodii pe săptămîna; 20.25 — Recitalul de simbătă seara; 20.40 — Roman foileton: „Lunga vară fierbinte (IX)”; 21.30 — Emisiuni comune cu programul I.

I.I.S. 11 Iunie GALAȚI PRODUCE

în anul 1969

1. Lopeji și casmale presate — fără repartiții
2. Paturi metalice pentru spital — fără repartiții toți anul 1969
3. Accesorii metalice — închizători pentru servieto și geamantane în diverse modele — fără repartiții în trim. II, III și IV.

Laila 67

O IDEALĂ MAȘINĂ DE CUSUT, CU CARE OBȚINEȚI CEA MAI PERFECTĂ CUSĂTURĂ

ECONOMIȘIȚI DIN TIMPUL DV. FOLOSIND UNA DIN MAȘINILE DE SPĂLAT

LAILA 2-3-4-5

PRODUSE DE UZINA MECANICĂ CUGIR

CALEIDOSCOP

ARHEOLOGIA PATRIEI

● Pe malul stîng al Mureșului, în comuna Cristești, s-a găsit, nu de mult, cu prilejul unor săpături, capul zeiței Junona, sculptat în alabastru. Astăzi, această operă de artă străveche este expusă sub un clopot de sticlă într-o sală a muzeului de istorie din Tirgul Mures.

● Podul lui Traian de la Turnu Severin a constituit un adevărat record pentru epoca cînd a fost construit. El a fost terminat în doi ani zidindu-se pe o luggime de un kilometru și jumătate, 20 de piloni în albia fluviului.

● La Alba-Iulia funcționează conducte existente din vremea romanilor. Rețeaua de canalizare a orașului este alcătuită — în parte — de puternicele conducte subterane făcute de romani acum 1800 de ani cînd au clădit orașul Apulum, pe locul unei vechi așezări dacice.

● În afara Podului de piatră de la Turnu Severin, romanii au mai construit încă două poduri peste Dunăre. În 328, pe timpul lui Constantin cel Mare, a fost construit podul ce lega cetățile romane Oescus (satul din R.P. Bulgaria de azi, Gligu), și Sucidava (satul Celei, din țara noastră). Recent, a fost descoperit un al

treilea pod de lemn ce lega localitățile Vadim și Orlea.

● La 20 km de București există o interesantă cetate geto-dacă. Ea se află în localitatea Popești-Nucet, pe malul Argeșului, și prezintă o deosebită importanță pentru faptul că aici, în urma săpăturilor efectuate, s-au scos la iveală o parte din ruinele unui palat al regelui Burebista (sec. I. î.e.n.) Palatul regal avea săli spațioase, care ocupau o suprafață de 2400 m². S-au mai găsit diferite obiecte prețioase și podoabe.

● În comuna Negri (Bacău) s-a descoperit o cetate dacică datînd din secolul I î.e.n. Pînă în prezent, s-au identificat nouă nivele de locuire. Specialiștii presupun că pe aceste locuri s-ar fi aflat vestita cetate a strămoșilor noștri, Tamasidava, descrisă de istoricul antic Ptolemeu.

● Pe panta vestică a dealului Cățanași (Sibiu) în satul Tilișca a fost descoperit primul atelier monetar dacic. Atelierul monetar are o mare însemnătate pentru istoria veche a țării noastre, demonstrînd rolul economic jucat de cetatea de la Tilișca, în urmă cu peste 2000 de ani.

● Un templu-calendrar al dacilor — poate fi admirat și astăzi în apropierea satului Grădiștea de Munte din munții Orăștie. E compus din 210 stîlpi de andezit, așezați în cerc, în 30 de grupuri de cîte 7.

URSULEȚUL KOALA

Cel mai popular animal din Australia este ursulețul koala. I se mai spune „micul urs” și „ursulețul de catifea”. Face parte din neamul marsupialelor, specie de animale a căror femelă își crește puii în „buzunarul” de sub abdomen. În acest buzunar, puiul de koala stă timp de șase luni, apoi se urcă pe spatele mamei, unde mai stă încă 4—5 luni. Se hrănește numai cu frunze parfumate de eucalipt. Mirosul puternic al acestor frunze i se impregnează în corp, ceea ce îl ajută să-și îndepărteze paraziții, koala fiind unicul animal din lume care nu are... pui. Carnea acestui animal nu este comestibilă, tot din cauza mirosului. Este vinat însă, fără cruțare, pentru valoroasa lui blană, gri-închis egală în frumusețe cu a oposumului, ruda sa apropiată.

La începutul secolului nostru, numărul ursuleților koala, de pe continentul australian, era de mai multe zeci de milioane. Astăzi, sînt pe cale de dispariție, cu toate că s-a interzis prin lege vînătoarea lor.

...primele mărci poștale românești au apărut în Moldova în iulie 1858, celebrele „Cap de bour” și că prima emisiune de mărci comună ambelor țări românești a fost denumită „Principatele Unite”. În același an 1858, a fost înființată și Direcția Centrală a Poștelor din București. Prima revistă filatelică română a apărut în 1881, iar prima asociație a filateliștilor a fost constituită la București, cu zece ani mai tîrziu.

...crama lui Ștefan cel Mare se păstrează încă și azi la Odobești? Ea are respectabila vîrstă de aproape cinci veacuri.

DE-ALE NOASTRE

Știați că...

...cea dintîi rafinărie de petrol din lume a fost construită în țara noastră la Rîfov, lângă Ploiești, în anul 1857?

...apele noastre minerale sînt celebre de mult timp și peste hotare? În urmă cu 70 de ani, Japonia solicita importul apelor de Singiorz, iar acum 50 de ani, apele minerale îmbuteliate la Borsec erau cerute în Egipt.

...primul oraș din lume iluminat cu petrol lampant a fost Bucureștiul?

...naiul, instrumentul nostru popular, se întîlnește și în Iran și Egipt sub același nume, însă de cele mai multe ori format din două-trei tuburi sau chiar dintr-un singur tub de trestie scobită?

...în muzeul din Oradea se află o interesantă colecție de ceasuri din a doua jumătate a secolului al XVI-lea? Printre cele 28 de ceasuri, toate din aur masiv, se află unele de o rară frumusețe, încrustate cu pietre prețioase și ingenios pictate.

Un „colț” al horticultorilor amatori

Cititorul ing. Eugeniu LUBAN ne propune, într-o scrisoare trimisă redacției înființarea unui „colț” al horticultorului amator. Înainte de a lua o hotărîre, revista „Agricultura” își consultă numeroșii ei cititori:

Ce anume vă interesează mai mult — florile, legumele, arbuștii ori pomii fructiferi?

Scriveți-ne. În funcție de părerile exprimate de cititori, această rubrică va lua ființă sau nu.

Intre timp, vă oferim sfaturi practice privind recoltarea și păstrarea în vase a florilor tăiate.

Adeseori, florile tăiate se păstrează numai 1—3 zile în vase. De aceea, este bine să cunoaștem cîteva noțiuni foarte simple, dar importante în legătură cu recoltarea florilor. De exemplu, florile de tuberoze (*Polyanthes tuberosa* L) numite și chiparoaze, care sînt delicatese și plăcut mirositoare, se vor recolta numai după ce primele 6—8 floricele de la baza inflorescenței s-au deschis bine. Unii obișnuiesc să le taie imediat ce au început să se deschidă bobocii de la bază. De reținut faptul că chiparoazele nu-și continuă niciodată înflorirea în glastre și, ca atare, este bine să fie recoltate numai cînd sînt înflorite 75 la sută pe aceeași tijă.

Florile de gladiole (*Gladiolus hybridus* hort) sau săbiuțele, cunoscute de toată lumea și apreciate pentru valoarea decorativă, eleganța inflorescențelor și frumusețea coloritului foarte variat, trebuie recoltate îndată ce primele două floricele de la baza tijei florale au început să se deschidă. Tăiate în modul acesta, ele continuă să înflorească în apă, unde pot fi păstrate 8—12 zile. Tijele florale se vor tăia deasupra a 3—4 frunze. Cînd sînt bine păstrate în vase unde li se pune zilnic apă proaspătă și rece și din două în două zile li se taie 2 cm din baza tijei florale, florile pot să dureze chiar 10—14 zile.

La floarea miresel sau cala (*Calla acchiopica* L) cunoscută și apreciată la buchețele pentru nuntă, recoltarea se face cînd bobocii încep să se deschidă. Aceste flori condiționate în vase ca și florile de gladiole, pot să dureze 10—14 zile. Dacă sînt recoltate după ce florile sînt bine dezvoltate și înflorite, atunci se țin în vase numai 2—4 zile.

DE LA LUME ADUNATE

BROAȘTE SĂ FIE...

Din cauze insuficient studiate pînă în prezent, berzele părăsesc ținuturile Alsaciei. Avînd în vedere că aceste păsări contribuiau din plin la crearea farmecului local, autoritățile din Rideauville au luat inițiativa amenajării de elește artificiale, care vor fi populate cu broaște, pentru a reține astfel, atenția... berzelor.

MUNTII — METEOROLOGI

În toată lumea, iubitorii de natură știu că dacă munții au culoarea albastru închis și muciile netede — atunci se anunță timp ploios, iar dacă sînt acoperiți cu nori cenușii și sînt slab vizibili — atunci urmează timp senin, fără precipitații.

CAMPIONATUL „DEVORATORILOR DE PEPENI ȘI SCUIPĂTORILOR DE SIMBURI”

Un nou „sport” s-a născut în Statele Unite: „primul campionat anual al devoratorilor de pepeni

și al scuipătorilor de simburii”. El s-a desfășurat cu mare „succes” de public la Pardeeville, în statul Wisconsin. La categoria „viteză”, victoria a revenit tînrului Peter Crawford, care a înfulecat un urias pepene verde, în timpul record de 5' 2/10". La categoria „scuipători”, titlul a fost cîștigat de Cragi Jones, 15 ani, care și-a învins adversarii eu lansare de simburii la distanța de 8,56 m.

A FOST DESCOPERITĂ... ESENȚA PIINII

Mirosul de piine caldă, care iese din cuptor, nu mai este un mister. Formula lui este: 1.4.5.6. tetra-hidro-2 acetopyridină, afirmă cercetătorii de la Western Regional Research Laboratory din Departamentul American al Agriculturii. Izolînd această substanță ei au avut plăcuta surpriză să constate că ea răspîndește exact aroma piinii proaspete.

Cercetătorul Hunter și colegii săi, autorii descoperirii, arătau în raportul pe care l-au ținut la ultimul Congres al Socie-

tății Americane de Chimie, că tratînd piinea veche de o săptămînă cu substanța respectivă sub formă de vapori în porții de 6 părți la un milion, piinea veche recaptă mirosul atât de plăcut al piinii proaspete.

O STICLĂ CARE SE AUTODISTRUGE...

O firmă suedeză face reclamă unei sticle care se „autodevorează”. E vorba de o „sticlă” din masă plastică „saran”, fabricată de chimiștii din Stockholm. E deajuns ca soarele să-și trimită cîteva raze pe pereții containerului, că acesta se topește destul de repede. Descompunerea containerului începută de razele solare e terminată de acizii ce se găsesc în sol. În felul acesta, „sticla” dispăre ca și cum nici nu ar fi existat. Dacă cineva vrea să urgenteze procesul de distrugere e deajuns să apropie un chibrit aprins și containerul arde într-o clipă. Negustorii trebuie să aibă însă grijă să asigure o prelată bună pentru a feri acest ambalaj și marfa conținută în el, de distrugere.

INSTANTANEE CU... PEȘTE

POATE PEȘTELE SĂ SE ÎNECE ÎN APĂ ?

Nu zîmbiți — da, poate să se înec. În partea estică a Oceanului Indian, cercetătorii au descoperit un pește care respiră aerul din atmosferă. El are în corp un „rezervor” pentru păstrarea aerului și, dacă e împiedicat să-și completeze rezerva de aer, el se înecă la fel ca orice animal de uscat.

PEȘTI ÎN CONDUCTA

Un fluviu cu pești — așa poate fi denumită o conductă cu apă în care peștii sînt trimiși vii de la Rostock la Berlin. El parcurge 300 km în cinci ore și, în felul acesta, magazinele sînt aprovizionate cu pește viu.

BETI UN PAHAR CU... PEȘTE ?

În Japonia a apărut o nouă mîncare: peștele lichid. Anumiți fermenți inofensivi dizolvă peștele, iar solzii și oasele sînt îndepărtate cu ajutorul unor separatoare speciale. Se obțin astfel conserve lichide și foarte gustoase.

RACHETA — MOMEALA

De pe bordul vaselor de pescuit se lansează cu titlu de experiență rachete conținînd substanțe ce pot atrage peștii. Racheta-momeală a fost construită de cercetătorii sovietici I. Kadelnikov și T. Bakanova. În interior, racheta are un motor cu aburi cu reacție, care e „împulzuit” pe vapor înainte lansării rachetei.

PĂSĂRILE ÎMBARBATEAZĂ PEȘTII

Una din greutățile întîmpinate la studierea vieții animalelor o constituie frica de experiențele la care sînt supuse. Deși e greu să constai dacă peștele e speriat sau nu, frica îi modifică în întregime comportarea. Peștele se teme pînă și de umbra propriului său corp de pe perețele acvariumului. Doctorul Barlow, de la Universitatea din California, a ajuns la concluzia că nici prin crearea unor condiții naturale, nici prin domesticire, peștii nu-și pot frîna frica. După părerea lui, cel mai bun remediu contra fricii peștilor este vecinătatea unui animal liniștit. Astfel, cîteva păsări într-o colivie așezată în vecinătatea acvariumului au un efect de calmare asupra peștilor.

PEȘTELE E PRINS CU AJUTORUL SUNETULUI

Pentru a prinde rechinul trebuie să-ți arunci o bucată de carne fixată pe un cârlig. Doctorul Richard, de la Universitatea din Miami, prinde rechinii astfel: cu plasa și cu un generator ce emite vibrații sonore de joasă frecvență. Megafonul cufundat în apă emite sunete cu intensitate și frecvență oscilantă, care atrag rechinii în plasă. Aceste sunete seamănă cu zgomotul pe care-l fac peștii mai mici. Rechinii lacomi, crezînd că e vorba de pești, se năpustesc în plasă ca să-și mînce și sînt prinși.

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

Pămîntul își încetinește (din cînd în cînd) rotirea...

După straturile scheletelor de moluște fosilizate, ca și după unele anuale ale copacilor, poate fi apreciată istoria Pămîntului. Folosindu-se de acest sistem, doi cercetători de la Universitatea Yale au stabilit că, deși rotația Pămîntului în jurul axei sale se încetinește, aceasta nu este uniformă.

Prin măsurarea grosimii straturilor de scoici rezultate de la 22000 de moluște care au trăit în diferite epoci geologice, paleontologii Giorgio Pannella și Cope Land Mac. Clintock au stabilit că numărul zilelor unei luni lunare a descrescut. În perioada cambriană (în urmă cu 500 000 000 de ani), Pămîntul efectua în cursul unei luni aproximativ 31,56 rotații în jurul axei sale, în timp ce în prezent el execută numai aproximativ 29,17 rotații.

Dar, cercetătorii consideră că viteza de încetinire a rotației Pămîntului nu este constantă. După părerea lor, în urmă cu 280 milioane de ani, încetinirea respectivă era mai mică decît în urmă cu aproximativ 75 milioane de ani.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ — MERIDIANE

PE CĂILE NOI ALE ȘTIINȚEI

Cooperare la nivelul celular

Recent, au fost comunicate câteva lucrări interesante cu privire la cooperarea intercelulară; este vorba despre două cazuri, în care celulele incapabile de a face față unei situații metabolice date, sint ajutate de alte celule... mai „competente“.

Prof. John Subak-Sharpe, de la Centrul de cercetări experimentale asupra virusurilor din Glasgow (Anglia) a pus în evidență această cooperare între celule umane din culturi de celule. În acest studiu, el a utilizat observațiile după care tulburările neurologice legate de sex în sindromul Lesch-Nyhan sint în legătură cu absența cvasitotală din celulele corpului a unei enzime. Este vorba de o enzimă implicată în sinteza purinelor (elemente esențiale din compoziția acizilor nucleici). Această enzimă catalizează transformarea precursorilor purinelor în purine. Echipa de la Glasgow a descoperit că fibroblaștii, celule ale țesutului conjunctiv, de la un bolnav suferind de sindromul Lesch-Nyhan, puteau să încorporeze precursorii purinei, cind se aflau în contact cu fibroblaști normali. Procesul a fost urmărit prin marcarea precursorului, hipoxantina, cu un traser radioactiv. Pe o placă fotografică, celulele normale, care încorporează purinele apăreau întunecate. În timp ce celulele bolnave, deficitare în enzime, rămăneau luminoase. Din momentul stabilirii contactului între celule normale și cele anormale, ultimele se înnegreau, arătînd astfel capacitatea lor de a încorpora hipoxantina în acizii nucleici.

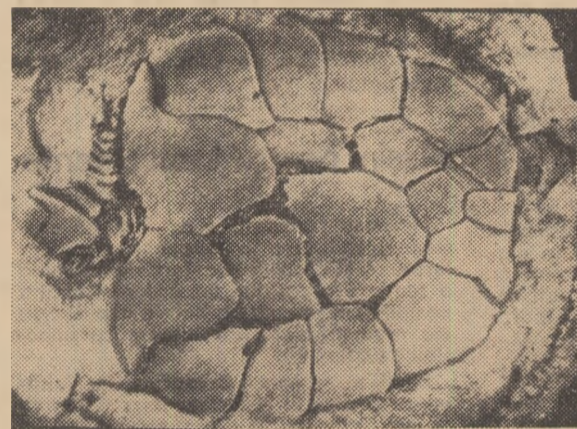
Deocamdată nu se știe ce este substanța care trece dintr-o celulă în alta și care permite celulei infirme să înceapă produ-

cerea purinelor. O comunicare pe această temă, făcută de biochimistul norvegian Per Nissen, se referă la o cooperare și mai uluitoare, pentru că ea se stabilește între celule total diferite, provenite de la o bacterie și o plantă (orz).

De data aceasta, enzima „în joc“ este o substanță, care permite celulelor ce o posedă să extragă sulfatul de cholină din mediul înconjurător. Bacteria Pseudomonas tolaasi sintetizează enzima doar cind

sulfat-cholina se află în mediu și numai atunci. Orzul nu conține decît foarte puțin din această enzimă, dar, spre deosebire de bacterie, sinteza enzimei nu este indusă și cantitatea nu variază, chiar în prezența unei concentrații ridicate de substrat (sulfat-cholină); rădăcinile de orz introduce într-o soluție de sulfat-cholină nu o absorb decît în cantități foarte mici. Nissen a constatat că, în contact cu bacteria, rădăcinile o absorb mult mai intens.

La fel ca și Subak-Sharpe, nici Nissen nu a descoperit substanța care trece de la bacterie la plantă. După cum s-a arătat, în afara valorii intrinsece a acestui transfer de informații, el ar putea avea un rol foarte important în natură. Bacteriile din sol avînd posibilitatea să confere unele din capacitățile lor metabolice și de adaptare plantelor, Nissen a tras concluzia că se vor putea crește plante pe orice fel de substrat, utilizînd ca auxiliari bacteriile.

Resturile fosile ale unui animal din ordinul Mitrata. Se văd plăcile de calcit, tija, articulată, se află în stînga.

Din presa străină

„VETERINARSTVI“

Principiile terapiei moderne și prevenirea bolilor puerperale acute și cronice ale uterului

Legătura etiologică strînsă dintre fătare, în special dintre fătarea dificilă și apariția bolilor puerperale și postpuerperale este unanim recunoscută. Cu toate că, în ultimii ani, pierderile provocate de aceste boli au scăzut la minimum, datorită îmbunătățirii nivelului de dirijare și igienă a fătării cît și utilizării sulfonamidelor și antibioticelor, pierderile indirecte provocate de scăderea în greutate, scăderea producției de lapte și de tulburările de fecunditate sint tot mai însemnate.

Boala principală și cea mai frecventă a puerperaliu este endometrita puerperală. Etiologia endometritei puerperale nu constituie numai o problemă pur microbiologică, ci la apariția ei un rol deosebit îl au și tulburările uterului, caracterizate în primul rînd de activitatea slabă de contracție pînă la atonia uterului. Această stare duce la reținerea lichidelor. Acestea sint un excelent mediu viu, datorită cărui fapt se ajunge repede la înmulțirea diferiților germeni și în măsură mai mare sau mai mică la rezorbția toxinelor apărute și astfel la aprofundarea stării de atonie pînă la incapacitatea totală a uterului de a elimina conținutul patologic. Intervenția terapeutică pentru combaterea

infecției microbiene a uterului sau a întregului organism chiar prin folosirea mijloacelor celor mai eficiente nu este, însă, suficientă. De aceea, o parte indispensabilă a bolilor post-partum ale uterului este considerată aplicarea mijloacelor care normalizează, respectiv care stimulează funcția miometriului.

În retenția placentară la vaci s-au obținut rezultate bune prin aplicarea intrauterină a capsulelor și supozitoarelor preparate de autorii lucrării de față (E. Kudlác și M. Vartel) și care se compun dintr-un amestec de antibiotice cu spectru larg, vagomimetice și doze mici de estrogen sintetic. Combinația aleasă și amestecul de medicamente se bazează pe efectul verificat al diferitelor componente.

Cloramfenicolul și Framycocinul (neomicină + pacitracină) sint antibioticele indicate îndeosebi pentru aplicarea locală; folosirea lor în doze adecvate înăbușă dezvoltarea microflorei uterine, deoarece efectul lor nu este inhibat de focar și de țesutul necrotic. Pilocarpina intensifică parasimpaticotonia, stimulează direct activitatea miometriului și accelerează procesul de involuție. Stilbestrolul resorbit treptat mărește activitatea mucoasei și sensibilitatea uterului

față de ocitocină și astfel influențează indirect contracțiile uterului. Din principiul legăturii inverse pe calea hipotalamusului, se stimulează lobul frontal al hipofizei pentru producerea FSH, ajungîndu-se la dezvoltarea foliculilor. Totodată, producția mărită a hormonului folicular accelerează procesele de involuție și de vidare și sterilizare din uter și mărește rezistența uterului la infecție. Rezultatele fecundității vacilor cu retenție placentară astfel tratate în comparație numai cu aplicarea antibioticelor cu spectru larg sint pozitive în ceea ce privește toți indicii.

Deosebit de prețioase sint: procentul relativ ridicat de vaci gestante, scurtarea service-perioadei și apariția neînsemnată a endometritelor cronice postpuerperale.

Endometritele puerperale acute și stările subinvolutive postpartum ale uterului se tratează cu succes, astfel că, pe lîngă tratamentul local al uterului cu mijloace chimioterapeutice și cu antibiotice cu spectru larg, se face și aplicarea uterotonicelor. Svarc (1965, 1967) a obținut cele mai bune rezultate cu aplicarea a 2 ml de Hormotonină Spofa 1 la sută de 1—3 ori pe zi sau a 20 mg de Metilergometrin Spofa.

Rezultate relativ bune s-au înregistrat și la tratarea stărilor de subinvoluție ale uterului, prin mărirea activității sistemului hipotalamo-hipofizo-ovarian în urma aplicării o singură dată a 2000 U.I. ser de iapă gestantă în a 5-a pînă în a 7-a zi după fătare așa cum recomandă și Rommel (1964). La toate vacile astfel tratate s-a constatat, în următoarele zile, intensificarea golirii și sterilizării uterului, accelerarea involuției și scăderea procesului inflamator.

Cu toate că metodele de tratament descrise au dat rezultate bune în ceea ce privește terapia complicațiilor puerperale, nu trebuie trecut cu vederea că la acestea a contribuit în mare măsură folosirea metodelor de bază și, în primul rînd, a principiilor creșterii.

IPOTEZE

ORIGINEA

VERTEBRATELOR

ÎNTR-O

VIZIUNE NOUĂ

Approape toate marile grupe de animale au fost propuse, la epoci diferite, ca fiind strămoșii vertebratelor. Anatomia comparată arată, totuși, că adevărații strămoși ai acestora trebuie să se găsească într-un grup de fosile bizare pe care, la simpozionul Societății de zoologie din Londra (1967) le-am numit Calcicordate — afirmă cercetătorul R.P.S. Jefferies, de la secția de istorie naturală a celebrului British Museum din capitala Angliei.

Această afirmație — formulată pentru prima oară în 1930, de suedezul Gistlen, nu însă îndeajuns de categoric — ar putea să surprindă, căci calcicordatele au afinități cu echinodermele (steaua de mare etc). Iar în ceea ce privește afinitățile dintre echinoderme și vertebrate, acestea sint recunoscute de mult.

Scheletul caracteristic al echinodermeilor este format din plăci mari de calcit. Calcicordatele, animalele marine astăzi dispărute, aveau și ele această caracteristică. Urmele acestor animale, sub formă de amprente ale plăcilor de calcit, au permis reconstituirea lor completă.

Calcicordatele se divid în două ordine: Cornuta, mai primitive și foarte asimetrice, și Mitrata, derivate din cele dintîi. Asemănarea dintre animalele din ordinul Mitrata și Cordatele actuale face să se creadă că cele din urmă derivă din primele.

Cele mai vechi animale din ordinul Mitrata au trăit cu 500 de milioane de ani în urmă, fiind cu puțin mai vechi decît cei mai arhaici pești cunoscuți. De aceea, este de presupus că vertebratele, ca și alte subîncręgături ale cordatelor actuale, au luat naștere din Mitrata, poate cu 520 milioane de ani în urmă.

Fenomenul s-a produs, fără îndoială, atunci cînd un animal din ordinul Mitrata a început să înoate energic și continuu folosindu-și tija într-o mișcare ondulatorie. Tija posterioară, folosită de animal pentru a se ține pe fundul mării, și-a pierdut, în acest fel, utilitatea, devenind mai asemănătoare cu tija anterioară, înzestrată cu mușchi puternici. Animalele tinere se fixau pe fundul mării cu ajutorul tijei. Acest „obicei“ a fost însă părăsit, iar tija a devenit o adevărată coadă.

Cu timpul, pierzînd din calcit, scheletul animalului s-a ușurat treptat, ajungînd să dispară cu totul. Datorită înotului continuu, creierul s-a alungit și s-a făcut mai voluminos, iar organele de simț au devenit mai complexe.

Unele forme al acestor animale, care au continuat să înoate, au căpătat, pînă în cele din urmă, un schelet osos fosfatat. Animalele înotătoare care și-au perfecționat cel mai mult modul de viață au fost cele dintîi vertebrate.

ORIZONTURI

DOUA GESTAȚII LA O SINGURĂ VACĂ

Specialiștii în producția de lapte studiază posibilitatea de a obține un al doilea vițel de la vacile de lapte care deja sint gestante cu un vițel de 1—3 luni. Acest fenomen se numește „suprafătare“. La 94 la sută din vacile studiate s-au efectuat cu succes însămințări artificiale în timpul gestației, fără întreruperea dezvoltării fetale, dar nu s-a realizat fecundarea ovulelor dezvoltate experimental.

Pentru a realiza „suprafătarea“ și nașterea a doi vițeli sănătoși de vîrstă diferite într-o perioadă de 1—3 luni, este nevoie de dirijarea unor procese majore fără întreruperea gestației inițiale. Trebuie să se dezvolte o ovulă viabilă în ovulul de pe partea opusă cornului uterin gestant; apoi să se provoace ovulația cu o injecție de hormoni pentru dehiscenta foliculului ovarian sau a sacului de ovule și eliberarea ovulului. Ovulul produs experimental trebuie să fie fecundat. Fiecare fetus trebuie întreținut o perioadă normală de gestație.

CIUPERCILE — STIMULATORI PENTRU TOMATE

Ciupercile pot fi, pe lîngă un aliment delicios, și un stimulator eficace pentru creșterea anumitor legume. Obișnuit, la ciuperci se consumă pălăria, iar piciorul rămîne ca deșeu. Aceste picioare de ciuperci sint uscate la soare, apoi măcinate sub formă de făină care se administrează în sol la cultura tomatelor, cite 200—250 mg la plantă. Tomatele se coc mai devreme cu două săptămîni. Colaboratorii Institutului agronomic din Plovdiv (R. P. Bulgaria) care au propus această metodă au calculat că de la o ciupercărie de 1000 m² se pot obține 1200 kg picioare de ciupercă, adică 160 kg de făină. Această cantitate este suficientă pentru 18 ha de tomate.

LEGUME IRADIATE

Prin iradierea legumelor uscate din ingredientele unei supe, timpul de preparare a acestora poate fi redus de la 10...15 pînă la cca 1 min., deoarece legumele se înmoaie sub influența razelor gama și electronilor. Iradierea este puțin mai costisitoare, dar este compensată de timpul mult mai scurt de fierbere.

GRĂSIMI COMESTIBILE DIN LEMN

Institutul de tehnologie din Gdansk (Polonia) a elaborat o metodă biosintetică pentru producerea de grăsimi comestibile din lemn, rumeguș, paie, ape reziduale de la fabricile de hîrtie și surse similare de hidrocarburi.

Materia primă trebuie tratată pentru a fi supusă acțiunii microorganismelor; lemnul, de exemplu, trebuie să fie hidrolizat. Apoi, microorganismele transformă acest element nutritiv într-un semiprodus conținînd pînă la 55 la sută grăsimi, care, după rafinare, pot fi consumate de om.

Acest avion... pompier, creat de o firmă canadiană, poate împărștia, în cîteva secunde, 6 tone de apă deasupra unei păduri incendiate

AGRICULTURA PE GLOB

PROBLEMELE DE IRIGAȚII AU UN CARACTER COMPLEX, DINAMIC

În cursul veacului trecut, suprafața terenurilor irigate în lume a crescut de la 8 093 700 ha la 40 468 600 ha. Astăzi, suprafața totală a terenurilor irigate este evaluată la peste 162 000 000 ha.

Pentru a hrăni populația globului în anul 2 000, experții apreciază că ar trebui să se mărească cu cel puțin 80 la sută suprafața irigată, sarcină care nu e deloc simplă. Problemele irigației sînt de natură complexă și dinamică. În afară de aspectele hidromecanice și constructive, ele cer cunoștințe aprofundate în domeniul meteorologiei, hidrologiei, științelor economice, agriculturii, geologiei și mecanicii rocilor.

Cu excepția țărilor mai puțin dezvoltate, aplicarea unui plan de irigație la scară națională nu poate fi întreprinsă fără o clarificare asupra ansamblului resurselor hidraulice existente. Aprecierile rentabilității (și nu numai din punct de vedere financiar) a proiectelor de amplasare a rezervelor de apă, circuitele de distribuție și a infrastructurilor este o chestiune de domeniu public, național. Aceasta a dus la aplicarea unor tehnici polivalente și, mai recent, la adoptarea concepției planificării multi-

laterale în materie de amenajare a bazinelor fluviale.

Folosirea ordinatoarelor

Evoluția care a marcat folosirea ordinatorului, în cursul ultimilor 10 ani, a permis să se realizeze într-un timp relativ scurt estimajii și calculele uriașe cerute de studiul aprofundat al proiectelor de irigare.

O dată definite obiectivele și evaluate problemele privind sistemele de cultură ce trebuie adoptate și posibilitățile de gestiune și de randament existente în sinul unei comunități agricole, este posibil să se întocmească un tabel al necesarului de apă în raport cu resursele existente. Acest tabel permite să se elaboreze un plan preliminar al instalațiilor necesare depozitării apei și irigației terenurilor, ca și reparației rețelelor hidrografice în sens vertical și orizontal, pentru a evita o ridicare a nivelelor hidrostactice și, în acest fel, riscurile de inundație. Folosirea ordinatorului are marele avantaj de a permite, în căutarea soluției

la o problemă — și, în general, problemele de acest fel au căpătat astăzi anvergură — obținerea mai multor variante, astfel încît amortizarea investițiilor și eşalonarea creditelor să se facă în cele mai bune condiții.

În cursul ultimelor decenii, a fost posibil să se stabilească, în funcție de condițiile climatice, prevederi cu privire la necesarul în apă pentru toate culturile, după anotimp și amplasare, și să se siudeze astfel mai multe soluții înainte de a se ajunge la o hotărîre definitivă. Și această hotărîre nu e ușor de luat.

Instalațiile principale trebuie să fie aparate contra riscurilor de inundații catastrofale. În urma progreselor recente în domeniul meteorologiei și hidrologiei se poate calcula gradul higrometric maxim al aerului deasupra bazinelor hidrografice, ceea ce oferă cele mai bune baze de apreciere a măsurilor capabile să reglementeze cursul apelor. De pildă, barajul de la Mangla, în vestul Pakistanului, terminat recent, este o lucrare ale cărei canale și structuri hidraulice au fost concepute conform acestei metode, în colaborare cu Biroul Meteorologic Britanic.

Mașini pentru terasamente

Progrese remarcabile au fost, de asemenea, realizate în domeniul mașinilor terasiere și de săpat șanțuri, determinînd o scădere a costului lucrărilor și făcînd posibilă construcția de baraje acolo unde ele erau altădată considerate ca imposibile de construit.

Studiile recente, întreprise în laboratoarele British Hydromechanics Research Association, de la Cranfield, în vestul Angliei, au demonstrat că barajele în anrocament pot fi construite după modelul barajelor deversoare. Aceasta va permite în primul rînd să se accelereze la un preț de cost redus, amenajarea bazinelor de retenție depărtate și situate în amontele fluviilor și să se folosească mai ales materialele disponibile locale.

Datorită noilor metode de amenajare a bazinelor, această tehnică va permite să se suprime sau să se atenueze riscurile de inundații în regiunile în amonte și deci să se protejeze bazinele situate în aval și, îndeosebi, rezervoarele existente sau viitoare, a căror capacitate riscă să fie redusă prin colmatare.

În domeniul foarte important al drenajului, constructorii britanici au inovat lansînd pe piață tuburi și racorduri din material plastic practic incasabile și de 30 de ori mai ușoare decît elementele din pămînt ars.

O serie întreagă de pompe au fost, de asemenea, puse la punct pentru instalațiile de irigație și de drenaj vertical. Firma Harland Engineering Company prezintă pompe pentru instalații de derivație a apelor fluviale, pompe care ridică apa prin presiune în zonele irigate, pompe pentru instalații de irigație prin aspersiune, prin inundare și pentru sistemele de drenaj.

Un tablou realist al problemelor care se pun în diferite părți ale lumii, în domeniul vast și complex al irigațiilor — scrie H. Olivier, într-un studiu consacrat hidroameliorațiilor de terenuri acide — nu poate fi schițat fără să se țină seama de progresele tehnice diverse care fac posibilă soluționarea lor.

M. TEODORU

NOTE DE CĂLĂTORIE DIN U.R.S.S.

„Prima republică a bumbacului”

După primirea cordială acordată de ministrul agriculturii al R.S.S. Uzbece, dr. Normuhammed Hudaiberdiev, „aisdergurile” nenumărate, rupte parcă dintr-un imens ocean alb, pe care le-am văzut călătorînd pe drumurile întinse ale republicii, au reprezentat primul contact apropiat cu realitățile despre care ni s-a vorbit, cu patos, în cabinetul ministerial. În vremea recoltării bumbacului, Uzbekistanul îmbracă haina care-i este mai potrivită. Farmecul — pentru noi inedit — al acestui alb mișcător ascunde, sau mai degrabă reprezintă o intensă activitate productivă — tehnică și economică — consacrată cultivării bumbacului.

Străvechea tradiție a uzbecilor de a scoate din acest pămînt, nu întotdeauna foarte darnic, „aur alb” este întregită astăzi de o bază tehnică și economică incomparabilă, astfel încît, printre republicile sovietice, R.S.S. Uzbecă poate fi supranumită prima republică a bumbacului. Aici, în această parte a Uniunii Sovietice, au fost obținute producțiile record de 3 500 kg, pe lângă cea mai ridicată medie — 2 420 kg la hectar. Aici, în această republică, s-au recoltat, într-un sezon, cu o singură mașină, pînă la 500 tone de „aur alb”. Cunoșcînd aceste fapte am înțeles la justa valoare aprecierea specialiștilor, formulată de ministrul agriculturii, potrivit căreia cultura bumbacului intrunește în Uzbekistan cele mai bune condiții. Condiții înseamnă hidroameliorațiile la scară mare, alegerea celor mai potrivite soiuri, înseamnă o agrotehnică adecvată, o folosire tot mai intensă a mașinilor și o bună organizare a muncii. Condiții bune pentru cultivarea bumbacului înseamnă însă și substanța umană în miezul căreia este imprimată adînc priceperea multiseculară trebuitoare. Transmisă din generație în generație, întărită de tehnica modernă, această pricepere dă roade dintre cele mai frumoase, care asigură temel faptului că trei sferturi din producția agricolă a Uzbekistanului o reprezintă bumbacul.

Pe „viu” am cunoscut parte din aceste roade la sovhozul Kokand, o unitate relativ nouă — are mai puțin de 12 ani îndărătul ei — în care în chip firesc, din cele aproximativ 4 300 de hectare, 3 500 fac parte din „imensul ocean alb” de care aminteam la începutul acestor rânduri.

Chiar de la acest prim contact eu cifrele — contact pe care directorul unității, Rahimgion Abdurahmanov, ni l-a înlesnit în spiritul celei mai binevoitoare ospitalități — se vede că, în mic, sovhozul Kokand reflectă o realitate mai ge-

nerală. De pildă, în ceea ce privește producția medie la hectar, care a crescut de la cca 1 500 kg, la începuturile activității gospodăriei, la 2 600 kg în 1968. O proporție asemănătoare caracterizează și producția globală, de la cca 5 000 la cca 9 000 de tone.

Explicația unor asemenea rezultate valabile la Kokand e valabilă în toată republica. Ea constă în munca neobosită pe care oamenii au consacrat-o hidroameliorațiilor, fertilizării, mecanizării, adică tuturor elementelor importante pe care agricultura modernă se sprijină pentru a domina cît mai bine natura. O natură nu tocmai binevoitoare, cu temperaturi care ajung vara pînă la 44°, cu un sol arid, cu primăveri în care adeseori frigul, furtunile și ploile torențiale sînt gata să zădărnicească truda omului. Anul trecut, natura i-a încercat — și nu pentru prima oară — pe cel din Kokand.

Era primăvară, exact în ziua de 22 mai cînd s-a iscat o furtună puternică, însoțită de vînt care bătea cu 120 de kilometri pe oră și de un adevărat potop. Cînd totul s-a liniștit, pe 1 600 de hectare rămăsese o crustă de sare groasă de 2 pînă la 20 de centimetri.

Pentru orice cultură, un asemenea fenomen e fatal. Dar dacă forțele oamenilor se unesc și statul socialist sprijină întreaga acțiune, efectele calamităților naturale sînt anulate sau, în orice caz, mult reduse. În acest fel a fost salvată și la Kokand, recolta de pe cele 1 600 de hectare lovite din cauza furtunii.

Bumbacul deține cea mai mare pondere în viața unității, dar și celelalte sectoare ale sovhozului cunosc ritmuri de muncă intensă. Am reținut cîteva elemente care în afară de progresul permanent pe care îl reflectă, oferă și o imagine a diversității activității sovhozului. Iată o simplă înșirare de produse cu cantități corespunzătoare producției anuale: gogoși de mătase (100 t), orez (200 t), struguri de masă și de vin (90 t), grâu, cultivat numai pentru necesitățile sovhozului (100 t), legume (350 t), pepeni verzi și galbeni, a căror Savoare nu poate fi cuprinsă în cuvinte (450 t), diferite soiuri de fructe. (Ați văzut vreodată grante? Sînt fructe de mărimea portocalelor care conțin o multitudine de boboșe roșii al căror suc roșu sîngeriu și acrisor nu are termen de comparație pe la noi). Prin urmare, grante și multe alte fructe (100 t), porumb siloz și sorg (6 500 t), lucernă și alte finuri (3 000 t).

Trecînd din nou în revistă toate aceste fapte care, aici, se prezintă sub forma cifrelor, dar pe care am avut prilejul să le cunoaștem în mod nemijlocit, cuvintele ministrului agriculturii al R.S.S. Uzbece, dr. Normuhammed Hudaiberdiev, își capătă deplina semnificație: „Avem toate condițiile pentru a dezvolta multilateral agricultura”.

Intr-adevăr, aceste condiții există și printre ele se situează, la loc de frunte, contribuția omului. Pe măsura eforturilor lui sînt și rezultatele.

A. COSTA

Vizita prof. N. Giosan în Anglia

Președintele Consiliului Superior al Agriculturii, prof. Nicolae Giosan, a plecat miercuri dimineață într-o vizită oficială în Anglia, la invitația ministrului agriculturii, pisciculturii și alimentației al Marii Britanii.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, se aflau membri ai conducerii Consiliului Superior al Agriculturii, precum și Denis Seward Laskey, ambasadorul Marii Britanii la București.

Închelarea vizitei subsecretarului de stat pentru agricultură al Tunisiei, L. Ben Osman

În cursul vizitei pe care a făcut-o în țara noastră, miercuri și joi subsecretarul de stat pentru agricultură al Tunisiei, L. Ben Osman, împreună cu președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan, a vizitat Combinatul pentru creșterea și îngrășarea industrială a porcilor al Întreprinderii agricole de stat Căzănești-Ialomița, precum și stațiuni de pe litoral și obiective turistice din Constanța. Stațiunea experimentală pentru viticultură și vinificație de la Murfatlar, crescătoria de oi a Stațiunii experimentale Dobrogea, sistemul de irigații Carasu și Combinatul avicol al I.A.S. Mihail Kogălniceanu.

Vineri dimineața, Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a primit pe subsecretarul de stat pentru agricultură al Tunisiei L. Ben Osman.

Cu acest prilej au fost abordate aspecte ale colaborării și cooperării tehnico-economice în domeniul agriculturii între cele două țări.

La convorbiri au participat Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Angelo Miculescu, prim-vicepreședinte al Consiliului, precum și Mahmoud Maamour, ambasadorul Tunisiei la București.

În aceeași zi secretarul de stat pentru agricultură al Tunisiei, L. Ben Osman, a făcut o vizită la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, unde a fost primit de Vasile Vilcu, președintele U.N.C.A.P.

De asemenea, oaspetele tunisian a avut întrevederi cu Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior și Bujor Almășan, ministrul minelor.

În urma convorbirilor care au avut loc la București, subsecretarul de stat pentru agricultură al Tunisiei, L. Ben Osman, și președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan, au făcut simțată dimineața un schimb de scrisori în legătură cu colaborarea și cooperarea tehnică și economică în agricultură între cele două ministere.

În scrisori se exprimă dorința comună de dezvoltare și permanențizare a colaborării și cooperării în agricultură și sînt prevăzute domeniile de cooperare — creșterea industriei a păsărilor și porcilor, apicultura, cultura porumbului, asistența tehnică și schimbul de specialiști.

Simbătă la amiază subsecretarul de stat pentru agricultură al Tunisiei L. Ben Osman, a părăsit Capitala.

IMAGINEA SĂPTĂMINII

Printre noutățile în domeniul echipamentului pentru sere se află generatoarele de aer cald recent prezentate la expozițiile internaționale. Interesul pentru orice noutate în construcția de sere se explică prin exînderea pe care o cunoșc acestea în întreaga lume: peste 4000 ha în Japonia și Olanda, peste 1700 ha în S.U.A., peste 1300 ha în R.F.G., 600 ha în U.R.S.S., Franța, Danemarca etc.